

การศึกษา

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวีส์

รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่อง การคำนวณด้วยฟังก์ชัน

Development of Computer Assisted Instruction in Microsoft Excel in

Formula Function according to Davies' Demonstration Method

ธาดุทอง สรรพเจริญ¹จิรพันธุ์ ศรีสมพันธุ์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชา โปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน 2) ประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 4) พัฒนากทักษะปฏิบัติของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และ 5) หาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 35 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีประสิทธิภาพ 86.66/82.85 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะปฏิบัติของผู้เรียนมีค่าคะแนนคิดเป็นร้อยละ 88 ซึ่งมีค่าคะแนนมากกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 และ 4) ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก ดังนั้นสรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการสอนให้กับผู้เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: การสอนแบบสาธิต แนวคิดของเดวีส์ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

Abstract

The objectives of this research were as follows: 1) development of computer assisted instruction in Microsoft Excel in formula function according to Davies' demonstration method, 2) assessment of efficiency in computer assisted instruction developed by the researchers, 3) comparison learning achievement of learners between pre-study and post-study with the use of computer assisted instruction developed, 4) practical skills development of learners using computer assisted instruction and 5) study of learners' satisfaction towards the computer assisted instruction. In this research, the sample group (purposive sampling) included 35 students studying in the first year of Vocational Certificate Program in Business Computer. In addition, mean, standard deviation and t-test were used for data analysis.

The research findings suggested that 1) level of efficiency in computer assisted instruction is at 86.66/82.85 higher than specified as 80/80, 2) learning achievement of learners after using computer

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตภาควิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

assisted instruction was higher than pre-study at the significant level of .05, 3) learners' practical skills were equivalent to 88% higher than hypothesis for pre-specified level of 70%, and 4) learners' satisfaction towards computer assisted instruction was at the highest level. Based on studies, development of computer assisted instruction can be applied to instructional media as well as.

Keywords: *Demonstration Teaching, Davies' Demonstration Method, Computer Assisted Instruction*

บทนำ

วิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เป็นรายวิชาที่ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานของโปรแกรมตารางคำนวณ การป้อนและจัดเก็บข้อมูล การแก้ไขและตกแต่งข้อมูล การสร้างตารางข้อมูล การใช้สูตรและฟังก์ชันในการคำนวณ การพยากรณ์ข้อมูล การเรียงลำดับ การสรุปและนำเสนอข้อมูล ในรูปแบบภูมิและตารางวิเคราะห์ข้อมูล (Pivot Table) จากการศึกษาผลคะแนนของวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 4 ห้อง พบว่าผู้เรียนมีคะแนนทดสอบภาคปฏิบัติระหว่างเรียน อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คือ คะแนนเฉลี่ยห้องที่ 1 เท่ากับ 11.20 คะแนน คะแนนเฉลี่ยห้องที่ 2 เท่ากับ 10.72 คะแนน คะแนนเฉลี่ยห้องที่ 3 เท่ากับ 11.87 คะแนน คะแนนเฉลี่ยห้องที่ 4 เท่ากับ 13.50 คะแนน เมื่อนำคะแนนทดสอบภาคปฏิบัติมาพิจารณาเป็นหน่วยเรียนพบว่าผู้เรียนทุกห้องมีคะแนนเก็บหน่วยเรียนเรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน ได้คะแนนต่ำที่สุดจากหน่วยเรียนอื่น ๆ ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นหัวข้อที่สำคัญที่นักเรียนต้องเรียนรู้ในวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ ทั้งนี้จากการสอบถามผู้เรียน พบว่าเรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน การคำนวณจะต้องมีการใช้สูตรและฟังก์ชันต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนบางคนทำความเข้าใจได้ยาก และในการเรียนปฏิบัติมีเวลาจำกัดเนื่องจากต้องเรียนทฤษฎีควบคู่ไปด้วย ประกอบกับในการปฏิบัตินั้น นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทำงานแต่ละชิ้นงานได้ทันเวลาและไม่สามารถนำไปปฏิบัติต่อที่อื่นได้ เนื่องจากผู้เรียนบางคนลืมขั้นตอนวิธีการทำ จึงทำให้ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาค้นคว้าแนวทางที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนประสบความสำเร็จและมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ดีขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านทักษะปฏิบัติหรือการกระทำ การแสดงออกต่าง ๆ ทักษะส่วนใหญ่ จะประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยเหล่านั้นได้ก่อน แล้วจึงเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น รูปแบบกระบวนการเรียนการสอนมีทั้งหมด 5 ขั้นตอนดังนี้ คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะภาพรวม ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย (Davies, 1971) เพื่อเป้าหมายให้ผู้เรียนได้รู้จักปฏิบัติตามเองได้และเป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักสังเกตหาเหตุผลและสรุปหลักเกณฑ์ได้ สามารถจดจำเรื่องที่เห็นจากการสาธิตได้ดี ธวัช (2555) ได้กล่าวว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นการศึกษาที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย โดยสามารถนำเสนอได้ทั้งตัวอักษร เสียง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว มีเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับโปรแกรม สามารถทราบผลการเรียนรู้ของตนเองได้ทันทีเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ประสบการณ์ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะเลือกใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมาพัฒนาคู่กับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแบบสาธิต รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน เนื่องจากช่วยลดข้อจำกัดในเรื่องของเวลา อีกทั้งผู้เรียนสามารถควบคุมบทเรียนได้ด้วยตนเองสามารถดูบททวนในส่วนที่ไม่เข้าใจได้หลายครั้ง ลดปัญหาในเรื่องของความสามารถในการรับรู้ของผู้เรียน และการสอนแบบสาธิตน่าจะเป็นการง่ายที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเห็นขั้นตอนการทำงานจริง ได้ทั้งความรู้ทฤษฎีและปฏิบัติไปพร้อมกัน และสามารถเอื้อประโยชน์ให้กับผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ได้ตามความเข้าใจของตนเองได้และสามารถดูบททวนซ้ำได้ทุกที่ทุกเวลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่อง การคำนวณด้วยฟังก์ชัน
2. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
4. เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน
5. เพื่อหาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
3. ทักษะปฏิบัติของผู้เรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์แบบสาธิต ตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน มีค่าไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
4. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จำนวน 4 ห้อง จำนวน 135 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ รหัสวิชา 2004 - 2103 ทั้งหมด 1 เรื่อง คือ การคำนวณด้วยฟังก์ชัน โดยมีเนื้อหาสาระ ขอบเขตการวิจัยดังนี้

 - 2.1 การคำนวณด้วยฟังก์ชัน
 - 2.1.1 ความหมายของฟังก์ชัน
 - 2.1.2 องค์ประกอบของฟังก์ชัน
 - 2.1.3 ประเภทของฟังก์ชัน
 - 2.1.4 การใช้งานฟังก์ชันพื้นฐาน ฟังก์ชัน Sum
 - 2.1.5 การใช้งานฟังก์ชันพื้นฐาน ฟังก์ชัน Max
 - 2.1.6 การใช้งานฟังก์ชันพื้นฐาน ฟังก์ชัน Min
 - 2.1.7 การใช้งานฟังก์ชันพื้นฐาน ฟังก์ชัน Average
 - 2.1.8 การใช้งานฟังก์ชันพื้นฐาน ฟังก์ชัน Count
 - 2.1.9 การใช้งานฟังก์ชันพื้นฐาน ฟังก์ชัน IF

3. ระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ โปรแกรม Moodle ซึ่งเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้สำหรับระบบจัดการเรียนการสอน

4. ตัวแปรในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 แบบ ได้แก่

4.1 ตัวแปรต้น คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน

4.2 ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน ภาคเรียนที่ 2/2560 จำนวน 1 ภาคเรียน

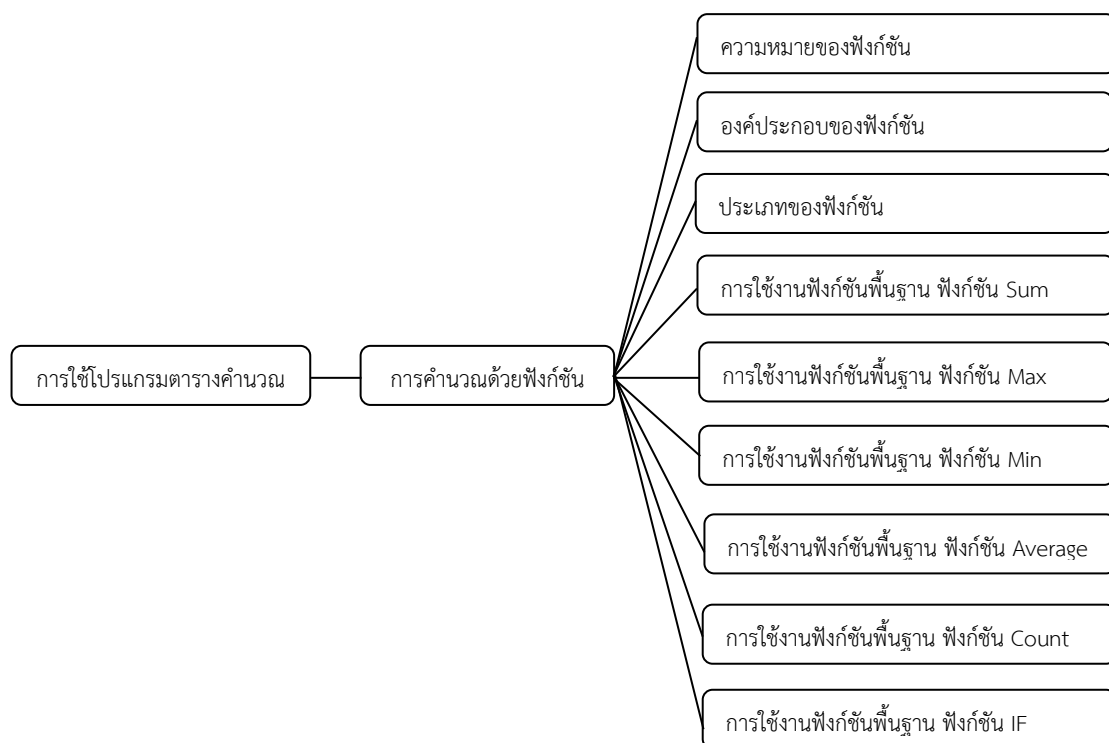
วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์ (Analysis)

1.1 ศึกษาหลักสูตรรายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณทำการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิชาโปรแกรมตารางคำนวณ รหัสวิชา 2004 - 2103 ใช้เวลาเรียน 4 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 18 สัปดาห์ โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรดังนี้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนประกอบเครื่องมือของโปรแกรมตารางคำนวณ ป้อน จัดเก็บ แก้ไขและตกแต่งข้อมูล ใช้สูตรฟังก์ชันเบื้องต้นวิเคราะห์ สรุป และรายงานข้อมูลในรูปแบบภูมิหรือตารางวิเคราะห์ข้อมูล (Pivot Table) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีในการใช้คอมพิวเตอร์ และกำหนดหัวข้อเรื่องประเมินความสำคัญของหัวข้อเรื่องพิจารณาเลือกหัวข้อเรื่องที่จะนำมาสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยคำนึงถึงการกำหนดเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนรายบุคคล ในชั้นตอนนี้ได้เลือกเนื้อหาของหน่วยเรียนที่ผู้เรียนมีปัญหาในภาคเรียนที่แล้ว คือเรื่อง การคำนวณด้วยฟังก์ชัน ซึ่งได้ทำการประเมินความสำคัญของหัวข้อเรื่องโดยใช้ Task Evaluation Sheet

1.2 วิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Analysis) วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่จัดทำขึ้นนั้นอยู่ในขั้นการฟื้นคืนความรู้ขั้นการประยุกต์ความรู้หรือขั้นการส่งถ่ายทอดความรู้ รวมทั้งคาดหวังให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่พึงประสงค์ที่เรียกว่าเกิดการเรียนรู้สามารถจำแนกได้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) และด้านจิตพิสัย (Affective Domain) โดยได้วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมมาทั้งหมด 9 ข้อ

1.3 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญและใช้เวลามาก ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาและวัตถุประสงค์ของรายวิชาร่วมกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อให้การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นระบบและสะดวกยิ่งขึ้น จึงจัดทำแผนภาพปะการัง (Coral Pattern) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แผนภาพปะการัง วิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน

และจัดเรียงความสำคัญของเนื้อหาโดยคำนึงถึงความยากง่ายและลำดับความต่อเนื่องของเนื้อหาจากนั้นจึงใช้วิธีการลำดับเนื้อหาโดยสร้างเป็น Network Diagram

1.4 การวิเคราะห์และสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

1.4.1 สร้างแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นแบบทดสอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 9 ข้อ ประเมินผลตามความรู้ทั้งหมด 9 ข้อ ประเมินผลตามทักษะ 3 ข้อ รวมเป็นข้อสอบทั้งหมดจำนวน 27 ข้อ เพื่อนำไปแบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน

1.4.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบและทำการวิเคราะห์โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Consistency : IOC) ต้องมีค่าเฉลี่ยในแต่ละข้ออยู่ในช่วง 0.67 - 1.00 ซึ่งผลการประเมินครั้งแรกผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้แก้ไข หลังจากการแก้ไขข้อสอบผ่านเกณฑ์ของค่า IOC ทุกข้อ

1.4.3 นำแบบทดสอบไปทดลอง (Try Out) กับผู้เรียนที่เคยเรียนรู้ผ่านมาแล้ว คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จำนวน 30 คนและนำข้อมูลมาวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบผลการวิเคราะห์แบบทดสอบทั้งชุดจำนวน 27 ข้อ พบว่ามีค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.20 - 0.80 แสดงว่าเป็นแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายปานกลาง ส่วนค่าอำนาจจำแนกมีค่าอยู่ระหว่าง 0.25 - 0.75 จัดว่าเป็นข้อสอบที่มีคุณภาพดีแล้วนำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ดีควรมีค่ามากกว่า 0.6 ขึ้นไป ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.97

1.5 สร้างแบบประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคนิคด้วยแบบประเมินคุณภาพบทเรียนแบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้ แบบประเมินความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและแบบประเมินความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิค

1.6 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนโดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแบบประเมินความพึงพอใจและนำกลับมาแก้ไขให้ถูกต้องเพื่อใช้ในการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนต่อไป

2. การออกแบบ (Design)

2.1 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แนวคิดในการออกแบบกิจกรรมที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตมีกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 : ขั้นตอนการเรียนการสอนแบบสาธิตตามเทคนิคของเดวีส์

ขั้นตอนการสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวีส์	กิจกรรม
1. ขั้นสาธิตทักษะภาพรวม	- ลงทะเบียนเข้าใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน - คำแนะนำการใช้บทเรียน - แบบทดสอบก่อนเรียน - บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ - ศึกษาเนื้อหาจากสื่อ Motion Graphic
2. ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย	- ศึกษาเนื้อหาวิดีโอสาธิต - ฝึกปฏิบัติย่อยจากสื่อปฏิสัมพันธ์ แบบมีคำแนะนำ - รายงานผลคะแนนการฝึกปฏิบัติย่อยของผู้เรียน
3. ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย	- ฝึกปฏิบัติย่อยจากสื่อปฏิสัมพันธ์ แบบไม่มีคำแนะนำ - รายงานผลคะแนนการฝึกปฏิบัติย่อยของผู้เรียน - แบบทดสอบระหว่างบทเรียน
4. ขั้นให้เทคนิควิธีการ	- ศึกษาเนื้อหาวิดีโอสาธิต
5. ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย	- ใบงานฝึกทักษะปฏิบัติ - แบบทดสอบหลังเรียน

จากตารางที่ 1 แสดงขั้นตอนการเรียนการสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวีส์กับเครื่องมือที่ใช้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน

2.2 การออกแบบส่วนของบทเรียนเป็นส่วนที่จะนำไปไว้บนระบบจัดการบทเรียนการสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและออกแบบส่วนของระบบจัดการเรียนการสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อให้เห็นถึงโครงสร้างของตัวระบบจัดการบทเรียน

2.3 การออกแบบผังงานและบทดำเนินเรื่องเป็นแนวทางในการทำงานของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างบทเรียนกิจกรรมแบบทดสอบและส่วนอื่น ๆ บนหน้าเว็บเพจแสดงให้เห็นว่าแต่ละส่วนมีความเกี่ยวข้องกับส่วนใดและส่วนใดมาก่อนหลังซึ่งเป็นการจัดลำดับความสัมพันธ์ของเนื้อหาซึ่งผู้วิจัยได้ทำการออกแบบระบบการทำงานของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ฝึกปฏิบัติย่อยฟังก์ชัน Sum (ไม่มีคำแนะนำ)

Captivate E-Learning Course
Course Object title (Score: 20)

	A	B	C	D	E	F	G
1	ยอดขายสินค้า	ครีมหน้าใส	ครีมลดริ้วรอย	ครีมกันแดด	ครีมรองพื้น		
2	เดือนมกราคม	25,100	2000	3200	1200		
3	เดือนกุมภาพันธ์	3550	1700	3000	1500		
4	เดือนมีนาคม	27	1580	3570	1420		
5	เดือนเมษายน	2400	2100	3700	1980		
6	รวมยอดขายสินค้า						
7							
8	คำสั่ง: ให้นักเรียนหาผลรวมโดยใส่สูตรคำนวณ						
9	1. เลือกเซลล์ B6 ใส่สูตรคำนวณ	ยอดสินค้า ครีมหน้าใสตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน					
10	2. ทำการคัดลอกสูตรจากเซลล์ B6	เซลล์ C6 เซลล์ D6 และเซลล์ E6					
11							

ฐานข้อมูล (Database)

ภาพที่ 2 ลักษณะขั้นตอนการสร้างกิจกรรมในบทเรียน

จากภาพที่ 2 แสดงลักษณะขั้นตอนการสร้างกิจกรรมในบทเรียนซึ่งกิจกรรมในบทเรียนมีลักษณะแบบปฏิสัมพันธ์ ในกิจกรรมจะประกอบไปด้วย การคลิกเมาส์ การเติมคำสั้น ๆ และข้อมูลที่ได้กระทำจะถูกเก็บลงในฐานข้อมูลและวิเคราะห์ออกมาเป็นคะแนน

3. การพัฒนา (Development)

3.1 การพัฒนาระบบจัดการเรียนการสอนเป็นการนำเอาโปรแกรมจัดการเรียนการสอน Moodle มาพัฒนาและประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งโปรแกรมดังกล่าวสามารถจัดการกับบทเรียนและข้อมูลของผู้เรียนได้อย่างดี

ภาพที่ 3 หน้าแรกของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3.2 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามวิธีการเรียนการสอนของเดวิส เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชันเป็นการพัฒนาด้วยบทเรียนเพื่อนำไปไว้บนระบบจัดการเรียนการสอนโดยรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิส 5 ขั้นตอน ดังนี้

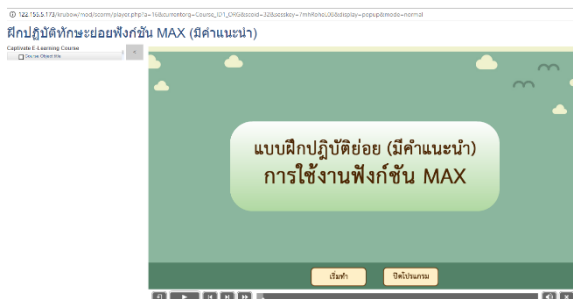

ภาพที่ 4 ชั้นที่ 1 ชั้นสาริตถ์กะภาพรวม

The screenshot shows an Excel spreadsheet with the following data:

	A	B	C	D	E	F	G
1	การใช้งานฟังก์ชันพื้นฐาน						
2	ฟังก์ชัน Max (การหาค่าสูงสุด)						
3							
4	เดือน	ค่าเช่าบ้าน	ค่าไฟ	ค่าโทรศัพท์			
5	มกราคม	8000	200	450	1200		
6	กุมภาพันธ์	8000	350	550	1500		
7	มีนาคม	8000	250	540	1420		
8	เมษายน	8000	400	578	2510		
9	พฤษภาคม	8000	350	620	2107		
10	มิถุนายน		220	487	1750		
11	ค่ามากที่สุด	=max(b5:b10)					
12							
13							

ภาพที่ 5 ชั้นที่ 2 ชั้นสาธิตและทำให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

ภาพที่ 6 ชั้นที่ 3 ชั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

เทคนิคการคัดลอกสูตร

CellWatch 1.1 Learning Exercise

☐ Check Answer

เทคนิคการคัดลอกสูตรแบบรวดเร็ว

	ลำดับ	รายชื่อ	คะแนนกลางภาค	คะแนนปลายภาค	รวมคะแนน
1	1	นาย 1	50	30	
2	2	นาย 2	45	20	
3	3	นาย 3	42	26	
4	4	นาย 4	48	15	
5	5	นาย 5	30	20	
6	6	นาย 6	20	30	
7	7	นาย 7	20	25	
8	8	นาย 8	15	20	
9	9	นาย 9	44	32	
10	10	นาย 10	35	30	
11	11	นาย 11	41	40	
12	12	นาย 12	45	42	

ปิดโปรแกรม

ภาพที่ 7 ชั้นที่ 4 ชั้นให้เทคนิควิธีการ

[illegible]

ภาพที่ 8 ชั้นที่ 5 ชั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย

4. การทดลองใช้ (Implementation)

4.1 นำบทเรียนที่พัฒนาขึ้นที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี โดยเลือกนักเรียนจำนวน 5 คน แล้วให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาบทเรียน จากนั้นสังเกต สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อหาข้อบกพร่อง แล้วนำข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะจากนักเรียนมาปรับปรุงแก้ไขบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้บทเรียนที่มีประสิทธิภาพ

4.2 นำบทเรียนที่พัฒนาขึ้นและผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 35 คน

5. การประเมินผล (Evaluation)

5.1 เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนแล้ว จึงนำคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน คะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน และคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนำคะแนนจากการฝึกทักษะปฏิบัติมาวิเคราะห์เพื่อวัดทักษะปฏิบัติของนักเรียน

5.2 ให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น และนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ประเมินความพึงพอใจในการใช้บทเรียน

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ตารางที่ 2 : แสดงผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คะแนน	n	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ประสิทธิภาพ
ระหว่างเรียน (E_1)	35	10	8.66	86.66
หลังเรียน (E_2)	35	10	8.29	82.85

จากตารางที่ 2 พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนแบบสาคิตตามแนวคิดของเดวิส รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.66/82.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 แสดงว่าบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้สามารถนำไปใช้เป็นสื่อในการเรียนได้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ตารางที่ 3 : แสดงผลการหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบ	n	รวมคะแนน (350)	$\bar{x}$	S.D.	t คำนวณ	t ตาราง
ก่อนเรียน	35	181	5.17	1.37	14.57	1.69
หลังเรียน	35	290	8.29	0.86		

ระดับนัยสำคัญ .05 df = 34

จากตารางที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน โดยใช้สถิติ Dependent Samples t-test ได้ค่า t จากการคำนวณ 14.57 และจากการเปิดตาราง ค่า t ที่ df = 34 มีค่า 1.69 ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลของการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน ค่า t คำนวณ สูงกว่าค่า t ตาราง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ผลการพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาคิตตามแนวคิดของเดวิส รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน

ตารางที่ 4 : แสดงผลการพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียน

การฝึกทักษะปฏิบัติของผู้เรียน	คะแนนรวม (3500)	คิดเป็นร้อยละ
รวม	3080	88

จากตารางที่ 4 พบว่าการประเมินทักษะปฏิบัติของผู้เรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาคิตตามแนวคิดของเดวิสรายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน พบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะปฏิบัติ มีค่าคะแนนคิดเป็นร้อยละ 88 ซึ่งมีค่าคะแนนมากกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ มีค่าคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น

ตารางที่ 5 : แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น (N = 35)

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1.1 ด้านระบบการจัดการเรียนการสอน	4.43	0.35	มาก
1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส	4.31	0.34	มาก
1.3 ด้านของสื่อการเรียน	4.55	0.26	มากที่สุด
รวม	4.43	0.31	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่าการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น โดยส่วนรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวิส อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 โดยผู้เรียนมีความพึงพอใจในด้านระบบการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 ด้านของสื่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น และมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียน การสอนได้เป็นอย่างดี

สรุปและอภิปรายผล

1. ด้านการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวิส รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน ได้ดำเนินการตามวิธีการพัฒนาอย่างเป็นระบบโดยมีการศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหา และข้อมูลต่าง ๆ มีการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังแล้วนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์มาออกแบบและพัฒนาเป็นบทเรียนแล้วทำการทดสอบปรับปรุงแล้วจึงนำไปทดลองจริงตามขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิต มีการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน ประเมินบทเรียนโดยใช้แบบสอบถาม ผลที่ได้พบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา มีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.62$ และ $S.D. = 0.19$) และผลจากการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคจำนวน 3 ท่าน มีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.76$ และ $S.D. = 0.06$) และผู้วิจัยได้นำไปทดสอบการใช้งานเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2 โดยตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 ผลที่ได้คือ บทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยได้ค่าเฉลี่ย 86.66/82.85 ถือว่าบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ด้านการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบทเรียนและเก็บรวบรวมคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เปรียบเทียบกับหลังเรียน โดยใช้การแจกแจงแบบ t-test พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตนี้ ได้ผ่านการวิเคราะห์เนื้อหา รายวิชา คัดเลือกสื่อที่เหมาะสมต่อการนำเสนอบทเรียน โดยได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคนิค การนำเสนอเนื้อหาเป็นลำดับขั้น ประกอบด้วยภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวประกอบเสียงบรรยาย และวิดีโอสาธิต ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น ซึ่งการสาธิตบทเรียนของผู้เรียนนับเป็นกระบวนการที่สำคัญมากต่อการเรียน เพราะเป็นการเสริมความเข้าใจ และช่วยทำให้เกิดความจำในเนื้อหาที่แม่นยำมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทิพวรรณ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับรูปแบบการเรียนของเดวิส วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ สำหรับระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านเว็บที่พัฒนาขึ้น การทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ด้านการพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิต โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะปฏิบัติ มีค่าคะแนนคิดเป็นร้อยละ 88 ซึ่งมีค่าคะแนนมากกว่า สมมติฐานที่ตั้งไว้คือ มีค่าคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 จากการที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและแก้ปัญหาด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียนโดยการนำเอารูปแบบการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์แบบสาธิตโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักปฏิบัติตนเองได้และเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักสังเกต หาเหตุผลและสรุปหลักเกณฑ์ที่สามารถจดจำเรื่องที่เห็นจากการสาธิตได้ดีและการพัฒนาบทเรียนที่ได้มีการออกแบบรูปแบบตามหลักองค์ประกอบศิลป์ การใช้สื่อประสมการติดต่อสื่อสารและจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบและสร้างความรู้ด้วยตนเองและมีการเสริมแรงที่ดีผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง ทบทวนการฝึกทักษะปฏิบัติได้ซ้ำ ๆ ได้ทุกที่ ทุกเวลาและการมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนและเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. ด้านความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวิส รายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.43 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิตที่สร้างขึ้นมีทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง สื่อปฏิสัมพันธ์และวิดีโอสาธิตจากโปรแกรม Adobe Captivate และ Adobe After Effects ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีแรงจูงใจในการเรียน มีความต้องการเรียนเนื้อหาที่สร้างขึ้น อีกทั้งเนื้อหาของบทเรียนได้ผ่านการวิเคราะห์และการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคนิคแล้ว รวมถึงขั้นตอนการเรียนไม่ยุ่งยาก มีแบบฝึกทักษะปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้งานฟังก์ชันพื้นฐานที่หลากหลาย ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นอีกด้วยซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของนารากัทร (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการระบบจัดการฐานข้อมูล เรื่องภาษาฐานข้อมูลด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

ถ้ามีการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบสาธิตตามแนวคิดของเดวิสในงานวิจัยนี้ไปใช้งาน ควรจัดเตรียมอุปกรณ์ในการฟังเช่น ชุดหูฟัง เนื่องจากในการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสาธิต ผู้เรียนจะได้รับฟังเสียงผู้บรรยาย เสียงนั้นจะไม่ไปรบกวนผู้เรียนในชั้นเรียนคนอื่น และควรมีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเนื่องจากการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรเพิ่มเติมทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมกันแบบเพื่อนช่วยเพื่อนซึ่งเป็นวิธีการเรียนแบบช่วยเหลือกันโดยใช้กระบวนการทำงานร่วมกันทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในลักษณะพึ่งพากันเนื่องจากการเรียนรู้แบบสาธิตและฝึกทักษะปฏิบัติผู้เรียนบางคนมีทักษะปฏิบัติที่ดี จึงเป็นการดีถ้าให้ผู้เรียนที่มีทักษะปฏิบัติที่ดีแล้วคอยช่วยเหลือแนะนำเพื่อนร่วมชั้นเรียน

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้วิจัยจนจบนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษาทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษา ให้ความรู้ ข้อคิด ชี้แนะแนวทาง วิธีการต่าง ๆ และตรวจสอบแก้ไขเนื้อหาของงานวิจัย ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อันเป็นการส่งเสริมให้ผู้วิจัยได้มีความรู้ความก้าวหน้าทางการศึกษา

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ได้แก่ อาจารย์กอบกาญจน์ ปานแก้ว อาจารย์ศราวุธ วงศ์จันทร์ และ อาจารย์ศิริพล แสนบุญส่ง ที่ได้กรุณาสละเวลาตรวจสอบและให้คำชี้แนะในด้านเนื้อหาของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบ สาคิตตามแนวคิดของเดวีส์ วิชาโปรแกรมตารางคำนวณ เรื่องการคำนวณด้วยฟังก์ชัน ทำให้บทเรียนมีเนื้อหาที่ถูกต้องและ เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิค ได้แก่ อาจารย์วาทสิทธิ์ กันแก้ว อาจารย์วิลาวัลย์ วัชรโรทัย และอาจารย์ อัญชลี เหลืองศรีชัย ที่ได้สละเวลาตรวจสอบ แสดงความคิดเห็นและให้คำชี้แนะในด้านเทคนิค ทำให้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย สอนที่พัฒนาขึ้นมีวิธีการนำเสนอที่เหมาะสมและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัวและพี่น้องทุก ๆ คนที่คอยสนับสนุน ช่วยเหลือ ให้กำลังใจ แก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- นารารักษ์ ยกไว้. (2558). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการระบบจัดการฐานข้อมูล เรื่องภาษาฐานข้อมูล ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.
- ทิพวรรณ มีพึ้ง. (2557). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับรูปแบบการเรียนของเดวีส์ วิชาคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิตสาขามหาบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ภาควิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ธวัช ปราณพานิชกิจ. (2555). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับฐานข้อมูล วิชาการใช้โปรแกรมฐานข้อมูล สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1/2. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม.
- Davies, I.K. (1970). *The Management of Learning*. London : McGraw-Hill, Gagne, J. Mouly. *The Conditions of Learning* 2nd ed.) New York : Holt Rinehart and Winston.

การศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎี
การสอนภาษาแบบวรรณฐาน ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน

The Study of English Reading-Writing Abilities and Motivation towards English
Learning of Prathom Sueksa IV Students at Ban Nongkae (Samakee Wittaya) School
Using Genre-Based Approach (Narrative Genre Features)

ธารทิพย์ เกษรมาญ¹

สงวนศรี ไทรอด²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ14101) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88 และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติอนุพัราเมตริกทดสอบของวิลคอกซัน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ

วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน

Abstract

The purposes of this research were to study English reading-writing abilities and motivation towards English learning of Prathom Sueksa IV students at Ban Nongkae (Samakee Wittaya) School using Genre-Based Approach (Narrative Genre Features) before the experiment and after the experiment. The samples used in the research were 16 Prathom Sueksa IV students who studied English (Eng14101) in the second semester of the 2017 academic year at Ban Nongkae (Samakee Wittaya) School. They were selected by purposive sampling. The instruments used in the research were lesson plans using Genre-

¹ นักศึกษา ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

² อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

Based Approach (Narrative Genre Features), English reading-writing abilities test with its reliability .88 and questionnaires on motivation towards English learning with its reliability .82. Statistics used to analyze the data were mean, standard deviation and the Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test. The results of the research indicated that English reading-writing abilities and motivation towards English learning of Prathom Sueksa IV students at Ban Nongkae (Samakee Wittaya) School using Genre-Based Approach (Narrative Genre Features) after the experiment were significantly higher than before the experiment at the .01 level.

Keywords: English Reading-Writing Abilities, Motivation towards English learning, Genre-Based Approach (Narrative Genre Features)

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการสื่อสาร ทั้งด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ การแสวงหาความรู้ และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก หลักสูตรการศึกษาของประเทศไทยปัจจุบันจึงให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีการปรับเปลี่ยนแนวการสอนภาษาอังกฤษและวิธีการสอนให้เหมาะสมตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และรูปแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (ถนอมพร เลหาจรัสแสง, 2556, หน้า 9)

จากปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในปัจจุบันพบว่าต่ำกว่าเกณฑ์ ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557-2559 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 36.02, 40.31 และ 34.59 ตามลำดับ ตรงกับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรีเขต 1 มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับร้อยละ 30.05, 34.45 และ 36.51 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2559) เช่นเดียวกับผลการประเมินระดับโรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) คะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 28.04, 33.50 และ 29.50 ตามลำดับ (โรงเรียนบ้านหนองแก, 2557- 2559, หน้า 6) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 คน จากครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100 พบว่าครูยังสอนตามคู่มือครู โดยการให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์และสอนโดยการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ให้นักเรียนท่องจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และจากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) จำนวน 12 คน จาก 16 คน นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 75 พบว่าวิธีสอนของครูไม่เอื้อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มุ่งเน้นสอนตามตำรา ซึ่งทำให้นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ไม่กระตือรือร้น ไม่เห็นประโยชน์และคุณค่าในการเรียนภาษาอังกฤษ จึงเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ ส่งผลให้นักเรียนขาดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนของครูจึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีสอน ให้ตรงกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ พบว่าวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) เป็นวิธีสอนภาษาอังกฤษวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) หมายถึง วิธีสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดบทเรียนหรือเนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้เป็นปัจจัยป้อน โดยยึดหลักการพัฒนาจากแนวภาษาศาสตร์เชิงระบบของเอ็ม เอ เค ฮอลลิเดย์ (M.A.K Halliday อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2531, หน้า 24-25) นิทานหมายถึงเรื่องเล่าในอดีตที่ผู้แต่งมีวัตถุประสงค์ (Purpose) ที่จะเล่าเรื่องในอดีตเพื่อให้เกิดการสอนใจมีรูปแบบ (Form) และมีการใช้ภาษา

(Language Use) ที่มีคำชี้แนะ (Clue Words) ที่เฉพาะและชัดเจน โดยมีอรรถลักษณะเป็นองค์ประกอบ 4 ส่วนคือ 1) ชื่อเรื่อง (Title) 2) ฉาก (Orientation) ซึ่งประกอบด้วย เวลา ตัวละครและสถานที่ 3) ลำดับเหตุการณ์ ปมปัญหาและการแก้ไข ปัญหา (Event, Complication and Resolution) 4) คติธรรมสอนใจ (Moral) โดยมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การแจ้งจุดประสงค์ของการอ่าน-การเขียนนิทาน 2) การเสนอคำศัพท์ใหม่และการให้รูปแบบอรรถลักษณะของนิทาน 3) การแสดงบทบาทสมมุติ 4) การทำงานกลุ่ม 5) การทำงานเดี่ยว (สงวนศรี โทโรค, 2547, หน้า 151-152) และจากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานของ สเชคเตอร์และสเชคเตอร์ (Schechter & Schechter, 1987, pp. 23-25) ที่ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านและเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานของนักเรียนในเมืองซึ่งต่างวัฒนธรรมในห้องเรียนเดียวกันจำนวน 30 คน ในระดับเกรด 5 ผลการวิจัยพบว่า บริบทที่นำมาใช้นั้นช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจภาษาและการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยม สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชนัญชิตา เสมอสีสม (2556, หน้า 102) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเรืองวิทย์พระหฤทัย ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้อรรถลักษณะของนิทาน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้อรรถลักษณะของนิทานหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษ ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ข้อค้นพบของผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานและข้อเสนอแนะดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย**1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง****ประชากร**

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ14101) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 16 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ14101) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) มีเพียง 1 ห้องเรียนเท่านั้น

2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาจากนิทานซึ่งตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของโรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 16 เรื่อง 16 แผน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 20 ชั่วโมง โดยทำการทดสอบก่อนการทดลอง 2 ชั่วโมงทำการทดลอง 16 ชั่วโมงและทดสอบหลังการทดลอง 2 ชั่วโมง

4. ตัวแปรที่ศึกษา

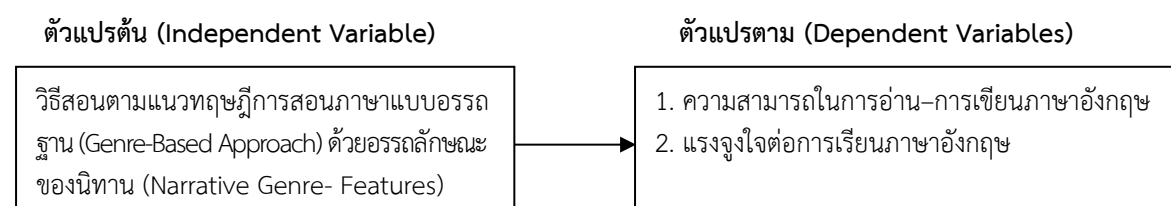
ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ
2. แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานโดยยึดหลักการพัฒนาจากแนวภาษาศาสตร์เชิงระบบของเอ็ม เอ เค ฮอลลิเดย์ (M.A.K. Halliday อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ รัตนวิษ, 2531, หน้า 24-25) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนของ สกวนศรี ไทรอค (2547, หน้า 99-101) โดยมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ คือ 1) การแจ้งจุดประสงค์ 2) การเสนอคำศัพท์ใหม่และให้รูปแบบตามอรรถลักษณะของนิทาน 3) การแสดงบทบาทสมมติ 4) การทำงานกลุ่ม 5) การทำงานเดี่ยว ศึกษาเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของอัจฉรา วงศ์โสธร (2538, หน้า 151-165) และประยุกต์ใช้แบบวัดแรงจูงใจ ของเบญมาศ ทองจันทร์ (2558, หน้า 205) ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภาพที่แสดงถึงกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังปรากฏในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre - Experimental Design) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว ทำการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One-group Pretest-posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 248-249)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน(Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ซึ่งผ่านการพัฒนาหาคุณภาพแล้วจำนวน 16 แผน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ ซึ่งผ่านการพัฒนาหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88

2) แบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ท (Likert) จำนวน 20 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผ่านการพัฒนาหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน

2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชั่วโมง

3. ดำเนินการทดลอง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน จำนวน 16 แผน 16 เรื่อง ได้แก่ 1) The Lion and The Deer 2) The Lion in Love 3) The Diligent Chicken 4) The Cheating Turtle 5) The Hen and The Golden Eggs 6) The Wolf and The Seven Kids 7) The Boy and The Frog 8) The Mother Crab and Her Son 9) The Bee and The Dove 10) The Cock and The Frog 11) The Frog and The Mouse 12) The Foolish Wolf's Flute 13) The Wind and The Sun 14) The Oak and The Reed 15) The Goat and The Grapevine และ 16) The Frog and The Well รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง

4. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง จำนวน 2 ชั่วโมง

5. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐานโดยการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกซัน(The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบ แบบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ผลปรากฏดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Feature) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

ความสามารถในการอ่าน- การเขียนภาษาอังกฤษ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	Sig.
ก่อนการทดลอง	16	20	8.90	3.11	.000
หลังการทดลอง	16	20	12.35	3.33	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Feature) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Feature) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

แรงจูงใจต่อ การเรียนภาษาอังกฤษ	n	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	Sig.
ก่อนการทดลอง	16	100	48.00	3.06	.000
หลังการทดลอง	16	100	83.95	3.49	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน-การเขียนและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สามารถอภิปรายผลได้ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การแจ้งจุดประสงค์ของการอ่าน-การเขียนนิทาน เป็นการบอกถึงวัตถุประสงค์ของการอ่านนิทานว่า นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าในอดีตที่ให้คติธรรมสอนใจ เมื่อนักเรียนได้รู้วัตถุประสงค์ในการอ่าน-การเขียนนิทานแล้ว นักเรียนมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนและชัดเจนจึงทำให้นักเรียนเกิดความความตั้งใจ กระตือรือร้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังคำกล่าวของจอห์นสันและมอร์โรว์ (Johnson & Morrow, 1981, pp. 59-66) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนควรทราบจุดมุ่งหมายในการเรียน ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ คือรู้ว่าตนกำลังทำอะไรเพื่อที่ตนเองจะสามารถทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้ ดังนั้นขั้นตอนการแจ้งจุดประสงค์ของการอ่าน-การเขียนนิทาน จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความตั้งใจและมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 2 การนำเสนอคำศัพท์ใหม่และให้รูปแบบตามอรรถลักษณะของนิทาน เป็นขั้นตอนที่ครูเสนอคำศัพท์เพื่อสื่อความหมายแล้วจึงนำเสนอแผนภูมิอรรถลักษณะของนิทานประกอบเนื้อเรื่องเป็นส่วน ๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจองค์ประกอบและเนื้อเรื่องของนิทานเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ เข้าใจและมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์และอรรถลักษณะของนิทานแล้ว นักเรียนสามารถเขียนตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์และเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องรวดเร็วยิ่งขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีประสบการณ์เดิมจากรูปแบบองค์ประกอบของนิทาน จึงสามารถนำไปต่อยอดความรู้ใหม่ได้ ดังคำกล่าวของโอบาห์ (Obah, 1983, pp. 129-133) ที่กล่าวว่า ทฤษฎี Schema หรือประสบการณ์เดิมเป็นการสร้างความรู้ใหม่ โดยอาศัยประสบการณ์ หรือความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นพื้นฐาน ถ้าปราศจากพื้นฐานความรู้เดิมแล้วการเรียนรู้สิ่งใหม่จะเต็มไปด้วยความยากลำบาก ดังนั้นขั้นตอนการนำเสนอคำศัพท์ใหม่และให้รูปแบบตาม อรรถลักษณะของนิทาน จึงช่วยให้นักเรียนสามารถอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วยิ่งขึ้นจึงทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 3 การแสดงบทบาทสมมติ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้มีโอกาสสื่อความหมายของคำศัพท์และเนื้อเรื่องจากการแสดงบทบาทสมมติ โดยผู้เรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติการฝึกใช้ภาษาด้วยตนเอง (Active Learner) ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง (Real Situation) และยังเป็นการบูรณาการการอ่าน การเขียน การฟังและการพูด ทั้ง 4 ทักษะ (4 Integrated skills) ซึ่งตรงกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังคำกล่าวของคานาลและสเวน (Canale & Swain, 1980, p.1) ที่กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็นการเน้นให้นักเรียนเกิดสมรรถนะวิสัยทางการสื่อสาร (Communicative Competence) คือ เป็นการสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเป็นการเรียนจากสื่อจริง และเน้นให้นักเรียนเป็นผู้ใช้ภาษา เป้าหมายในการสื่อสาร นอกจากนี้นักเรียนจะต้องมีความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistics) และวัฒนธรรมด้วย และในการจัดกิจกรรมภาษาให้นักเรียน กิจกรรมภาษาเป็นปัจจัยสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะผู้สอนจะใช้กิจกรรมการอ่าน การเขียน การฟังและการพูดเป็นสื่อเพื่อให้นักเรียนแสดงออกทางภาษาโดยมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับครูผู้สอนและเพื่อน จึงทำให้นักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟังและพูดภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง จึงทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 4 การทำงานกลุ่ม เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนใช้ความรู้เดิม (Schema) และทบทวนความเข้าใจจากวัตถุประสงค์ (Purpose) รูปแบบ (Form) อรรถลักษณะของนิทานและการใช้ภาษา (Language Use) ที่มีคำชี้แนะที่ชัดเจน (Clue Words) โดยให้นักเรียนอ่านแล้วเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ตามอรรถลักษณะของนิทาน ซึ่งทำให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) ส่งผลให้นักเรียนเกิดความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จต่อการเรียนภาษาอังกฤษในการทำงานกลุ่มผู้เรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาด้วยตนเอง (Active Learner) ซึ่งตรงตามนโยบายของกระทรวง

ศึกษาธิการที่ให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า 1) ดังคำกล่าวของ ออลไรท์ (Allwright, 1980, p. 167) บราวน์ (Brown, 1980, p. 213) และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 34) ได้ให้ความหมายไว้อย่างสอดคล้องกันว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่เพียงแต่จะอธิบาย การใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น หากจุดมุ่งหมายสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการที่ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริง ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแบบต่าง ๆ ในช่วงของการเรียนภาษาให้มากโดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรจะเน้นเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบของภาษา (Littlewood, 1981, p.17-18) ดังนั้นขั้นตอนการทำงานกลุ่มจึงเป็นขั้นตอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 5 การทำงานเดี่ยว นักเรียนทำงานเดี่ยวโดยอ่านเนื้อเรื่องแล้วเขียนบอกคติสอนใจหรือแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ ขั้นตอนนี้เป็นการเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์และสามารถเขียนบอกคตินิเทศสอนใจได้ตามวัตถุประสงค์ของเรื่องที่อ่าน เพราะมีรูปแบบอรรถลักษณะของนิทานในองค์ประกอบที่ 4 ที่ระบุคตินิเทศ (Moral) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม (Language and Culture) ดังสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) ในสาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรมที่ชัดเจน จึงทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจ ความมานะพยายาม ความกระตือรือร้น เห็นประโยชน์และคุณค่าต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังคำกล่าวของ แครชเชน และคนอื่น ๆ (Krashen & Others, 1982, pp. 214-215) ที่ได้กล่าวว่า แรงจูงใจจึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และกำหนดแนวทางในการเรียนรู้ของตนจนบรรลุเป้าหมายทางการเรียนได้เป็นอย่างดี จึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่าน-การเขียนและแรงจูงใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากการอภิปรายผลของการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) สามารถอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว จึงทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นวิธีสอนภาษาอังกฤษที่มีวัตถุประสงค์ (Purpose) ที่จะเล่าเรื่องในอดีตเพื่อให้คตินิเทศสอนใจมีรูปแบบ (Form) และมีการใช้ภาษา (Language Use) ที่มีคำชี้แนะ (Clue Words) ที่เฉพาะชัดเจน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มุกธิดา สุดสาคร (2558, หน้า 135) ที่ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลจอมบึง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะ (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ทำให้นักเรียนสามารถอ่าน-เขียน ได้ถูกต้องอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1. วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ครูควรจัดทำแผนภูมิอรรถลักษณะที่ชัดเจน เพื่อนำเสนออรรถลักษณะของนิทานได้อย่างถูกต้อง
2. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกนิทาน แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในหน่วยการเรียนรู้ที่ตรงตามหลักสูตรที่ครูวิเคราะห์แล้ว

3. วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ควรใช้สื่อสภาพจริงที่ครูและนักเรียนสามารถสืบค้นได้จาก ICT เพราะตรงกับความสนใจของนักเรียน

4. วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ครูควรระวังเรื่องรูปแบบวัตถุประสงค์ ภาษาที่ใช้ เนื่องจากวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานมีหลายอรรถลักษณะที่แตกต่างกันตามชนิดของเนื้อความอาจทำให้นักเรียนเกิดความสับสนได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ไปสู่ระบบดิจิทัลเพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2. ควรทำการวิจัยโดยนำวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ เช่น อนุบาล ประถมศึกษาปีที่ 1-6 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

3. ควรทำการวิจัยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) กับภาษาอื่น ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น ภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาพม่า เป็นต้น

4. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) กับวิธีสอนอื่น ๆ เช่น วิธีสอนตามคู่มือครู

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สงวนศรี ไตรรอด ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาคพิชา แก่นเพ็ชร อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณผู้อำนวยความสะดวกและคณะครู นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

ชนัญชิตา เสมอสม. (2556).การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเรืองวิทย์พระฤทัย โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ถนอมพร เลาหจรัสแสง. (2556). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เบญจมาศ ทองจันทร์. (2558).การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folk Tales Genre Features). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เอกสารอ้างอิง

- มุกธิดา สุตสาคร. (2558). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลจอมบึง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน (Genre- Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- โรงเรียนบ้านหนองแก, (2557-2559). รายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองแก (สามัคคีวิทยา) ปีการศึกษา 2557-2559. กาญจนบุรี: ผู้แต่ง.
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุริยาสารสิน.
- สงวนศรี โทโรค. (2547). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับการสอนแบบเดิม. ปรินญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต พร.ด. (สาขาวิชาสังคมศาสตร์และการศึกษา). ออสเตรเลีย: มหาวิทยาลัยอิดริส โคเวน.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2559). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐาน(O-NET). ค้นเมื่อ มีนาคม 31, 2560, จาก <http://www.niets.or.th/>
- สุมิตรา อังวัฒนกุล.(2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- _____. (2559). คู่มือการจัดการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Allwright, R. (1980). *Discourse Analyses in Second Language*. London: Longman.
- Brown, D. H. (1980). *Principal of Language Learning and Teaching*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Canale, M., & Swain, M. (1980, November). *Theoretical Bases of Communicative Approach to Second Language Teaching and Testing*. *Applied linguistics*, 17(6), 1-47.
- Johnson & Morrow, (1981). *Communication in the Classroom*. London: Longman.
- Krashen, S. D. & Others. (1982). *Child-adult Differences in Second Language Acquisition*. Rowley Mass: Newberry House.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University.
- Murray, H.A. (1983). *Exploration in Psychology in a Clinic and Experimental Study of Fifty Men of Collage Age*. New York: Oxford University Press.
- Obah, T. Y. (1983). *Prior Knowledge and the Quest for New Knowledge: The third World Dilemma*. *Journal of Reading*, 27, 11-129.
- Shecter, M. & Schecter, S. R. (1987). *Children's Acquisition of Library Genre. Science Fiction Versus Fantasy*. Toronto: Ontario Institute for Studies in Education.

การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม

A Study of English Listening-Speaking Abilities and Interest towards English Learning
of Prathom Sueksa II Students at Ban Nong Plong School Using
Communicative Approach through Songs and Games

นักชชา แดนพันธ์¹

สงวนศรี ไทรอด²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ12101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 18 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88 และแบบสอบถามวัดความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม

Abstract

The purposes of this research were to study English listening-speaking abilities and interest towards English learning of Prathom Sueksa II students at Ban Nong Plong School using Communicative Approach through songs and games before the experiment and after the experiment. The samples used in the research were 18 Prathom Sueksa II students who studied English subject (Eng12101) in the first semester of the 2017 academic year at Ban Nong Plong School. They were selected by Purposive Sampling. The instruments used in the research were lesson plans, the English listening- speaking abilities test with its reliability .88 and questionnaires on interest towards English learning with its reliability .93. Statistics used for data analysis were mean, standard deviation and The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test. The results of the research indicated that English listening-speaking abilities and interest towards English learning of Prathom Sueksa II

¹ นักศึกษาปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

² อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. ประจักษ์สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

Students at Ban Nong Plong School using Communicative Approach through songs and games after the experiment were significantly increased higher than before the experiment at the .01 level.

Keywords: English listening-speaking abilities, interest towards English learning, Communicative Approach through songs and games

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาตน อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน และการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งตรงตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Language: CEFR) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า 1)

สถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้าน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นจัดการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ที่มีการบูรณาการทางภาษา 4 ทักษะ (Integrated 4 Skills) คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centered) เน้นนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา (Active Learner) ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ด้วยตนเอง (Self Access) มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและนักเรียนกับครู (Interaction) โดยใช้สื่อที่เป็นเอกสารจริง (Authentic Materials) ในสถานการณ์จริง (Real Situation) ทำการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Teacher as a facilitator) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่นักเรียนทุกคนต้องเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยได้กำหนดแนวปฏิบัติให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งประกอบด้วยสาระ 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) ภาษาและวัฒนธรรม (Culture) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ (Connection) และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Community Language) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 1)

สภาพปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้และจากผลคะแนนสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test: O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559 พบว่า คะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีคะแนนเฉลี่ย คือ ร้อยละ 36.02 , 40.31 และ 34.59 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2559) คะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สอดคล้องกับระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 มีคะแนนเฉลี่ย คือ ร้อยละ 30.05, 34.45 และ 36.51 ตามลำดับ เช่นเดียวกับผลการประเมินระดับโรงเรียนบ้านหนองปล้องกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีคะแนนเฉลี่ย คือ ร้อยละ 29.63, 31.25 และ 33.24 ตามลำดับ (โรงเรียนบ้านหนองปล้อง, 2559, หน้า 81) และเช่นเดียวกับสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ12101) ของนักเรียนในปีการศึกษา 2559 มีคะแนนเฉลี่ย คือ 63.76 โดยเฉพาะความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ของโรงเรียนบ้านหนองปล้อง คิดเป็นร้อยละ 75 ของจำนวนครูผู้สอน

ภาษาอังกฤษทั้งหมด เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 พบว่า การจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นวิธีสอนของครูไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ แต่มุ่งเน้นสอนตามตำรา ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังประเมินผลโดยการให้ท่องจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์และการแปล จึงส่งผลให้ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 และทำให้นักเรียนไม่กระตือรือร้น ไม่สนใจที่จะเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอีกต่อไป

จากปัญหาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ พบว่า วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม เป็นวิธีสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ที่มุ่งสื่อความหมายในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยมีนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา ทำให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจ สนุกสนาน เพลิดเพลิน นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ พัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยมีขั้นตอนการสอน 4 ขั้น ดังนี้ คือ 1) ขั้นนำ (Warm Up) 2) ขั้นนำเสนอ (Presentation) 3) ขั้นฝึก (Practice) และ 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) ดังเช่นผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยดากา (Dhaka University, 2009, pp. 161-172) ที่ทำการศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมเพลงประกอบจังหวะและเกมในการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาในประเทศบังคลาเทศ ผลการวิจัยพบว่า เพลงสามารถพัฒนาการเรียนรู้อ่านภาษาของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพลงสามารถสร้างแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนสนใจและสนุกสนานกับการเรียน และพบว่า วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกมช่วยพัฒนาให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี เป็นกระบวนการในการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนระหว่างเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, หน้า 112) ที่ได้ทำการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองขาม โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับ ฟินอคเชียโร และ บรูมฟิท (Finocchiaro, M., & Brumfit, C. J. 1983, pp. 41-46) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาในเรื่องความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนเกรด 3 เกรด 4 และเกรด 5 โรงเรียนรัฐบาลของรัฐอาร์คันซอส อเมริกา และเพื่อต้องการทราบความก้าวหน้าของนักเรียนที่ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีเมื่อ 20 ปีที่ผ่านมา มีความเปลี่ยนแปลงความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจากโรงเรียนรัฐอาร์คันซอส เพื่อสำรวจความสนใจในการอ่านหนังสือ 14 ประเภท โดยขึ้นอยู่กับเพศ, ระดับชั้น, ความสามารถ, เพศกับระดับชั้น และเพศกับความสามารถ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนเหล่านี้ยังมีความสนใจในการที่จะศึกษาค้นคว้าด้านการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าจะเรียนจบจากที่เดิมไปแล้วเป็นเวลานานก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เดือนนภา ทองมาก (2558, หน้า 66) ที่ได้ทำการวิจัยความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุกาย โดยใช้วิธีสอนภาษาด้วยการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษ ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและข้อค้นพบจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกมดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมติฐานของการวิจัย

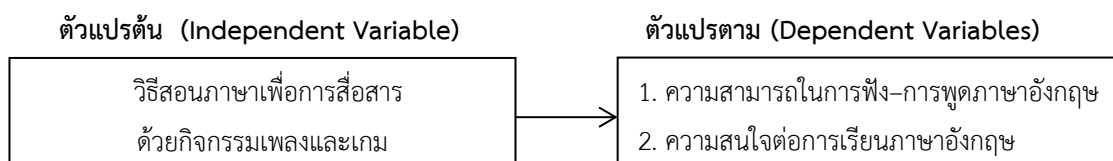
1. ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - ประชากร
 - ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง ตำบลดำนมะขามเตี้ย อำเภอดำนมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560
 - กลุ่มตัวอย่าง
 - กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ12101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 18 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากโรงเรียนบ้านหนองปล้องมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพียง 1 ห้องเท่านั้น
2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง
 - การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเพลงและเกมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีคำศัพท์ เนื้อหาและโครงสร้างทางภาษา สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองปล้อง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง
 - การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 22 ชั่วโมง โดยทำการทดสอบก่อนการทดลอง 3 ชั่วโมง ดำเนินการทดลอง 16 ชั่วโมง และทำการทดสอบหลังการทดลอง 3 ชั่วโมง
4. ตัวแปรที่ศึกษา
 - ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม
 - ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่
 - 1) ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ
 - 2) ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535, หน้า 113-115) โดยมีขั้นตอนการสอน 4 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1) ขั้นนำ (Warm Up) ขั้นที่ 2) ขั้นนำเสนอ (Presentation) ขั้นที่ 3) ขั้นฝึก (Practice) และขั้นที่ 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) ศึกษาเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, หน้า 154-155) และการสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ เตือนนภา ทองมาก (2558, หน้า 63) ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภาพที่แสดงถึงกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังปรากฏในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre Experimental Design) มีกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว โดยทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 248-249)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว จำนวน 16 แผน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .88

2) แบบสอบถามวัดความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ปฐมนิเทศและแจ้งจุดประสงค์เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม รวมถึงวิธีประเมินผลการเรียน

2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ชั่วโมง

3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้การฟัง-การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้น ดังนี้ 1) ขั้นนำ (Warm Up) 2) ขั้นนำเสนอ (Presentation) 3) ขั้นฝึก (Practice) และ 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) จำนวน 16 แผน 16 เรื่อง ได้แก่ 1) Greeting 2) Introducing Yourself and Others 3) Parts of the Body 4) Identifying Things in the Classroom 5) Commands in the Classroom 6) Numbers 7) Seven Days of the Week 8) Twelve Months in the Year 9) Family Members 10) Rooms in the House 11) At the Zoo 12) On the Farm 13) Identifying Colors 14) Food 15) Fruits และ 16) Vehicles รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง

4. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง จำนวน 3 ชั่วโมง

5. นำผลคะแนนที่ได้จากการประเมินผลการทดลองมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกซ์ (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกซ์ (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง และทำการทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกซ์ (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ผลปรากฏดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาคะแนนความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S	T ⁺	Sig.
ก่อนการทดลอง	18	20	7.39	2.20	171	.000
หลังการทดลอง	18	20	13.56	2.41		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาคะแนนความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S	T ⁺	Sig.
ก่อนการทดลอง	18	100	53.67	5.26	171	.000
หลังการทดลอง	18	100	73.72	7.51		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 สามารถอภิปรายผลได้ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (Warm Up) เป็นขั้นตอนที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมและอยากรู้อยากเรียนในบทเรียนให้นักเรียนมีความพร้อม เกิดความสนุกสนาน มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมที่นำมาใช้ในขั้นตอนนี้มีหลากหลาย ได้แก่ การร้องเพลง การเล่นเกม การใช้สื่อสภาพจริง (Authentic Materials) การแสดงท่าทาง เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนหรือทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้ว สื่อสภาพจริงเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน (Real Situation) ที่ให้นักเรียนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Self Access) กิจกรรมเพลงและเกมทำให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินควบคู่ไปกับการเรียนรู้ นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายด้วยการทำท่าทางประกอบเพลงเพื่อสื่อความหมาย (Focus on Meaning) ดังคำกล่าวของ โพลเวล (Powell, 1963, p.330) ที่กล่าวว่า เด็กที่มีความสนใจต่อการเรียนจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียนด้วย เมื่อตั้งใจเรียนก็มีสมาธิสามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้โดยตลอด ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานั้นด้วย ดังนั้นในการเรียนการสอนไม่ว่าวิชาใดครูต้องพยายามสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน การนำเข้าสู่บทเรียนด้วยกิจกรรมเพลงและเกมทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน (Interaction) ทำให้นักเรียนเกิดความพร้อมในการเรียนรู้ วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกมเป็นสื่อที่สร้างความอยากรู้อยากเห็นให้กับนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับคำกล่าวของ สวาฟฟา (Swaffar, 1985, p.18) ที่ได้กล่าวถึงการใช้สื่อสภาพจริงในห้องเรียนไว้ว่า เมื่อนำสื่อสภาพจริงมาใช้ในชั้นเรียนจะทำให้ชั้นเรียนเพิ่มความหลากหลายและมีความเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการฟัง-การพูดเพื่อใช้ในการสื่อสาร ซึ่งขั้นนี้เป็นขั้นที่เตรียมความพร้อมของนักเรียนไปสู่การเรียนรู้ในขั้นที่ 2 ทำให้นักเรียนเกิดความพร้อมในการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นตอนที่ครูนำเสนอคำศัพท์และเนื้อหาเพลงใหม่ ซึ่งเป็นเพลงที่นักเรียนคุ้นเคยกับทำนอง คำศัพท์ เนื้อเพลงทำให้นักเรียนสามารถฟังและร้องเพลงได้อย่างรวดเร็ว โดยเน้นการสื่อความหมาย ดังคำกล่าวของ รูเมลฮาร์ทและนอร์แมน (Rumelhart & Norman, 1981, pp. 4-12) ที่กล่าวว่า ความรู้เดิม (Schema) หมายถึง โครงข่ายความรู้หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่สะสมไว้ในสมองเป็นตัวแทนของมวลความรู้และประสบการณ์ของบุคคล ทั้งในลักษณะรูปธรรมและนามธรรม ไม่ว่าจะเป็นแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งของ สถานการณ์ทั่วไป ความรู้ ความจำ ความรู้สึกต่าง ๆ ทำให้ความรู้เดิมเปรียบเสมือนการสร้างเครือข่ายของการรับรู้ โดยข้อมูลเหล่านี้จะมีการเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายที่มีระบบเป็นลำดับ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมที่ประกอบด้วยการให้ฟังคำศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ให้ผู้เรียนพูดตาม ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ต้องใช้ในการฟัง-การพูดเพื่อใช้ภาษาในการสื่อสาร ความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์และเนื้อหาในเพลงที่ครูต้องการจะสื่อความหมายให้นักเรียนเข้าใจ ส่งผลให้ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอ ซึ่งในขั้นฝึกนี้เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง-การพูดทางภาษาอังกฤษ ทำให้ใช้ภาษาได้คล่องแคล่วด้วยการใช้สื่อสภาพจริง ด้วยการร้องเพลง การเล่นเกม โดยมีการฝึกทั้งชั้น ฝึกเป็นกลุ่ม ฝึกเป็นคู่หรือสุ่มรายบุคคล โดยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (Interaction) มีการบูรณาการทักษะทางภาษา (Integrated Skills) คือ การฟังและการพูด นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centered) กล่าวคือ เน้นผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา (Active Learner) ที่อยู่ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน (Real Situation) ซึ่งให้นักเรียนได้ฝึกอย่างอิสระ ใช้ความรู้เดิมผสมผสานกับความรู้ใหม่ จะทำให้นักเรียนเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง การพูดด้วยตนเอง ซึ่งตรงกับแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Teacher as a facilitator) การที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังคำกล่าวของ ไฮเบล (Hybel, 1995, p.6) กล่าวว่า การสื่อสาร คือกระบวนการที่มนุษย์ใช้แลกเปลี่ยน ข้อมูล ความคิดและความรู้สึกซึ่งกันและกัน โดยการพูด การเขียน หรือด้วยภาษาท่าทาง เช่นเดียวกับคำกล่าวของ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2547, หน้า 143) ที่กล่าวว่า ครูควรจัดสภาพการเรียนรู้ให้น่าสนใจ มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีการตั้งคำถามยั่วและท้าทายความสามารถของนักเรียน พยายามให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด อีกทั้งยังให้การเสริมแรงโดยพยายามให้นักเรียนได้ประสบผลสำเร็จในการทำงาน การที่นักเรียนได้ปฏิบัติอย่างอิสระได้ใช้ความรู้เดิมผสมผสานกับความรู้ใหม่จะทำให้นักเรียนเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง-การพูดด้วยตนเอง การที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ทำให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การเล่นเกมทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนาน จึงส่งผลให้ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 4 ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้นำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้เกิดความคล่องแคล่ว สนุกสนาน ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centered) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Teacher as a facilitator) นักเรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่ได้รับไปใช้ในสถานการณ์หรือกิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยการร้องเพลงและเล่นเกม ซึ่งนักเรียนสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้อย่างสนุกสนาน ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นักเรียนสามารถวัดผลและประเมินผลทักษะการฟัง-การพูดได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ดังคำกล่าวของ แครชเชนและเทอร์เรล (Krashen & Terrell, 1983, pp. 21-35) ที่ได้ให้ความเห็นว่า ความสามารถในการฟังที่ดีเป็นสิ่งสำคัญก่อนที่จะสามารถพูดได้ ความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นได้จากการฟังที่มีความหมาย โดยผ่านปัจจัยป้อนทางภาษาที่เข้าใจได้โดยอาจต้องใช้สื่อการเรียนช่วย และต้องมีการซ้ำย้ำทวน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติการทางภาษาท่าทางให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ในแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารให้

มากที่สุดและช่วยพัฒนาความคิดของนักเรียน ในการสื่อความหมายได้จริง คนจะพูดได้ก็ต้องฝึกทักษะการฟังมาก่อน ควรฝึกการฟัง-การพูดจากง่ายไปหายาก เพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (Self Assessment) และสามารถวัดและประเมินผลด้วยตนเองได้อีกด้วย การพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดต้องพัฒนาจากง่ายไปยาก ควรฝึกบ่อย ๆ ฝึกอย่างเป็นระบบและฝึกทุกวัน การที่นักเรียนได้นำภาษามาใช้ในสถานการณ์จริงอย่างมีความหมายโดยใช้กิจกรรมเพลงและเกม จึงส่งผลให้ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากการอภิปรายผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม เป็นวิธีสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เตือนนภา ทองมาก (2558, หน้า 66) ที่ได้ทำการวิจัยความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุกาย โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุกาย โดยใช้วิธีสอนภาษาด้วยกิจกรรมเพลงและเกมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ ญัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, หน้า 112) ที่ได้ทำการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองขาม โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม สามารถสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนระหว่างเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็น เกิดการแสวงหาความรู้ เกิดความพอใจและยอมรับคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ภาษา นักเรียนได้ใช้ตัวเลขทางคณิตศาสตร์ ตรงตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งตรงกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Language: CEFR) ที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา (Active Learner)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ควรเป็นเพลงที่มีทำนองที่นักเรียนคุ้นเคย จะทำให้นักเรียนสามารถฟัง-พูดออกเสียงและร้องเพลงได้อย่างรวดเร็ว
2. การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม เนื้อหาของเพลงควรบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
3. ควรวิเคราะห์เนื้อหาของเพลงที่นำไปสู่กิจกรรมการเล่นเกม เพื่อเป็นการทบทวนและวัดและประเมินผลความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
4. การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ครูควรตระหนักให้นักเรียนเข้าใจกติกาของการเล่นเกม เพื่อให้เด็กมีวินัยและเคารพกติกาในขณะที่เล่นเกม และครูควรดูแลให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกมกับวิธีสอนอื่น ๆ กับโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ เช่น วิธีสอนตามคู่มือครู
2. ควรนำวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกมไปทำการวิจัยกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับปฐมวัย , ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 , 3 , 4 , 5 และ 6

3. ควรนำวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกมไปทำการวิจัยกับภาษาอื่น ๆ ในประเทศประชาคมอาเซียน เช่น ภาษาไทย ภาษาพม่า ภาษาลาว

4. ควรพัฒนาวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกมไปสู่วัตกรรมการเรียนรู้ภาษาด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบดิจิทัล (Digital) เพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สงวนศรี ไทรอค ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาคพิชา แก่นเพชร อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณผู้อำนวยการ คณะครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2547). **จิตวิทยาการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ศรีเดชา.
- ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา. (2559). **การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองขาม โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม**. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- เดือนนภา ทองมาก. (2558). **การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุทไธสง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกม**.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบ
ทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- โรงเรียนบ้านหนองปล้อง. (2559). **รายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองปล้อง ปีการศึกษา 2559**.
กาญจนาบุรี: ผู้แต่ง.
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2559). **รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำร่อง (O-NET)**. ค้นเมื่อ มีนาคม 31, 2560 จาก <http://www.niets.or.th>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- _____. (2559). **คู่มือการจัดการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล**. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). **การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารอ้างอิง

- Dhaka University. (2009). **Use of Songs, Rhymes and Games in Teaching English to Young Kearnars in Bangladesh**. Retrieved Febuary 27, 2015, from <http://www.banglajol.info/index/php/DUJL>.
- Finocchiaro, M., & Brumfit, C. J. (1983). **The Functional–National Approach: From Theory to Practice**. New York: Oxford University.
- Hybel, S. (1995). **Communicating Effectively** (4th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Hybel, S. (1995). **Communicating Effectively** (4th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Krashen, S. D., & Terrell, T. D. (1983). **Principle and Practice in Second Language Acquisition**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Powell , W. (1963). **The Psycology of Adolescence**. New York: The Bobbs Merrill.
- Rumelhart, D. E., & Norman, D. A. (1981). Analogical Processes in Learning. In J.R. Anderson (Ed.). **Cognitive Skills and Their Acquisition**. Hillsdale, New Jersey: Erlbaum.
- Swaffar, J. K. (1985). Reading Authentic Texts in Foreign Language: A Cognitive Model. **Modern language**, 69, 15-34.

การศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกุล) โดยใช้วิธีสอน
ตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson)

A Study of English Reading-Writing Abilities and Motivation towards English Learning of
Prathom Sueksa IV Students at Chumchon Wat Klang Wang Yen (Roem Pracha Nukun)
School Using the Instruction Activities Based on Keith Johnson's Communicative Approach

กันตา เพือกพร¹

สงวนศรี ไทรอด²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกุล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกุล) ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ14101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .83 และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติอนพารามิเตอร์ทดสอบแบบวิลคอกซัน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น(เริ่มประชานุกุล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
วิธีสอนตามแนวทฤษฎี การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของคีธ จอห์นสัน

Abstract

The purposes of this research were to study English reading-writing abilities and motivation towards English learning of Prathom Sueksa IV students at Chumchon Wat Klang Wang Yen (Roem Pracha Nukun) School using the Instruction Activities based on Keith Johnson's Communicative Approach before the experiment and after the experiment. The samples used in the research were 12 Prathom Sueksa IV students who studied English subject (Eng14101) in the first semester of the 2017 academic year at Chumchon Wat Klang Wang Yen (Roem Pracha Nukun) School. They were selected by Purposive Sampling. The instruments used in the research were lesson plans, English reading-writing abilities test with its reliability .83 and questionnaires on motivation towards English learning with its reliability .94. Statistics

¹ นักศึกษาปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

² อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

used for data analysis were mean, standard deviation and the Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test. The results of the research indicated that English reading-writing abilities and motivation towards English learning of Prathom Sueksa IV students at Chumchon Wat Klang Wang Yen (Roem Pracha Nukun) School using the Instruction Activities based on Keith Johnson's Communicative Approach after the experiment were significantly higher than before the experiment at the .01 level.

Keywords: *English reading-writing abilities, Motivation towards English learning, Instruction Activities based on Keith Johnson's Communicative Approach*

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการสื่อสาร การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการประสานงานระหว่างประชาคมอาเซียน ซึ่งในกฎบัตรอาเซียนข้อที่ 34 บัญญัติไว้ว่าภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือภาษาอังกฤษ (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554) กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) ซึ่งเป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า 1) เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 อันจะนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพของพลเมืองใน การพัฒนาสังคมและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุค 4.0 นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ส่งเสริมให้การอ่านเป็นวาระแห่งชาติโดยกำหนดให้ปีพุทธศักราช 2552-2561 เป็นทศวรรษแห่งการอ่านเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (ภานุ วงษ์ถาวรเรือง, 2553) เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยเปิดโลกทัศน์ ให้ผู้อ่านได้เรียนรู้วิชาการต่าง ๆ ในหลายแง่มุม ขณะเดียวกันทักษะสัมพันธ์ที่ควบคู่กับทักษะการอ่านก็คือทักษะการเขียน ในปัจจุบันผู้คนให้ความสำคัญกับทักษะการเขียนค่อนข้างน้อย เนื่องจากเป็นทักษะที่ซับซ้อน ผู้ที่มีความสามารถด้านการเขียนจะต้องมีความรู้ทั้งในด้านคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และสำนวนต่าง ๆ เพื่อนำมาสื่อความหมายให้ตรงตามวัตถุประสงค์ การพัฒนาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น

สภาพปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยในรายวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test: O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557-2559 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับร้อยละ 36.02, 40.31 และ 34.59 สอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 29.48, 36.61 และ 31.11 (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2560) เช่นเดียวกับกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกุล) ปีการศึกษา 2557-2559 ที่พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 32.75, 34.50 และ 37.78 (โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น, 2557-2559) ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ คือร้อยละ 70 นอกจากนี้ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น จำนวน 2 คน จากครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งหมด 3 คน เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 พบว่า 66.67% ของผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นตรงกันว่าสาเหตุที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ เป็นผลมาจากวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูที่ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แต่เป็นการสอนที่เน้นการแปล การท่องจำคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์มากกว่าการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จึงทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่ง

วรรณสโรบล รุจิรณันท์ (2553, หน้า 97) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมุ่งเน้นที่จะกระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน มีปัญหาทางด้านใด ก็จำเป็นที่จะต้องสร้างแรงจูงใจในด้านนั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ผลที่จะตามมาคือ การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนจะมีการพัฒนาและมีผลสัมฤทธิ์ที่เพิ่มสูงขึ้น

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษ ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านการอ่าน-การเขียน และปัญหาแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่าวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) เป็นวิธีสอนภาษาอังกฤษวิธีหนึ่ง ที่สามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูด การอ่าน-การเขียน ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) หมายถึง วิธีสอนภาษาอังกฤษที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมุ่งให้นักเรียนเกิดการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เน้นการสื่อสารอย่างมีความหมายในสถานการณ์จริงโดยใช้สื่อสภาพจริง ซึ่งครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษบนพื้นฐานของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันจนเกิดประสบการณ์ สามารถนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมนั้นมาสัมพันธ์กับข้อมูลทางภาษาที่ได้รับ และสามารถทำความเข้าใจความหมายของภาษาได้ง่ายยิ่งขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้คือ 1) การถ่ายโอนข้อมูล 2) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ 3) การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ 4) การฟังพาดูคำยืมข้อมูลซึ่งกันและกัน 5) การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา ดังเช่นผลงานวิจัยของ คาร์มิล (Cartmill, 2003, p.1) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการพูดโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบปกติเปรียบเทียบกับวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนเกรด 5 จำนวน 2 คน และนักเรียนเกรด 6 จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการพูดตามเกณฑ์ของรัฐหลุยเซียนา ใช้เวลาทดลองสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ในระยะเวลาของการฝึกพูด ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนสามารถพูดตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ โดยนักเรียน 4 คน ไม่มีผลแตกต่างทางสถิติระหว่างการอ่านทั้ง 2 แบบ แต่มีนักเรียน 1 คนทำคะแนนทางด้านการอ่านเพื่อการสื่อสารแตกต่างจากการอ่านปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคะแนนการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เช่นเดียวกับ ไอวี และ บรอดดัส (Ivey and Broadus, 2001, p.357) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 6 จำนวน 1,765 คน จาก 23 โรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการทดลองพบว่า การที่นักเรียนได้อ่านเรื่องจากสื่อเอกสารจริงที่หลากหลายทำให้แรงจูงใจต่อการอ่านของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น โดยสื่อที่นำมาใช้ประกอบกิจกรรมการอ่านควรเป็นสื่อที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์โลกและเป็นเรื่องรอบตัวที่นักเรียนสนใจ นอกจากนี้แรงจูงใจในการอ่านยังส่งผลให้ความสามารถในการอ่านและการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านของนักเรียนสูงขึ้นด้วย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รุ่งลาวัลย์ มหาอุป (2559, หน้า 84) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของคีธ จอห์นสัน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลัง การทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้รุ่งลาวัลย์ มหาอุป ได้ให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ว่าควรทำการศึกษาวิจัยโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของคีธ จอห์นสันกับตัวแปรตามอื่น ๆ เช่นแรงจูงใจ ความสนใจ และความคิดสร้างสรรค์

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษ ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ปัญหาแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และข้อค้นพบจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงสนใจที่จะนำวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) มาทำการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) จังหวัดราชบุรี ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) จังหวัดราชบุรี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ14101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) จังหวัดราชบุรี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ14101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 12 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากโรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพียง 1 ห้องเรียนเท่านั้น

2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีคำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษา สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 20 ชั่วโมง โดย ทำการทดสอบก่อนการทดลอง 2 ชั่วโมง ดำเนินการทดลอง 16 ชั่วโมง และทำการทดสอบหลังการทดลอง 2 ชั่วโมง

4. ตัวแปรที่ศึกษา

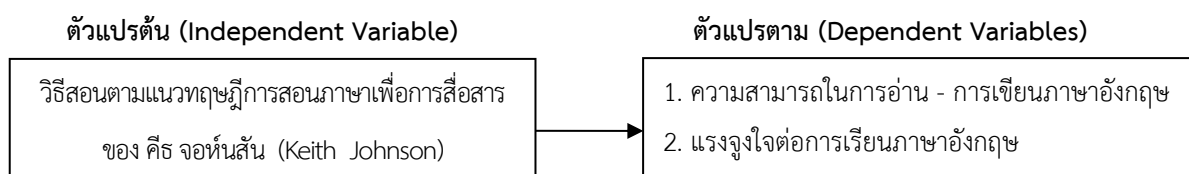
ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ
2. แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Johnson, 1982, pp. 163-175) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้วิจัยได้ยึดขั้นตอนการสอนของ คีธ จอห์นสัน ประกอบไปด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การถ่ายโอนข้อมูล (The information transfer principle) 2) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ (The information gap principle) 3) การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The jigsaw principle) 4) การพึ่งพาอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกัน (The task dependency principle) 5) การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The correction for content principle) นอกจากนี้ได้ศึกษาเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, หน้า 151-176) และศึกษาการสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ ทันทิwa สุรวัต (2540, หน้า 139-141) ซึ่งสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre Experimental Design) มีกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว โดยทำการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 248-249)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว จำนวน 16 แผน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ โดยเป็นแบบทดสอบที่มี 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน มีลักษณะเป็นการอ่านเรื่องแล้วเขียนเติมลงในเนื้อเรื่องโดยใช้เทคนิคโคลส จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ข้อละ 1 คะแนน ตอบถูกเท่ากับ 1 คะแนน ตอบผิดเท่ากับ 0 คะแนน ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .83

2.2 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชุมนิเทศและแจ้งจุดประสงค์เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) และวิธีประเมินผลการเรียน
2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชั่วโมง
3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การถ่ายโอนข้อมูล (The information transfer principle) 2) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ (The information gap principle) 3) การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The jigsaw principle) 4) การพึ่งพาอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกัน (The task dependency principle) 5) การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The correction for content principle) จำนวน 16 แผน 16 เรื่อง ได้แก่ 1) In My Classroom 2) Let's Go To the Park 3) My Lovely Family 4) My House 5) My Bedroom 6) At the Cinema 7) My Hobby 8) At the Zoo 9) Happy Saturday 10) The New Clothes Shop 11) Let's Go Shopping 12) At the Bakery Shop 13) At the Market 14) My Favourite Season 15) Happy Winter และ 16) A Great Summer รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง
4. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกันกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) จำนวน 2 ชั่วโมง
5. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

ผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกุล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ซึ่งทำการทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ปรากฏผลดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

ความสามารถในการอ่าน-การเขียน ภาษาอังกฤษ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S	T ⁺	Sig.
ก่อนการทดลอง	12	30	14.25	4.82	78	.002
หลังการทดลอง	12	30	22.00	5.60		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S	T ⁺	Sig.
ก่อนการทดลอง	12	100	42.17	2.91	78	.002
หลังการทดลอง	12	100	79.33	3.60		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) หลังการทดลองโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 และ ข้อ 2 สามารถอภิปรายผลได้ ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การถ่ายโอนข้อมูล (The information transfer principle) เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนนำเอาข้อมูลที่ได้รับไปถ่ายโอนจากทักษะหนึ่งไปสู่อีกทักษะหนึ่ง โดยถ่ายโอนข้อมูลด้วยการอ่านและการเขียนคำศัพท์ลงในประโยคที่มีความหมายตรงกับรูปภาพ จากการที่นักเรียนได้อ่านคำศัพท์ในรูปประโยคจากบทอ่านซึ่งเป็นสื่อสภาพจริง (Authentic Material) ทำให้นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์เดิม (Schema) เกี่ยวกับคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ ซึ่งความรู้เดิม

จากการรู้คำศัพท์และความหมายของคำศัพท์นี้ ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน-การเขียนเติมคำศัพท์ลงในประโยคได้อย่างคล่องแคล่วยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของ รุเมลฮาร์ท (Rumelhart, 1981, pp. 22-23) ที่ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของ สกิม่า ไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ถ้าหากผู้อ่านมีความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) และความรู้ทั่วไป (General Knowledge of the World) ความรู้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมองในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมในด้านภาษาและความรู้ทั่วไปที่มีอยู่ทางด้านคำศัพท์และรูปแบบการใช้ภาษา (Language use) มาช่วยในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนเกิดความเข้าใจ นักเรียนจึงสามารถหาคำตอบได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง อีกทั้งชื่นชอบและกระตือรือร้นที่จะค้นหาคำตอบด้วยตนเองมากขึ้นด้วย สอดคล้องกับคำกล่าวของ สุขุมล ปาสนา (2554, หน้า 76) ที่ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง ภาวะใด ๆ ที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีทิศทางและส่งผลต่อความสำเร็จทั้งทางด้านการเรียนและการทำงานเป็นตัวกระตุ้นหรือล่อให้บุคคลเกิดพฤติกรรมตามที่ตนเองต้องการหรือปรารถนา เช่น การมองเห็นคุณค่า ประโยชน์ การมีเจตคติที่ดี และความกระตือรือร้น การถ่ายโอนข้อมูลนี้จึงส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน-การเขียนและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขั้นที่ 2 การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ (The information gap principle) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนอ่านบทอ่านแล้วจับคู่ทำใบงาน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง (Real Situation) โดยนักเรียนได้รับใบงานที่ต่างกันฟัง-พูด สนทนาถาม-ตอบข้อมูลซึ่งกันและกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตนต้องการ เพื่อลดช่องว่างด้านข้อมูล (Information Gap) ซึ่งตรงกับความเป็นจริงที่ว่า การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ทราบข้อมูล ดังแนวคิดของ บราวน์ (Brown, 1980, p. 88) และเวอร์เดอร์เบอร์ (Verderber, 1996, pp. 6-24) ที่ให้แนวคิดตรงกันว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการรับและส่งสารที่เกี่ยวกับบุคคลอย่างน้อย 2 คน โดย เวอร์เดอร์เบอร์ ชี้ให้เห็นว่าการสื่อสารจะต้องประกอบด้วย บริบท (Context) ผู้รับสารและผู้ส่งสาร (Participants) สาร (Message) เครื่องมือในการสื่อสาร (Channels) เสียง (Noise) และปฏิกิริยาตอบสนอง (Feedback) นอกจากนี้การที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมคู่เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนยังเป็นการบูรณาการทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ (Integrated 4 skills) ตรงกับแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการที่ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการใช้ภาษาของนักเรียน และแก้ไขเท่าที่จำเป็น ทำให้การสื่อสารดำเนินอย่างราบรื่น นักเรียนมีความตั้งใจและเอาใจใส่ในการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในด้านการอ่าน-การเขียนได้อย่างคล่องแคล่วยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของ รุ่งลาวัลย์ มหาอุป (2559, หน้า 27) ที่ได้กล่าวว่า วิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นประกอบด้วยการจัดกิจกรรมการอ่านที่หลากหลายเพื่อสร้างแรงจูงใจในการอ่าน รวมทั้งการกระตุ้นให้นักเรียนฝึกตั้งคำถามแล้วหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านฝึกแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด และฝึกเชื่อมโยงข้อความเข้ากับเรื่องและการทำนายเรื่องหรือการคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปจึงเป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เป็นผู้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา (Active Learner) เพื่อใช้ในการสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามวัตถุประสงค์ของตนเอง ส่งผลให้ความสามารถในการอ่าน-การเขียนและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 3 การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The jigsaw principle) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน อ่านและเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง ในขั้นนี้นักเรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน (Interaction) ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเพื่อช่วยให้นักเรียนในกลุ่มสามารถอ่าน-เขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง ซึ่งการทำงานกลุ่มโดยอาศัยประสบการณ์เดิมจากการเรียนรู้บทอ่านนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่าน-เขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่องได้อย่างอย่างรวดเร็ว ดังแนวคิดของ มอร์โรว (Morrow, 1981, pp. 59-66) ที่ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูควรสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทำกิจกรรมเชิงสื่อสารมากกว่าท่องจำรูปแบบของภาษา นักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ด้วยตนเอง (Self Access) และได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์จริง (Real Situation) นอกจากนี้การทำงานร่วมกันยังทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนจึงมีความรับผิดชอบ และมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังคำกล่าวของ ดอร์นีย์ (Dornyei, 1994, pp. 280-282) ที่ได้อธิบายรูปแบบการสร้างแรงจูงใจไว้ว่า การสร้างแรงจูงใจสำหรับผู้เรียนภาษาที่สองเป็น

สิ่งสำคัญมาก เพราะถ้าผู้เรียนมีแรงจูงใจที่ดีแล้ว การเรียนภาษาที่สองก็จะประสบผลสำเร็จ การใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ โดยการให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่มในชั้นเรียน เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงกว่าได้มีส่วนช่วยในการอธิบายเนื้อหาและแนวทางในการเรียงลำดับเนื้อเรื่องให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านและการเขียนต่ำกว่า การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์นี้ จึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่าน-การเขียนและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 4 การพึ่งพาอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกัน (The task dependency principle) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านและเขียนตอบคำถามจากบทอ่าน นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการนำข้อมูลที่ได้เรียนแล้วทั้งในชั้นเสนอและชั้นฝึกปฏิบัติมาต่อยอดในการทำกิจกรรมขั้นนำไปใช้ ดังคำกล่าวของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า 43) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในขั้นนำไปใช้ (Production) เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง การฝึกใช้ภาษาโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น ซึ่งจากการที่นักเรียนมีประสบการณ์เดิมจากการทำใบงาน ทำให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ สามารถอ่าน-เขียนคำศัพท์ลงในเนื้อเรื่อง สามารถตอบคำถามลงในเนื้อเรื่องได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว นักเรียนจึงเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ดังคำกล่าวของ ดอร์นีย์ (Dornyei, 1994, p. 282) ที่ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบวิธีการให้แรงจูงใจกับนักเรียนที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาที่สอง ครูต้องแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาที่สองจากการฝึก การทำกิจกรรมในขั้นตอนการพึ่งพาอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกันนี้ จึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่าน-การเขียนและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 5 การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The correction for content principle) เป็นกิจกรรมที่ตรวจสอบว่านักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ถูกต้องหรือไม่หลังการปฏิบัติภาระงาน ซึ่งหากมีข้อผิดพลาดเกี่ยวกับความถูกต้องของคำตอบและการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นักเรียนและครูร่วมกันสรุปและให้คำแนะนำการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ในขั้นนี้เป็นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ทั้งยังมุ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายอย่างสร้างสรรค์อีกด้วย ดังคำกล่าวของ รุ่งลวัลย์ มหาอุป (2559, หน้า 60) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ทำให้นักเรียนสามารถนำโครงสร้างของภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยไม่ได้ละเลยความถูกต้องของการใช้ภาษา (Language use) นอกจากนี้การที่นักเรียนทราบผลการเรียนของตนเองในทุก ๆ ขั้นตอนการฝึก ยังส่งผลให้นักเรียนเกิดความพยายามที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ตั้งใจและเอาใจใส่กับการหาคำตอบและการใช้ภาษาในการสื่อความหมายเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม สอดคล้องกับคำกล่าวของ ดอร์นีย์ (Dornyei, 1994, pp. 280-282) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การใช้ผลการเรียนย้อนกลับในการกระตุ้นผู้เรียน โดยใช้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกมากกว่าที่จะบังคับให้ผู้เรียนปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่สอง เป็นส่วนประกอบที่เป็นแรงจูงใจของผู้สอน การทำกิจกรรมในขั้นตอนการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา นี้ จึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่าน-การเขียนและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากการอภิปรายผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) เป็นวิธีสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์เดิมปฏิบัติภาระงานแบบทั้งชั้น ทั้งกลุ่ม เป็นคู่ และเดี่ยว ผ่านการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ อันได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เมื่อนักเรียนสามารถอ่าน-เขียนได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว นักเรียนจึงเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จิตรวดี วันชนะ (2557, หน้า 74)

ที่ได้ศึกษาความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่ง จิตรวดี วันชนะ ได้ให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ว่าควรทำการศึกษาวิจัยโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจ และความสนใจ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) เป็นวิธีสอนที่ทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ด้วยตนเอง วัดและประเมินตนเองได้ สอดคล้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนทั้ง 5 ขั้นตอน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา (Active Learner) ส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษ เกิดความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีความหมายโดยไม่ละเลยโครงสร้างทางภาษา (Language Use) และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จึงนับได้ว่าวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) เป็นวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ตรงกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) เนื้อหาต้องตรงตามหลักสูตรและเป็นสื่อสภาพจริง (Authentic Material) ซึ่งสามารถสืบค้นได้โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) จึงจะทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
2. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ครูต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนโดยการเตรียมแบบฝึกใบงานให้ครบตามจำนวนนักเรียน เนื่องจากนักเรียนต้องเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา (Active Learner) ในทุกขั้นตอน
3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ครูต้องทำการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ และความเชื่อมั่น
2. ควรทำการวิจัยโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาไทย และภาษาจีน
3. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับวิธีสอนอื่น ๆ ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เช่น วิธีสอนตามคู่มือครู
4. ควรทำการวิจัยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ไปสู่รูปแบบดิจิทัล เพื่อเป็นการรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สงวนศรี ไทรออด ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะ ในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภคพิชา แก่นเพ็ชร อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ คณะครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น (เริ่มประชานุกูล) ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- จิตรวดี วันชนะ. (2557). การศึกษาความสามารถในการอ่าน-เขียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดช่องลม) ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ทันทิวา สุวัตร. (2540). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาบัตรการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ภาณุ วงษ์ถาวรเรือง. (2553). การอ่านเป็นวาระแห่งชาติ. ค้นเมื่อ พฤษภาคม 4, 2561, จาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=21754&Key=news1>
- รุ่งลาวัลย์ มหาอุป. (2559). การศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาส้ม โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ปีการศึกษา 2559. ราชบุรี : ผู้แต่ง.
- โรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น. (2557). รายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น ปีการศึกษา 2557. ราชบุรี : ผู้แต่ง.
- _____. (2558). รายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น ปีการศึกษา 2558. ราชบุรี : ผู้แต่ง.
- _____. (2559). รายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนชุมชนวัดกลางวังเย็น ปีการศึกษา 2559. ราชบุรี : ผู้แต่ง.
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณสโรบล รุจิรญาณันท์. (2553). การศึกษาความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพศิรินทร์ คลองสิบสาม ปทุมธานี สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมธานี เขต 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2560). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET). ค้นเมื่อ มีนาคม 31, 2560, จาก <http://www.onetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/School/frSbjStatValueBySchool.aspx?mi=3&smi=3>
- สมเกียรติ อ่อนนิมล. (2554, กรกฎาคม 13). บันทึกอาเซียน ASEAN DIARY: การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาคกับอนาคตไทยในอาเซียน (1). คอลัมน์ 1001 "เปิดเสรีไอที อาเซียน" เดลินิวส์. ค้นเมื่อ ธันวาคม 8, 2558, จาก <http://www.nstda.or.th/news/5140-2011-0422-it-passport>

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). **คู่มือการจัดการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล**. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สุชุมาล ปาสาเนย์. (2554). **การเปรียบเทียบความเข้าใจและจุดต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดช่องนนทรี สำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้รรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) กับการสอนตามคู่มือครู (Teacher's Manual)**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). **การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Brown, H. D. (1980). **Principals of Language Learning and Teaching**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Cartmill, V. A. (2003). **A Comparative Study of Two Treatment Approaches for Improving Middle School Student Reading Comprehension**. Retrieved June 10, 2015, from http://etd.lsu.edu/docs/available/etd-0409103-111757/unrestricted/Cartmill_thesis.pdf
- Dornyei, Z. (1994). Motivation and motivating in the foreign language classroom. **The Modern Language Journal**, 78(3), 280-282.
- Ivey, G. & Broadus, K. (2001). "Just plain reading": A survey of what makes students want to read in middle school classrooms. **International Reading Association**, 36 (9), 350.
- Johnson, K. (1982). **Communicative Syllabus Design and Methodology**. Oxford: Pergamon.
- Morrow, K. (1981). Principles of Communicative Methodology. In **Communication in the Classroom** (pp. 59-69). London: Longman.
- Rumelhart, D. E. (1981). Schemata: The Building Blocks of Cognition. In J. T. Guthrie (Ed.). **Comprehension and Teaching: Research Reviews** (pp. 3-26). New York: International Reading Association.
- Verderber, R. F. (1996). **Communicate** (8th ed.). Belmont: Wadsworth.

การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจ ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ
นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนว
ทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน

A Study of English Listening-Speaking Abilities and Motivation towards English Learning
of Prathom Sueksa V Students at Ban Talatkhwai (Prachanukul) School using
Genre-Based Approach (Narrative Genre Features)

จันทร์เพ็ญ คานภู

สงวนศรี ไทรอด

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ15101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติอนพารามตริกทดสอบของวิลคอกซัน

ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ วิธีสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน

Abstract

The purposes of this research were: to study English Listening-Speaking Abilities and Motivation towards English Learning of Prathom Sueksa V students at Baantalardkwai school using Genre-Based Approach (Narrative Genre Features) before the experiment and after the experiment. The samples used in the research were 20 Prathom Sueksa V students who studied English subject (Eng15101) in the first semester of the 2017 academic year at Baantalardkwai School. They were selected by Purposive Sampling. The instruments used in the research were lesson plans using Genre-Based Approach (Narrative Genre Features), English Listening-Speaking Abilities test and questionnaires on Motivation towards English Learning. Statistics used for data analysis were mean, standard deviation and The Wilcoxon Matched Pairs Signal-Ranks Test.

The results of the research indicated that English Listening-Speaking Abilities and Motivation towards English Learning of Prathom Sueksa V students at Baantalardkwai school using Genre-Based Approach (Narrative Genre Features) after the experiment were significantly increased higher than before the experiment at the .01 level

Keywords: *English Listening-Speaking Abilities, Motivation towards English Learning, Genre-Based Approach*

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง ที่ประชากรโลกใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ นอกจากการติดต่อสื่อสารกับนานาชาติแล้ว ประเทศไทยในฐานะเป็นประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน (Association OF South East Asian Nations : ASEAN) ประเทศไทยปัจจุบันจึงให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมากโดยมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนและวิธีการสอนให้เหมาะสมและตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและรูปแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (ถนอมพร เลาหจรัสแสง, 2556, หน้า 9) โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า, 1) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยและมีการปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

ผลการประเมินการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ที่ดำเนินการทดสอบโดยสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ในรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557-2559 มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ร้อยละ 36.02, 40.31 และ 34.59 ตามลำดับ(สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2559) สอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ระดับเขตพื้นที่การศึกษามีคะแนนเฉลี่ย 37.12, 34.03 และ 30.63 ตามลำดับ (โรงเรียนบ้านตลาดควาย, 2559, หน้า, 6) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 และจากการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนพบว่า นักเรียนขาดความมั่นใจในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษนั้นคือการขาดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษพบว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre- Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ซึ่งเป็นวิธีสอนภาษาอังกฤษด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนโดยมีเนื้อหาของนิทานเป็นปัจจัยป้อน นิทาน คือ เรื่องเล่าในอดีตที่ผู้แต่งมีวัตถุประสงค์ (Purpose) ที่จะเล่าเรื่อง ในอดีตเพื่อให้เกิดคติสอนใจ โดยมีรูปแบบ (Form) เป็นอรรถลักษณะหรือองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ 1) ชื่อเรื่อง (Title) 2) ฉาก วันเวลา ตัวประกอบและสถานที่ (Orientation) 3) ปมปัญหาและการแก้ไขปัญหา (Event, Complication and Resolution) และ 4) คติสอนใจ (moral) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการสอนของสงวนศรี ไตรอค (2547, หน้า 9-10) โดยมีลำดับขั้นตอนในการสอน 5 ขั้น ดังนี้ 1) แจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียน 2) นำเสนอคำศัพท์ใหม่และให้รูปแบบ 3) การแสดงบทบาทสมมติ 4) การทำกิจกรรมกลุ่ม 5) การทำกิจกรรมรายบุคคล สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิกเก (Wicke, 1992, p. 51) ที่ได้ศึกษาการใช้นิทานในการเรียนการสอนภาษาเยอรมันในประเทศแคนาดาพบว่า นิทานเป็นสื่อที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพทางการเรียนรู้อย่างดีเยี่ยม กล่าวคือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนผลคะแนนและการประเมินผลทางด้านพฤติกรรมกรเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวศินี หนูนุกัถิ (2558, หน้า 112-117) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการฟัง- การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนวัดรางบัวโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบ

อรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มุกธิดา สุดสาคร (2558, หน้า 132) ได้การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลจอมบึง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกันกับ ชี้ให้เห็นว่าการใช้นิทานเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาทักษะการฟัง - การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ อีกทั้งยังสามารถบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ (Integrated 4 skills) ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และที่สำคัญคือมีคติสอนใจปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมไปพร้อม ๆ กับให้ความสนุกสนานในการเรียน

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษ ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและจากข้อค้นพบผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง - การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre- Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง - การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ15101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนรวมทั้งสิ้น 20 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ15101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นจำนวนนักเรียนที่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพียงห้องเดียวของโรงเรียน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 22 ชั่วโมง โดยทำการทดสอบก่อนการทดลอง 3 ชั่วโมง ทำการทดลอง 16 ชั่วโมง และทดสอบหลังการทดลอง 3 ชั่วโมง

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่ได้วิเคราะห์มาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หน่วยการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ 16 เรื่อง พิจารณาคัดเลือกมาจากนิทานการตัดสินใจเกี่ยวกับเรียนภาษาอังกฤษด้วยนิทานหรือนิทานอีสปสำหรับเด็กที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์คำศัพท์ โครงสร้างทางภาษาและการลำดับเหตุการณ์ที่เข้าใจง่ายมีความสนุกสนานน่าสนใจและสอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

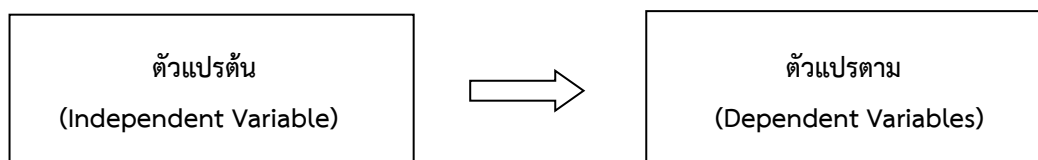
4. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre - Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

1. ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ
2. แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre Experimental Design) โดยมีแบบแผนการวิจัย แบบกลุ่มเดียวทำการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One-group pretest-posttest design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 248-249)

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 22 ชั่วโมง โดยทำการทดสอบก่อนการทดลอง 3 ชั่วโมง ทำการทดลอง 16 ชั่วโมง และทดสอบหลังการทดลอง 3 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) จำนวน 16 แผน 16 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ โดยยึดเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, หน้า 154-155) ซึ่งเป็นข้อสอบแบบวัดตรงมีลักษณะเป็นแบบทดสอบการฟัง-การพูดโต้ตอบที่ให้นักเรียนฟังแล้วพูดตอบคำถามเกี่ยวกับ คำศัพท์ เนื้อเรื่อง และคติสอนใจ ซึ่งได้รับการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .82
2. แบบวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ท (Likert) จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน
2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้เวลาในการทดสอบ 3 ชั่วโมง
3. ดำเนินการทดลอง จำนวน 16 ชั่วโมง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานโดยมีขั้นตอนการสอน ดังนี้ 1) การแจ้งจุดประสงค์ของนิทาน 2) นำเสนอคำศัพท์ใหม่และให้รูปแบบอรรถลักษณะของนิทาน 3) การแสดงบทบาทสมมติ 4) การทำงานกลุ่ม 5) การทำงานเดี่ยว
4. ทำการทดสอบการทดลอง (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง ใช้เวลาในการทดสอบ 3 ชั่วโมง
5. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐานโดยการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกสัน The Wilcoxon Matched Pairs Signal-Ranks Test

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre - Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบ แบบวิลคอกสัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signal-Ranks Test) เพื่อทดสอบสมมุติฐาน
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre - Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบ แบบวิลคอกสัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signal-Ranks Test) เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบของวิลคอกสัน

ผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Feature) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง เพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน โดยการหาค่าสถิตินอนพารามตริกทดสอบ แบบ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signal-Ranks Test) ผลปรากฏดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) ด้วยอรรถลักษณะ ของนิทาน (Narrative Genre Feature) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสามารถในการฟัง- การพูดภาษาอังกฤษ	N	คะแนนเต็ม	X	S	T ⁺	Sig.
ก่อนการทดลอง	20	20	8.90	3.11	210	.000
หลังการทดลอง	20	20	12.35	3.33		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Feature) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาแรงจูงใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Feature) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	n	คะแนนเต็ม	X	S	T ⁺	Sig.
ก่อนการทดลอง	20	100	48.00	3.06	210	.000
หลังการทดลอง	20	100	83.95	3.49		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า แรงจูงใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของนิทานก่อนการทดลองและหลังการทดลอง สามารถอภิปรายผลได้ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 และ 2 ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ตามขั้นตอนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบ อรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 แจ้งจุดประสงค์ เป็นการบอกถึงวัตถุประสงค์ของการเล่านิทานว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) เป็นการสอนภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนโดยมีเนื้อหาของนิทานเป็นปัจจัยป้อน ซึ่งนิทาน หมายถึง เรื่องเล่าในอดีตที่หาคือสอนใจ เมื่อนักเรียนได้รู้วัตถุประสงค์ในการเล่านิทานแล้ว ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นเนื่องจากนักเรียนมีความเข้าใจอรรถลักษณะของนิทาน เมื่อนักเรียนมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนและชัดเจนจึงสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามอรรถลักษณะของนิทานได้ ดังคำกล่าวของจอห์นสันและมอร์โรว์ (Johnson & Morrow, 1981, pp.59-66) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนควรทราบจุดมุ่งหมายในการเรียน ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ คือรู้ว่าตนกำลังทำอะไรเพื่อที่ตนเองจะสามารถทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้ ดังนั้นขั้นตอนการแจ้งจุดประสงค์ของบทเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความต้องการและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษดังคำกล่าวของ อาร์ พินธัม (2546, หน้า 269) ที่ได้กล่าวว่า การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ล้วนมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ จึงทำให้ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 2 การนำเสนอคำศัพท์ใหม่และให้รูปแบบตามอรรถลักษณะของนิทาน เป็นการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ให้นักเรียน โดยการนำคำศัพท์จากเนื้อเรื่องพร้อมภาพประกอบคำศัพท์เพื่อสื่อความหมายของคำศัพท์และอธิบายองค์ประกอบอรรถลักษณะของนิทานโดยการนำเสนอแผนภูมิ เนื้อเรื่องและแผนภูมิอรรถลักษณะของนิทาน จากนั้นให้นักเรียนฝึกฟัง-พูดออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ และพูดเรียงลำดับเหตุการณ์ตามอรรถลักษณะของนิทาน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เข้าใจและมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์และอรรถลักษณะของนิทาน เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และรูปแบบอรรถลักษณะแล้วสามารถฟัง-พูดตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์และเรื่องที่ฟังได้ถูกต้องและรวดเร็วยิ่งขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีประสบการณ์เดิมจึงสามารถนำไปต่อยอดความรู้ใหม่ได้ ดังคำกล่าวของโอบาห์ (Obah, 1983, pp. 129-133) ที่กล่าวว่า ทฤษฎี Schema หรือประสบการณ์เดิม เป็นการสร้างความรู้ใหม่ โดยอาศัยประสบการณ์ หรือความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นพื้นฐาน ถ้าปราศจากพื้นฐานความรู้เดิมแล้วการเรียนรู้สิ่งใหม่จะเต็มไปด้วยความยากลำบาก จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ เห็นคุณค่าและเห็นประโยชน์ และเอาใจใส่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังคำกล่าวของเนลสัน และ จาโคโบวิทส์ (Nelson & Jacobowitz, 1997, p. 120) ที่ได้กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษา ดังนั้นขั้นตอนการนำเสนอคำศัพท์ใหม่และให้รูปแบบตามอรรถลักษณะของนิทาน จึงส่งผลให้ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 3 การแสดงบทบาทสมมติ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟัง-การพูดเพื่อสื่อความหมายของคำศัพท์ กลุ่มคำและประโยคและยังเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและนักเรียนกับครู (Interaction) จากการแสดงบทบาทสมมติและได้ฝึกพูดบทสนทนาจาก เรื่องที่ฟังเป็นภาษาของตนเอง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ (Real Situation) ดังคำกล่าวของอลไรท์ (Allwright, 1980, p.167) บราวน์ (Brown, 1980, p.213) และ สมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 34) ที่ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่เพียงแต่อธิบายการใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น หากจุดมุ่งหมายสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการที่ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริงและเกิดความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน และเนื่องจากวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานมีการใช้ภาษา (Language Use) ที่ถูกต้องตามหลักภาษา ดังนั้นการให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ เห็นคุณค่าและเห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังคำกล่าวของ ชัยนาถ นาคนูปผา (2529, หน้า 54-56) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่มิอาจหลีกเลี่ยงต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ ดังนั้นขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติจึงส่งผลให้ความสามารถในด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 4 การทำงานกลุ่ม เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิม (Schema) และทบทวนความเข้าใจเกี่ยวกับอรรถลักษณะของนิทานที่ได้ฟัง โดยให้นักเรียนช่วยกันฟังและพูดเรียงลำดับเหตุการณ์ตามอรรถลักษณะของนิทาน กิจกรรมในขั้นตอนนี้เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Teacher as a facilitator.) ดังคำกล่าวของ สิริรัตน์ เรือนนุช (2551, หน้า 34) ที่กล่าวว่าหลักการสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน (Real Situation) ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้สัมพันธ์กันซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์จริง การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันเป็นการฝึกการใช้ภาษา อันเป็นการพัฒนาความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ดังนั้นขั้นตอนการทำงานกลุ่มจึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ เห็นคุณค่าและเห็นประโยชน์ เอาใจใส่และมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษดังคำกล่าวของสิริรัตน์ เรือนนุช (2551, หน้า 60) ที่กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งคือแรงจูงใจ ดังนั้นขั้นตอนการทำงานกลุ่มจึงส่งผลให้ความสามารถในด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 5 การทำงานเดี่ยว เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฟังนิทานแล้วพูดบอกคติสอนใจจากนิทานที่ได้ฟัง นักเรียนได้ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาพูดบอกคติสอนใจเป็นประโยคง่าย ๆ เป็นภาษาของตนเอง นักเรียนสามารถค้นคว้าคำศัพท์เพิ่มเติมจากพจนานุกรมหรือจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มาใช้พูดบอกคติสอนใจได้ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-access) นักเรียนสามารถวัดและประเมินผลความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ซึ่งตรงกับแนวทฤษฎี การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ดังนั้นขั้นตอนการทำงานเดี่ยวจึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ เห็นคุณค่าและเห็นประโยชน์ ตลอดจนเกิดความสนใจ เอาใจใส่และมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังคำกล่าวของคราเชน และคนอื่น ๆ (Krashen & Others, 1982, pp. 214-215) ที่ได้กล่าวว่า แรงจูงใจจึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และกำหนดแนวทางในการเรียนรู้ของตนจนบรรลุเป้าหมายทางการเรียนได้เป็นอย่างดี ขั้นตอนการทำงานเดี่ยวจึงส่งผลให้ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากการอภิปรายผลดังกล่าว สรุปได้ว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) เป็นวิธีสอนที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกูล) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวดีนิ หนูนภักดี (2558, หน้า 112-117) ซึ่งได้ศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนวัดรางบัว (แหลมราชบุรีบำรุง) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนวัดรางบัว (แหลมราชบุรีบำรุง) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มุกธิดา สุดสาคร (2558, หน้า 132) ที่ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลจอมบึง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลจอมบึง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการอภิปรายดังกล่าวพบว่า วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) เป็นวิธีการสอนที่มีรูปแบบ (Form) และวัตถุประสงค์ (Purpose) ที่ชัดเจนและมีการใช้ภาษา (Language Use) ที่ถูกต้อง เมื่อนักเรียนเข้าใจรูปแบบและวัตถุประสงค์ของนิทานแล้ว นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบอรรถลักษณะของนิทานได้ ทำให้หาคำตอบได้ง่าย จึงรู้สึว่าการฟังนิทานเป็นเรื่องที่ง่ายต่อการเข้าใจ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าการใช้ภาษา (Language Use) ที่ปรากฏอยู่ในอรรถลักษณะของนิทาน โดยผู้วิจัยได้เสนอไว้ในกิจกรรมเสนอแนะเป็นการบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน (Integrated 4 skills) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่รองรับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 จึงช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) เป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) และมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยไม่ละทิ้งรูปแบบการใช้ภาษา (Language Ues) จึงทำให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) มีคติสอนใจ ที่มีคุณค่าในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและวัฒนธรรมซึ่งตรงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงส่งผลให้ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกุล) มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ครูควรจัดทำแผนภูมิอรรถลักษณะและแผนภูมิเนื้อเรื่องให้ถูกต้องชัดเจน
2. ครูควรใช้สื่อเอกสารจริง (Authentic Material) ที่ได้มาจากการสืบค้นทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย เป็นสื่อที่นักเรียนสามารถสืบค้นและเข้าถึงได้ด้วยตนเอง (Self-Access) และตรงกับความสนใจของนักเรียนจะช่วยให้เด็กเกิดความสนใจใฝ่อยากเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นจึงทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
3. การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้การแสดงบทบาทสมมติเป็นไปด้วยความผ่อนคลาย ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง-การพูดบทบาทสมมติที่นักเรียนแสดงอย่าง เป็นอิสระ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ให้นักเรียนสามารถคิดคำใหม่ (Improvisation) ที่นอกเหนือจากนิทานที่ฟังมาพูดได้
4. ครูควรวิเคราะห์เนื้อหาของนิทานให้เหมาะสมกับระดับชั้นและตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
5. ควรพัฒนาวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ไปสู่รูปแบบดิจิทัล เพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สงวนศรี ไทรอด ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัคพิชา แก่นเพ็ชร อาจารย์ประจำสาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ คณะครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตลาดควาย (ประชานุกุล) ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- ชัยนาท นาคบุผา. (2529). **พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ**. กรุงเทพฯ : ปีที่ 11 สิงหาคม นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ถนอม เลหาจรัสแสง. (2556). **ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21**. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มุกิดา สุตสาคร. (2558). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลจอมบึง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre- Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- วสินี หนูนาคดี. (2558). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนวัดรางบัว (แหลมราษฎร์บำรุง) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre- Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- โรงเรียนบ้านตลาดควาย. (2553). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถม พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประถมศึกษา**. ราชบุรี : ผู้แต่ง.
- ล้วน สายยศ, และ อังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สงวนศรี ไทรอค. (2547). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการสอนแบบเดิม. ปรินญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์และการศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โศธร ออسترเลีย.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2559). **รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET)**. ค้นเมื่อ มีนาคม 31, 2560 จาก "http://www.niets.or.th/"http://www.niets.or.th.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). **คู่มือการจัดการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล**. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สิริรัตน์ เรือนนุช. (2551). การศึกษาความสามารถและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านรางอ้อย โดยวิธีการสอนด้วย การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 4)**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). **การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี พันธมณี. (2534). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.
- Allwright, R. (1980). **Discourse analyses in second language**. London: Longman.
- Brown, D. H. (1980). **Principal of language learning and teaching**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Johnson & Morrow, (1981). **Communication in the classroom**. London: Longman.
- Krashen, S. D. & Others. (1982). **Child-adult differences in second language acquisition**. Rowley Mass: Newberry House.

เอกสารอ้างอิง

- Nelson, R., & Jakabovitz, L. A. (1997). **Motivation in foreign language and the new student**. New York: Northeast Conference on Teaching of foreign Language.
- Obah, T. Y. (1983). Prior Knowledge and the Quest for New Knowledge: The third World Dilemma. *Journal of Reading*, 27, 129-133.
- Pratch, L., & Jacobowitz, J. (1997). **The psychology of leadership in rapidly changing conditions: A structural psychological approach**. Genetic, Social, and General Psychology Monographs.
- Wicke, R. E. (1992). **Komm, Lass Dir Was Erzahlen, versuch Einer Methodologic Zum Geschichtenerzählen Fur Deutsch (A methodology for story for storytelling in the German language classroom)**. Canada: Alberta Dept.

การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร
โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach)

ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features)

A Study of English Listening-Speaking abilities and Interest towards English Learning of
Preschool Kindergarten II at Banmankongsuanplu Child Development Center Bangkok
using A Genre-Based Approach (Narrative Genre- Features)

อานันต์ เณรฐานันท์¹

สงวนศรี ไทรอด²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของนิทานหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน ชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 และแบบสังเกตพฤติกรรมวัดความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน หลังการทดลองอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ : ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน

Abstract

The purposes of this research were to study English Listening-Speaking abilities and Interest towards English learning of Preschool Kindergarten II at Banmankongsuanplu Child Development Center Bangkok using a Genre-Based Approach (Narrative Genre-Features) after the experiment. The samples used in the research were 12 of Preschool Kindergarten II who studied English in the second semester of the 2017 Academic year at Banmankongsuanplu Child Development Center Bangkok. They were selected by Purposive Sampling. The instruments used in the research were lesson plans using Genre-Based Approach

¹ นักศึกษาปริญญาโทบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

² อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. ประจักษ์สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

(Narrative Genre Features), the English Listening-Speaking abilities test with its reliability .84 and behavioral observation on Interest towards English learning with its reliability .81. Statistics used for data analysis were mean and percentage. The results of the research indicated that English Listening-Speaking abilities and Interest towards English learning of Preschool Kindergarten II at Banmankongsuanplu Child Development Center Bangkok using a Genre-Based Approach (Narrative Genre-Features) after the experiment were significantly improved in a very good level.

Keywords: *English Listening-Speaking abilities, Interest towards English learning, Genre-Based Approach (Narrative Genre Features)*

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีการใช้มากที่สุดภาษาหนึ่ง องค์ความรู้ที่สำคัญส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพและศึกษาต่อ ซึ่งตรงกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งพัฒนาศักยภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเรียนรู้ในยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) เป็นกรอบความคิดหลัก ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผลและการพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559 หน้า 1) ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์ มาเป็นเน้นการสื่อสาร ที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ (จาตุรนต์ ฉายแสง, 2557) กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 โดยกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ที่มุ่งหวังให้นักเรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การรับรู้ และการเข้าใจวัฒนธรรมเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย เชื่อมโยงความรู้กับประชาคมโลก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือภาษาเพื่อการสื่อสาร (Language for Communication) ภาษาและวัฒนธรรม (Language and Culture) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Language and Relationship with Other Learning Areas) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (Language and Relationship with Community and the World) และนำองค์ความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ (กรมวิชาการ, 2551, หน้า 2-47) โดยส่วนหนึ่งคือทำให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเกิดความเข้าใจถึงความสำคัญของการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและการเรียนรู้ ให้ตอบสนองกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและตอบสนองรูปแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (ถนอมพร เลาหจรัสแสง, 2556, หน้า 9)

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน แต่ในสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยต่ำกว่าเกณฑ์ทุกระดับ คือ จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2557-2559 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 36.02, 40.31, 34.59 คะแนนตามลำดับ และผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2557-2559 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 32.88, 39.03, 34.04 คะแนน (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2560) เช่นเดียวกันกับผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร จากการสังเกตจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้สอนและผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในปีการศึกษา 2557- 2559 คิดเป็นร้อยละ 36.40, 38.60, 38.67 (ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู, 2560) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ศูนย์กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนของครู ที่ใช้วิธีสอนให้ท่องจำ แปลให้นักเรียนฟัง ซึ่งไม่เอื้อ

ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาด้วยตนเองจนสามารถสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่สนุกที่จะเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนไม่ยอมรับร่วมปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาอังกฤษ และจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน จากจำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 4 คน คิดเป็น 75 เปอร์เซ็นต์ พบว่าส่วนใหญ่เน้นวิธีสอนภาษาอังกฤษโดยให้นักเรียนท่องจำ คำศัพท์ จึงทำให้นักเรียนเบื่อภาษาอังกฤษเพราะไม่ได้ใช้จริงในชีวิตประจำวัน นักเรียนจึงขาดความกระตือรือร้นที่จะเรียนภาษาอังกฤษและรู้สึกไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากถูกบังคับให้ท่องจำคำศัพท์ นั่นคือนักเรียนไม่มีความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องหาวิธีสอนที่หาวิธีสอนที่สามารถนำมาพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ พบว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน เป็นวิธีสอนภาษาอังกฤษวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพได้ วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษ โดยมีเนื้อหาของนิทานเป็นปัจจัยป้อน นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าในอดีตที่ผู้แต่งมีวัตถุประสงค์ (Purpose) ที่จะเล่าเรื่องในอดีตเพื่อให้เกิดข้อคิด โดยมียุรูปแบบ (Form) เป็นอรรถลักษณะ 4 องค์ประกอบ คือ 1) ชื่อเรื่อง (Title) 2) ฉาก (Orientation) ซึ่งประกอบไปด้วย เวลา ตัวประกอบและสถานที่ 3) การดำเนินเรื่อง ปมปัญหา และการแก้ไข (Event, Complication and Resolution) และ 4) ข้อคิด (Moral) มีการใช้ภาษา (Language Use) ที่มีคำชี้แนะ (Clue words) ที่ถูกต้องชัดเจน โดยยึดหลักการพัฒนาจากแนวภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) ของ ฮอลลิเดย์ (Holiday อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2531, หน้า 24-25) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบองค์ประกอบอรรถลักษณะของนิทานและขั้นตอนการสอนของสงวนศรี ไทรอค (2547, หน้า 9-10) โดยมีลำดับขั้นตอนในการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ครูบอกวัตถุประสงค์ของบทเรียนและนำเสนอคำศัพท์ใหม่ 2) การให้รูปแบบอรรถลักษณะของนิทาน 3) การแสดงบทบาทสมมติ 4) การทำกิจกรรมกลุ่ม 5) การทำกิจกรรมรายบุคคล ดังเช่นผลงานวิจัยจากต่างประเทศของเจอร์บราต (Gerbracht 1995, p.3741) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในชั้นเรียนที่ใช้การสอนแบบสื่อสาร โดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า นิทานเป็นสื่อที่ทำให้เกิดประสิทธิผลทางการเรียนได้อย่างดีเยี่ยม กล่าวคือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนให้การตอบสนองและร่วมกิจกรรมทางภาษาจากการเล่านิทาน ผลจากคะแนนและการประเมินผลทางด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนชื่นชอบและเพลิดเพลินกับการเล่านิทาน การเรียนและการเขียนเรื่องนิทานของตนเอง สอดคล้องกับผลงานวิจัยในประเทศของ ญัฐสกุล บุญศิริ (2560, หน้า 124) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของเด็กก่อนวัยเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบึงงาม โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ประกอบหุ่นมือ ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของเด็กก่อนวัยเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบึงงาม โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ประกอบหุ่นมือ หลังการทดลอง อยู่ในระดับดีคือร้อยละ 76.67 และยังสามารถแนะนำให้ทำการวิจัยความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกับตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติและความคิดสร้างสรรค์ในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

ความสำคัญของภาษาอังกฤษที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ต้องได้รับการแก้ไข และจากข้อค้นพบผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน มาทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นเพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานหลังการทดลอง

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) หลังการทดลองอยู่ในระดับดี
2. ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน หลังการทดลองอยู่ในระดับดี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 12 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร มีนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 เพียง 1 ห้องเรียน 12 คนเท่านั้น

2. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากหนังสือนิทานอีสป และหนังสือนิทานประกอบภาพสำหรับเด็ก ที่วิเคราะห์จำนวนคำศัพท์ และการใช้ภาษาที่ตรงกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 โดยมีหน่วยการเรียนรู้ระดับปฐมวัย 5 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ 1) Animals 2) Colors 3) Numbers 4) My Body 5) Nature จำนวน 16 เรื่อง 16 ชั่วโมง 16 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ดังนี้ 1) A Lion And A Mouse 2) A Deer And Shadow 3) A Dog And Shadow 4) A Frog Desiring A King 5) An Ant And A Grasshopper 6) A Wolf And A Lamb 7) A Chicken And A Fox 8) A Rabbit And A Turtle 9) A Crow And A Swan 10) A Goose And A Golden Egg 11) A Satyr And A Logger 12) The Three Oxen 13) The Three Piglets 14) A little Rabbit 15) A Frog And an Ox 16) The Farmer And The Snake

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 20 ชั่วโมง ดำเนินการทดลอง 16 ชั่วโมงและทดสอบหลังการทดลอง 4 ชั่วโมง

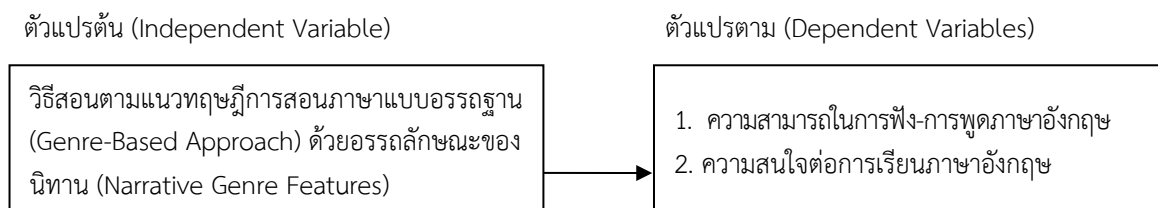
4. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

1. ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ
2. ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design) ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยที่มีกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว โดยทำการทดสอบหลังการทดลอง (One-Group Posttest Only Design) ของ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538, หน้า 248-249)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว จำนวน 16 แผน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่
 - 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบวัดตรงถาม-ตอบ เป็นคำเป็นคำ ๆ และเป็นประโยคง่าย ๆ จำนวน 10 ข้อ โดยให้นักเรียนดูรูปภาพจากเรื่องในนิทานที่เรียนมาแล้ว ฟัง-พูดตอบคำถามของครูตามที่เห็นในภาพในแต่ละข้อเป็นรายบุคคล โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ ข้อที่ตอบถูก เท่ากับ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด เท่ากับ 0 คะแนน
 - 2) แบบสังเกตพฤติกรรมวัดความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ท (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน

2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน โดยมีขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 5 ขั้นตอนต่อไปนี้ 1) ครอบอวกวัตถุประสงค์ของนิทานและเสนอคำศัพท์ใหม่ 2) การให้รูปแบบอรรถลักษณะของนิทาน 3) การแสดงบทบาทสมมติ 4) การทำกิจกรรมกลุ่ม 5) การทำกิจกรรมรายบุคคล จำนวน 16 ชั่วโมง

3. ทำการทดสอบ (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแบบสังเกตพฤติกรรมวัดความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ชั่วโมง

4. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน หลังการทดลอง ซึ่งทำการทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ผลปรากฏดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานหลังการทดลองผลปรากฏดังตาราง

ความสามารถในการฟัง-การพูด ภาษาอังกฤษ	N	μ	P
หลังการทดลอง	12	8.25	82.50

จากตารางที่ 1 พบว่าความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของนิทานหลังการทดลองอยู่ในระดับดีมาก คือ ร้อยละ 82.50 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานหลังการทดลองผลปรากฏดังตาราง

ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	N	μ	P
หลังการทดลอง	12	47.50	95.00

จากตารางที่ 2 พบว่าความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของนิทานหลังการทดลองอยู่ในระดับดีมาก คือ ร้อยละ 95.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2

สรุปอภิปรายและผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานหลังการทดลอง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานหลังการทดลอง อยู่ในระดับดีมาก คือมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.50 และ 95.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 และข้อ 2 สามารถอภิปรายผลได้จากขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งเป็นขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูบอกจุดประสงค์ของนิทานและนำเสนอคำศัพท์ใหม่ ว่านิทาน หมายถึง เรื่องเล่าในอดีตที่ผู้แต่งมีวัตถุประสงค์ (Purpose) ที่จะเล่าเรื่องในอดีตเพื่อให้คิดสอนใจ ทำให้นักเรียนรู้วัตถุประสงค์ของนิทานและรู้ความหมายของคำศัพท์แล้วครูพูดออกเสียงคำศัพท์ในนิทานให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ที่ครูนำเสนอพร้อมกันทั้งชั้นทั้งกลุ่มหรือสุ่มทีละคน ครูนำเสนอคำศัพท์ประกอบภาพนิทานทุกคำจนจบนิทานการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในขั้นนี้ ทำให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นจึงสามารถฟัง-พูดตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ได้ง่ายและถูกต้องรวดเร็วยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของจอห์นสันและมอร์โรว์ (Johnson&Morrow, 1981, p.59-66) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนควรทราบจุดมุ่งหมายในการเรียน ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ คือรู้ว่าตนกำลังทำอะไรเพื่อที่ตนเองจะสามารถทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้

ขั้นที่ 2 การให้รูปแบบอรรถลักษณะของนิทาน ครูพูดเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษนำเสนอแผนภูมิเนื้อเรื่องและแผนภูมิอรรถลักษณะของนิทาน จากสื่อสภาพจริง (Authentic Material) ซึ่งมีภาพประกอบว่า นิทาน มีรูปแบบ (Form) เป็นอรรถลักษณะ 4 องค์ประกอบ คือ 1) ชื่อเรื่อง (Title) 2) ฉาก (Orientation) ซึ่งประกอบไปด้วย เวลา ตัวประกอบและสถานที่ 3) การดำเนินเรื่อง ปมปัญหา และการแก้ไข (Event, Complication and Resolution) และ 4) คิดสอนใจ (Moral) ครูพูดออกเสียงเล่านิทานให้นักเรียนฟังตามแผนภูมิอรรถลักษณะของนิทานและแผนภูมิเนื้อเรื่องเป็นส่วน ๆ ไปแล้วให้นักเรียนพูดออกเสียงตามที่ครูนำเสนอพร้อมกันทั้งชั้น ทั้งกลุ่มหรือสุ่มทีละคน จนจบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในขั้นนี้ ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์จากรูปแบบอรรถลักษณะของนิทานและมีความรู้สึกที่ดีในการแสวงหาความรู้ ทำให้นักเรียนสามารถฟัง-พูดตอบคำถามและเรียงลำดับตามอรรถลักษณะของนิทานได้ง่ายและถูกต้องรวดเร็วยิ่งขึ้น เมื่อนักเรียนมีประสบการณ์เดิมจากรูปแบบของนิทานจึงสามารถนำไปต่อยอดความรู้ใหม่ได้ ดังคำกล่าวของโอบาห์ (Obah, 1983, p. 129-133) ที่กล่าวว่า ทฤษฎี Schema หรือประสบการณ์เดิม เป็นการสร้างความรู้ใหม่ โดยอาศัยประสบการณ์ หรือความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นพื้นฐาน ถ้าปราศจากพื้นฐานความรู้เดิมแล้วการเรียนรู้สิ่งใหม่จะเต็มไปด้วยความยากลำบาก

ขั้นที่ 3 การแสดงบทบาทสมมติ เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child-Centered) ออกมาปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (Active Learner) โดยการออกมาแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวประกอบในนิทานแล้ว ฟัง-พูดเล่านิทาน นักเรียนได้เคลื่อนไหวกล้ามเนื้อ เกิดการพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา และใช้ภาษาสื่อสารในการแสวงหาความรู้ได้อย่างอิสระตามสถานการณ์จริง (Real Situation) ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ดังคำกล่าวของอลไรท์ (Allwright, 1980, p.167) บราวน์ (Brown, 1980, p.213) และสมิธรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 34) ที่ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่เพียงแต่อธิบายการใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น หากจุดมุ่งหมายสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการที่ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริงและเกิดความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในขั้นนี้จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 4 การทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนทำงานกลุ่ม ๆ ละ 5 คนครูแจกภาพลายเส้นรูปภาพในนิทานให้นักเรียนช่วยกันระบายสี แล้วออกมาพูดเล่าเกี่ยวกับภาพในนิทานที่ระบายสี และพูดบอกคติสอนใจจากนิทานที่ได้ฟังทีละกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน ได้ใช้ความรู้เดิม (Schema) และได้มีปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) โดยครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก (Teacher as a Facilitator) ซึ่งตรงกับแนวทฤษฎี การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและมีความคิดสร้างสรรค์ ดังคำกล่าวของโพลเวล (Powell, 1963, p. 330) ที่ว่าเด็กที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียนด้วย เมื่อตั้งใจเรียนก็มีสมาธิสามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้โดยตลอดซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานั้นด้วยตรงกับคำกล่าวของ สิริรัตน เรือนนุช (2551, หน้า 34) ที่กล่าวว่าหลักการสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน (Real Situation) ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้สัมพันธ์กันซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์จริง การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันเป็นการฝึกการใช้ภาษา อันเป็นการพัฒนาความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน

ขั้นที่ 5 การทำกิจกรรมรายบุคคล ครูแสดงภาพสี่ประกอบนิทานแล้วให้นักเรียนแต่ละคนพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพให้เพื่อนฟัง เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Access) และคิดอย่างสร้างสรรค์ นักเรียนสามารถวัดและประเมินผลความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ซึ่งตรงกับแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ทำให้นักเรียนเอาใจใส่และมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นคือนักเรียนเกิดความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษสอดคล้องกับคำกล่าวของ โพลเวล (Powell, 1963, p. 330) ที่ว่าเด็กที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียนด้วย เมื่อตั้งใจเรียนก็มีสมาธิสามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้โดยตลอดซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานั้นด้วย

จากการอภิปรายผลดังกล่าว สรุปได้ว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน เป็นวิธีสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณัฐสกุล บุญยสิริ (2560, หน้า 124) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของเด็กก่อนวัยเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบึงวาม โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ประกอบหุ่นมือผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของเด็กก่อนวัยเรียน หลังการทดลองอยู่ในระดับดี

จากการอภิปรายผลของการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานสามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน เป็นวิธีการสอนที่มีวัตถุประสงค์ (Purpose) มีรูปแบบ (Form) ที่ชัดเจนและมีการใช้ภาษา (Language Use) ที่ถูกต้อง ชัดเจน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน มีพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีจิตอาสาและมีความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1. วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ครูควรจัดทำแผนภูมิอรรถลักษณะและแผนภูมิเนื้อเรื่องที่ชัดเจน เพื่อนำเสนอให้นักเรียนได้เข้าใจ รูปแบบอรรถลักษณะของนิทานได้อย่างถูกต้อง

2. วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสเลือกนิทานที่จะเรียนด้วยตนเอง แต่ต้องอยู่ในหน่วยการเรียนรู้ที่ครูวิเคราะห์มาจากหลักสูตรแล้ว
3. วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ควรใช้สื่อสภาพจริง (Authentic Material) ที่ได้มาจากการสืบค้นทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย เนื่องจากเป็นสื่อที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ด้วยตนเอง (Self-Access) ได้ง่ายในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น
4. วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ควรให้นักเรียนมีอิสระในการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานกับระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6
2. ควรทำการวิจัยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานกับตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นในตนเองและความรับผิดชอบ
3. ควรทำการวิจัยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานกับภาษาอื่น ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น ภาษาไทย ภาษาพม่า และภาษาลาว เป็นต้น
4. ควรทำการวิจัยความสามารถในด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน ผ่านระบบดิจิทัล เพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สงวนศรี ไตรรอด ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภคพิชา แก่นเพชร อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณคณะครู-นักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือด้วยดีในการดำเนินการวิจัย และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการ Proceeding ทุกท่านเป็นอย่างสูง

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- จาตุรนต์ ฉายแสง. (2557). รายงานความก้าวหน้าของการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. ค้นเมื่อ ตุลาคม 30, 2558, จาก http://kruoismarteng.blogspot.com/2016/08/blogpost_30.html?m=1
- ณัฐสกุล บุญยสิริ (2560). การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของเด็กก่อนวัยเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบัวงาม โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (Narrative Genre Features) ประกอบหุ่นมือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ถนอมพร เลาหจรัสแสง. (2556). **ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21**. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ล้วน สายยศ, และ อังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนบ้านมั่นคงสวนพลู. (2560) **รายงานผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

เอกสารอ้างอิง

- สงวนศรี โทโรค (2547). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยการเล่านิทานการอ่านหนังสือพิมพ์และการอธิบายกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินซ์ตัน: วิทยาลัยบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอิดิส โคเวน ออสเตรเลีย.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), (2560). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET). ค้นเมื่อ มีนาคม 31, 2560 จาก <http://www.niets.or.th>.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง
- สิริรัตน์ เรือนนุช. (2551). การศึกษาความสามารถและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านรางอีเม้ย โดยวิธีการสอนด้วย การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Allwright, R. (1980). *Discourse analyses in second language*. London: Longman.
- Brown, D. H. (1980). *Principal of language learning and teaching*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Halliday, M. A. K. (1985). *Language, context and text: Aspects of language in a social-semiotic perspective*. Victoria: Deakin University.
- Gerbracht, G. J. (1995, June 12). *The effective story telling on the narrative writing of third grade students*. Dissertation Abstracts International, 55, p.374.
- Johnson & Morrow, (1981). *Communication in the classroom*. London: Longman.
- Obah, T. Y. (1983). *Prior Knowledge and the Quest for New Knowledge: The third World Dilemma*. Journal of Reading, 27, 129-133.
- Powell, W. (1963). *The Psychology of Adolescence*. New York: The Bobbs Merrill.

การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎี
 การสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน

A Study of English Listening-Speaking Abilities and Attitudes toward English Learning
 of Prathom Sueksa V Students at WatKhaoklung School using Genre-Based Approach
 (Folktale Genre Features)

ณัฐกาญจน์ เดชแสง¹

สงวนศรี ไทรอด²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ15101) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 14 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .85 และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิตินอนพารามตริกทดสอบแบบวิลคอกซัน

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ เจตคติ วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน

Abstract

The purposes of this research were to study English Listening-Speaking Abilities and Attitudes towards English Learning of Prathom Sueksa V students at Watkhaoklung School using Genre-Based Approach (Folktale Genre Features) before the experiment and after the experiment. The samples used in the research were 14 Prathom Sueksa V students who studied English (Eng15101) in the second semester of the 2017 academic year at Watkhaoklung School. They were selected by Purposive Sampling. The instruments used in the research

¹ นักศึกษาปริญญาโทบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

² อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. ประจักษ์สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

were lesson plans using Genre-Based Approach (Folktale Genre Features), English Listening-Speaking Abilities test with its reliability .85 and questionnaires on Attitudes towards English Learning with its reliability .90. Statistics used for data analysis were mean, standard deviation and the Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test.

The results of the research indicated that English Listening-Speaking Abilities and Attitudes towards English Learning of Prathom Sueksa V students at Watkhaoklung School using Genre-Based Approach (Folktale Genre Features) after the experiment were significantly increased higher than before the experiment at the .01 level.

Keywords: *English Listening-Speaking Abilities, Attitudes towards English Learning, Genre-Based Approach (Folktale Genre Features)*

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ประชากรโลกใช้ติดต่อสื่อสารกันอย่างแพร่หลาย ใช้ในการศึกษา การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ จึงต้องมีการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเสมอ เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ (Literacy) ต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งตรงตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแนวใหม่ (Communicative Language Teaching: CLT) ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า 1)

สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ได้ทำการประเมินผลในรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557-2559 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีคะแนนเฉลี่ยระดับชาติ เท่ากับร้อยละ 36.02, 40.31 และ 34.59 ตามลำดับ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 32.88, 36.61 และ 31.11 (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2560) เช่นเดียวกับผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับโรงเรียนวัดเขาขลุ่ย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พบว่า คะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 35.19, 32.97 และ 25.17 (โรงเรียนวัดเขาขลุ่ย, 2559) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 จากการสังเกตการณ์ของผู้สอน พบว่า นักเรียนไม่สามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ จึงทำให้นักเรียนรู้สึกไม่ชอบ ไม่สนใจ ไม่เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ กล่าวคือนักเรียนรู้สึกมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ พบว่าวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) เป็นวิธีสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อีกวิธีหนึ่ง วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) หมายถึง วิธีสอนที่นำเนื้อหาของนิทานพื้นบ้านมาเป็นปัจจัยป้อนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีวัตถุประสงค์ (Purpose) มีรูปแบบ (Form) และมีการใช้ภาษา (Language Use) ที่มีคำชี้แนะ (Clue Words) ที่เฉพาะและชัดเจน โดยยึดหลักการพัฒนาจากแนวภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) ของ เอ็ม เอ เค ฮอลลิเดย์ (M.A.K. Halliday อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2531, หน้า 24-25) นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา ซึ่งผู้แต่งมักจะกล่าวถึงทัศนคติและค่านิยม เพื่อถ่ายทอดขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของผู้คนในท้องถิ่น มีอรรถลักษณะ (Form) เป็นองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ 1) ฉาก (Orientation)

2) ปมปัญหา (Complication) 3) การแก้ไขปัญหา (Resolution) ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้ 1) การแจ้งจุดประสงค์ของนิทานพื้นบ้านและนำเสนอคำศัพท์ใหม่ 2) การให้รูปแบบอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน 3) การแสดงบทบาทสมมติ 4) การทำงานกลุ่ม 5) การทำงานเดี่ยว (สงวนศรี ไทรอค, 2547, หน้า 151-152) ดังเช่นผลงานวิจัยของวิกเก (Wicke, 1992, p.51) ที่ได้ทำการศึกษาการใช้นิทานในการเรียนการสอนภาษาเยอรมันในประเทศแคนาดาพบว่า นิทานเป็นสื่อที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพทางการเรียนรู้อย่างดีเยี่ยม กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคะแนนการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จากผลคะแนนและการประเมินผลทางด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนชื่นชอบและเพลิดเพลินกับการฟังการเล่านิทาน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เบญจมาศ ทองจันทร์ (2558, หน้า 130) ซึ่งทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยครั้งต่อไปว่าควรทำการศึกษาวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้านกับตัวแปรตามอื่น เช่น เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุจินตนา แสงอาทิตย์ (2560, หน้า 115) ซึ่งทำการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองโสน โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะ (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองโสน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษ ปัญหาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และจากข้อค้นพบของผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้านดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะ (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะ (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะ (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะ (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะ (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ่ย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ15101) จำนวน 1 ห้องเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ่ย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ15101) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 14 คน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดเขาขลุ่ย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการ (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) จำนวน 16 แผน ซึ่งมีหน่วยการเรียนรู้ดังนี้

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
Animals	A Good Deed for a Punishment	1
	Seven Sister Stars	1
	The Golden Goby	1
	The Rabbit and the Crocodile	1
Free time and Entertainment	A Horse-Faced Woman	1
	A Story of Kanom Krok	1
	Buahom, Buahong and Buahiang	1
	Chet Huat Chet Hai	1
	Choo Chok	1
	Kong Khao Noi Kha Mae	1
	Krai Thong	1
	Nang Sib Song	1
	Nang Taeng-On	1
	Phaya Khankhak	1
	Phikul Thong	1
	Thao Kam Kadam	1
รวม	16 แผน	16 ชั่วโมง

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 22 ชั่วโมง โดยทำการทดสอบก่อนการทดลอง 3 ชั่วโมง ดำเนินการทดลอง 16 ชั่วโมง และทดสอบหลังการทดลอง 3 ชั่วโมง

4. ตัวแปรที่ศึกษา

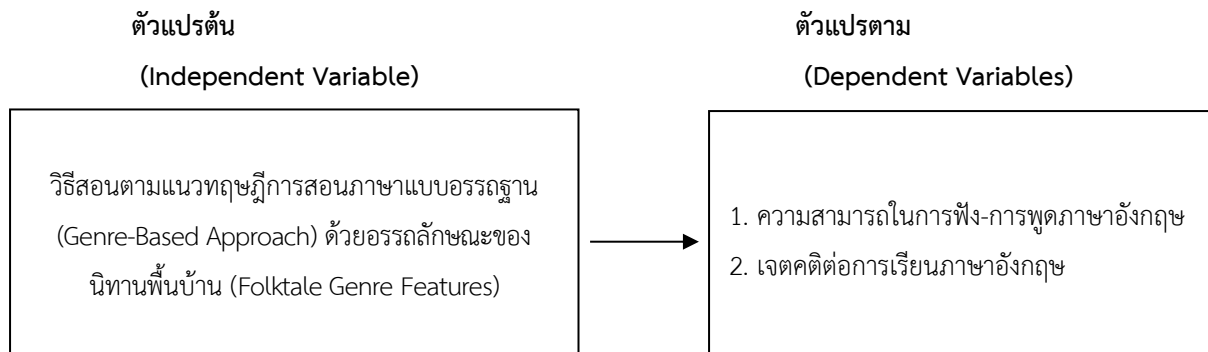
4.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features)

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

4.2.1 ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ

4.2.2 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยมี กลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว ทำการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 248-249)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) จำนวน 16 แผน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ โดยยึดเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, หน้า 133-151) ซึ่งเป็นข้อสอบแบบวัดตรงถาม-ตอบ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งผ่านการพัฒนาหาคุณภาพแล้ว มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .85 โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนดังนี้ ข้อที่ตอบถูก เท่ากับ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด เท่ากับ 0 คะแนน

2.2 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ท (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผ่านการพัฒนาหาคุณภาพแล้ว มีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ .90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียน เพื่อให้ทำความเข้าใจถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดและประเมินผลโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features)
2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ชั่วโมง
3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้การฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) จำนวน 16 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การแจ้งจุดประสงค์ของนิทานพื้นบ้านและนำเสนอคำศัพท์ใหม่ 2) การให้รูปแบบอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน 3) การแสดงบทบาทสมมติ 4) การทำงานกลุ่ม 5) การทำงานเดี่ยว
4. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกันกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) จำนวน 3 ชั่วโมง
5. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกชัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกชัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ่ย โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกชัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ผลปรากฏดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ่ย โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Feature) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	T ⁺	Sig.
ก่อนการทดลอง	14	20	6.64	3.18	105	.000
หลังการทดลอง	14	20	12.86	3.46		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ่ย โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Feature) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	T ⁺	Sig.
ก่อนการทดลอง	14	100	48.71	3.29	105	.000
หลังการทดลอง	14	100	72.43	6.94		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลการทดลองพบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 และ 2 สามารถอภิปรายผลตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การแจ้งจุดประสงค์ของนิทานพื้นบ้านและนำเสนอคำศัพท์ใหม่ เป็นการบอกถึงวัตถุประสงค์ของการเล่านิทานพื้นบ้านว่า นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา ซึ่งผู้แต่งมักจะกล่าวถึงทัศนคติและค่านิยม เพื่อถ่ายทอดขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของผู้คนในท้องถิ่น เมื่อนักเรียนได้รู้วัตถุประสงค์ของนิทานพื้นบ้านแล้ว ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อความภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของจอห์นสันและมอร์โรว์ (Johnson & Morrow, 1981, pp.59-66) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนควรทราบจุดมุ่งหมายในการเรียน ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ คือรู้ว่าจะทำอะไรเพื่อที่ตนเองจะสามารถทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้ จากนั้นครูพูดนำเสนอคำศัพท์ใหม่ให้นักเรียนฟัง เพื่อสื่อความหมายโดยใช้รูปภาพและแสดงท่าทางประกอบการนำเสนอคำศัพท์ทีละคำ ทีละประโยคจนจบเรื่องแล้วให้นักเรียนฝึกฟัง-พูดออกเสียงตามครู ดังนั้นการแจ้งจุดประสงค์ของนิทานพื้นบ้านและนำเสนอคำศัพท์ใหม่จึงทำให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้องและรวดเร็วยิ่งขึ้น นักเรียนจึงเกิดความสนใจและเกิดความมุ่งมั่น ต่อการฟัง-การพูดนิทานพื้นบ้าน

ขั้นที่ 2 การให้รูปแบบอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน เป็นการให้รูปแบบแผนภูมิอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน ประกอบแผนภูมิเนื้อเรื่อง ซึ่งมีองค์ประกอบทั้งหมด 3 ส่วน คือ 1) ฉาก (Orientation) 2) ปมปัญหา (Complication) 3) การแก้ไขปมปัญหา (Resolution) โดยครูพูดเล่านิทานตามอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้านให้นักเรียนฟังทีละส่วน เมื่อนักเรียนเข้าใจรูปแบบอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้านแล้ว นักเรียนสามารถฟัง-พูดตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์และเรื่องที่ฟังได้ถูกต้องและรวดเร็ว เนื่องจากนักเรียนมีประสบการณ์เดิมจากรูปแบบอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน จึงสามารถนำไปต่อยอดความรู้ใหม่ได้ ดังคำกล่าวของโอบาห์ (Obah, 1983, pp. 129-133) ที่กล่าวว่า Schema หรือประสบการณ์เดิม เป็นการสร้างความรู้ใหม่โดยอาศัยประสบการณ์ หรือความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นพื้นฐาน ถ้าปราศจากพื้นฐานความรู้เดิมแล้วการเรียนรู้สิ่งใหม่จะเต็มไปด้วยความยากลำบาก ดังนั้นขั้นตอนการให้รูปแบบตามอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน จึงช่วยให้นักเรียน

สามารถฟัง-พูดนิทานพื้นบ้านได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว นอกจากนี้นักเรียนยังเห็นคุณค่าและเห็นประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ ดังคำกล่าวของ เวนด์ (Wenden, 1991, pp. 52-53) ที่กล่าวว่า หากผู้เรียนมีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนภาษานั้น ก็จะเป็นผู้เรียนที่มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษามากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติในทางลบต่อการเรียนภาษา

ขั้นที่ 3 การแสดงบทบาทสมมติ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟัง-การพูดเพื่อสื่อความหมายของคำศัพท์ กลุ่มคำและประโยค นอกจากนี้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและนักเรียนกับครู (Interaction) และได้ฝึกพูดบทสนทนาจากเรื่องที่ฟังเป็นภาษาของตนเอง ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ (Real Situation) ดังคำกล่าวของอลไรท์ (Allwright, 1980, p.167) บราวน์ (Brown, 1980, p.213) และ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 34) ที่ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่เพียงแต่อธิบายการใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น หากจุดมุ่งหมายสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการที่ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริงและเกิดความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งตรงตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติจึงทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาด้วยตนเอง (Active Learner) จึงเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 4 การทำงานกลุ่ม เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิม (Schema) และทบทวนความเข้าใจในการฟัง-การพูดนิทานพื้นบ้านและอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน โดยนักเรียนช่วยกันฟังและพูดเรียงลำดับเหตุการณ์ตามอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน กิจกรรมในขั้นตอนนี้เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Teacher as a Facilitator) ตรงกับคำกล่าวของ สิริรัตน์ เรือนนุช (2551, หน้า 34) ที่กล่าวว่า หลักการสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน (Real Situation) ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้สัมพันธ์กัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์จริง การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันเป็นการฝึกการใช้ภาษาอันเป็นการพัฒนาความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ซึ่งเป็นไปตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ดังนั้นขั้นตอนการทำงานกลุ่มจึงพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ และทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนเห็นประโยชน์ เอาใจใส่และมุ่งหวังที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังคำกล่าวของ ไคลน์ (Klein, 1990, pp. 37-38) ที่กล่าวไว้ว่า เจตคติเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษา หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษานั้น ๆ จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดี

ขั้นที่ 5 การทำงานเดี่ยว เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฟังนิทานพื้นบ้านแล้วพูดแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้านที่ได้ฟัง นักเรียนได้ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาพูดบอกความคิดเห็นเป็นประโยคง่าย ๆ ด้วยภาษาของตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและเกิดความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถค้นคว้าคำศัพท์เพิ่มเติมจากพจนานุกรมหรือจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาพูดบอกความคิดเห็นได้ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Self Access) นักเรียนสามารถวัด และประเมินผลความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ซึ่งตรงกับ แนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ดังนั้นขั้นตอนการทำงานเดี่ยวจึงทำให้ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อัลเวอร์แมน และ เฟลป์ (Alvermann & Phelps, 1998, p.299) ที่กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง จึงส่งผลให้เกิดแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนมากยิ่งขึ้น

จากการอภิปรายผลดังกล่าว สรุปได้ว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) สามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาหลวง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นวิธีสอนที่มีวัตถุประสงค์ (Purpose) มีรูปแบบ (Form) และมีการใช้ภาษา (Language Use) ที่มีคำชี้แนะ (Clue Words) ที่เฉพาะและชัดเจน จึงทำให้ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ้ง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เบญจมาศ ทองจันทร์ (2558, หน้า 130) ซึ่งทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปว่าควรทำการศึกษาวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้านกับตัวแปรตามอื่น เช่น เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุจินตนา แสงอาทิตย์ (2560, หน้า 115) ซึ่งทำการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองโสน โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองโสน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่านักเรียนมีจิตอาสาและเกิดความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) มีความมั่นใจและมีความภูมิใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยไม่ละทิ้งไวยากรณ์ จึงทำให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน (Folktale Genre Features) มีการสอดแทรกทัศนคติและค่านิยม เพื่อถ่ายทอดขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของผู้คนในท้องถิ่น นักเรียนจึงเกิดการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งตรงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน ควรจัดทำแผนภูมิอรรถลักษณะและแผนภูมิเนื้อเรื่องให้ชัดเจน เพื่อนำเสนอให้นักเรียนเกิดความเข้าใจรูปแบบอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้านได้อย่างถูกต้อง
2. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเรื่องนิทานพื้นบ้านที่จะเรียน แต่ทั้งนี้ เรื่องที่เลือกต้องเหมาะสมกับระดับชั้นและตรงตามหลักสูตรที่ครูได้วิเคราะห์แล้ว
3. ควรใช้สื่อสภาพจริง (Authentic Material) ที่อยู่ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เป็นสื่อที่นักเรียนสามารถสืบค้นและเข้าถึงได้ด้วยตนเอง (Self Access) จึงจะมีความหมายกับผู้เรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น
4. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้านในขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง-การพูดนิทานพื้นบ้านได้อย่างเป็นอิสระ โดยนักเรียนสามารถคิดคำศัพท์ใหม่ที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาพูดได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้านไปสู่ระบบดิจิทัลเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้านกับวิธีสอนอื่น ๆ เช่น วิธีสอนตามคู่มือครู หรือวิธีสอนแบบปกติ
3. ควรทำการศึกษาวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้านกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. ควรทำการวิจัยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้านกับตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่น และความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

5. ควรทำการวิจัยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้านกับภาษาอื่น ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น ภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาพม่า เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สงวนศรี ไทรอค ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภคพิชา แก่นเพชร อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณผู้อำนวยความสะดวกและคณะครูโรงเรียนวัดเขาขลุ่ย และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเขาขลุ่ย ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- เบญจมาศ ทองจันทร์. (2558). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- โรงเรียนวัดเขาขลุ่ย. (2559). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถม พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประถมศึกษา. ราชบุรี: ผู้แต่ง.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สงวนศรี ไทรอค. (2547). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการสอนแบบเดิม. ปรินญานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ปร.ด. (สาขาวิชาสังคมศาสตร์และการศึกษา). ออสเตรเลีย: มหาวิทยาลัยอิดริส โคเวน.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2560). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET). ค้นเมื่อ มีนาคม 31, 2560 จาก <http://www.niets.or.th>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). คู่มือการจัดการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สิริรัตน์ เรือนนุช. (2551). การศึกษาความสามารถและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านรางอีเม้ย โดยวิธีการสอนด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุจินตนา แสงอาทิตย์. (2560). การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองโสน โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทานพื้นบ้าน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). เอกสารคำสอน หลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์.

เอกสารอ้างอิง

- Allwright, R. (1980). **Discourse analyses in second language**. London: Longman.
- Alvermann, D.E., & Phelps, S.F. (1998). **Content reading and literacy: Succeeding in today's diverse classrooms** (2nd ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Brown, D. H. (1980). **Principal of language learning and teaching**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Johnson & Morrow, (1981). **Communication in the classroom**. London: Longman.
- Klein, W. (1990). **Second language acquisition**. London: Cambridge University Press.
- Obah, T. Y. (1983). Prior Knowledge and the Quest for New Knowledge: The third World Dilemma. *Journal of Reading*, 27, 129-133.
- Wenden, A. (1991). **Learner strategies for learner autonomy**. London: Prentice Hall International UK.
- Wicke, R. E. (1992). **Komm, Lass Dir Was Erzahlen, versuch Einer Methodologic Zum Geschichtenerzählen Fur Deutsch (A methodology for story for storytelling in the German language classroom)**. Canada: Alberta Dept.

การศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดانتับตะโกราฐ์อุปถัมภ์โดยใช้วิธีสอน
ตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์

A Study of English Reading-Writing Abilities and Attitudes towards English Learning of
Mathayom Sueksa V Students at Dantabtakoratupatham School using Genre-Based
Approach (News Report Genre Features)

ธิติมา แท่นเครือ¹

สงวนศรี ไทรอค²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดانتับตะโกราฐ์อุปถัมภ์ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดانتับตะโกราฐ์อุปถัมภ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (อ30224) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .86 และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดانتับตะโกราฐ์อุปถัมภ์ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติ วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์

Abstract

The purposes of this research were to study English Reading-Writing Abilities and Attitude towards English Learning of Mathayom Sueksa V students at Dantubtakoratupatham School using Genre-Based Approach (News Report Genre Features) before the experiment and after the experiment. The samples used in the research were 32 Mathayom Sueksa V students who studied English for Communication (Eng30224) in the second semester of the 2017 academic year at Dantubtakoratupatham School. They were selected by Cluster Random Sampling. The instruments used in the research were lesson plans using Genre-Based Approach (News Report Genre Features), English Reading-Writing Abilities test with its reliability .86 and

¹ นักศึกษา ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

² อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

questionnaires on Attitude towards English Learning with its reliability .88. Statistics used for data analysis were mean, standard deviation and t-test for dependent samples. The results of the research indicated that English Reading-Writing Abilities and Attitude towards English Learning of Mathayom Sueksa V students at Dantubtakoratupatham School using Genre-Based Approach (News Report Genre Features) after the experiment were significantly increased higher than before the experiment at the .01 level.

Keywords: *English Reading-Writing Abilities, Attitude towards English Learning, Genre-Based Approach (News Report Genre Features)*

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร เพื่อการศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนโลก และการพัฒนาตนเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถของผู้เรียน ซึ่งตรงตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า1) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ก้าวไปสู่การศึกษาไทย 4.0

ผลการประเมินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ที่ดำเนินการทดสอบโดยสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ในรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557-2559 พบว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับร้อยละ 23.44, 24.98 และ 27.76 ตามลำดับ ตรงกับผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งพบว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับร้อยละ 23.12, 24.68 และ 27.35 (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2560) เช่นเดียวกับผลการประเมินระดับโรงเรียนด้านทักษะการอ่าน การรู้จำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พบว่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 17.21, 17.27 และ 24.25 (โรงเรียนด้านทักษะการอ่าน การรู้จำ, 2559, หน้า, 12) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ ร้อยละ 70

วิธีสอนภาษาอังกฤษที่สามารถนำมาแก้ปัญหาดังกล่าวได้อีกวิธีหนึ่ง คือ วิธีสอนภาษาตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ ซึ่งหมายถึง วิธีสอนภาษาอังกฤษที่นำเนื้อหาข่าวหนังสือพิมพ์มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยยึดหลักการพัฒนาจากแนวภาษาศาสตร์เชิงระบบ ของ เอ็ม เอ เค ฮอลลิเดย์ (M.A.K. Halliday อ้างถึงในเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2531, หน้า 24-25) ที่ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ (Purpose) ที่จะนำเสนอข่าวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน มีรูปแบบ (Form) และมีรูปแบบการใช้ภาษา (Language Use) ที่มีคำชี้แนะ (Clue Words) ที่ถูกต้องและชัดเจน โดยมีอรรถลักษณะหรือองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ 1) หัวข้อข่าว (Headline) 2) ความนำ (Lead) 3) รายละเอียดของข่าว (Additional Information) และ 4) สรุปข่าว (Conclusion) ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้ 1) การแจ้งวัตถุประสงค์ของข่าวหนังสือพิมพ์ 2) การเสนอคำศัพท์ใหม่และให้รูปแบบอรรถลักษณะ 3) การแสดงบทบาทสมมติ 4) การทำงานกลุ่ม และ 5) การทำงานเดี่ยว (สงวนศรี ไทรอด, 2547, หน้า 151-152) ดังเช่นผลงานวิจัยของ โจนส์ (Jones, 1998, pp. 404-407) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้บทเรียนที่นำมาจากเอกสารจริงกับนักศึกษาวิชาชีพครูของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีในประเทศจีนโดยให้นักศึกษาแต่ละคนเลือกอ่านบทอ่านตามที่ตนสนใจและคิดว่ามีประโยชน์จากนิตยสาร วารสาร หรือหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ แล้วเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเขียนและพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่ตนอ่านแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ใช้บทเรียนที่นำมาจากเอกสารจริงมีความสามารถในการอ่านและมีแรงจูงใจในการอ่านสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ภรากรณ์ สีทรงฮาด (2558, หน้า 149-154) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎี

การสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) พบว่า ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และได้ให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ว่าควรทำการศึกษาวิจัยโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) กับระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับชั้นมัธยมศึกษา เป็นต้น

จากความสำเร็จของภาษาอังกฤษ ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และจากข้อค้นพบผลงานวิจัยและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด่านทับตะโกราษฎร์อุปถัมภ์ โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) เพื่อพัฒนาทางด้านการอ่าน – การเขียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด่านทับตะโกราษฎร์อุปถัมภ์ ให้มีประสิทธิภาพ และพร้อมที่จะเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด่านทับตะโกราษฎร์อุปถัมภ์ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด่านทับตะโกราษฎร์อุปถัมภ์ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนด่านทับตะโกราษฎร์อุปถัมภ์ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด่านทับตะโกราษฎร์อุปถัมภ์ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด่านทับตะโกราษฎร์อุปถัมภ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (อ30224) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 96 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด้านทัตตะโกราษฎร์อุปถัมภ์ 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (อ30224) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เนื่องจากโรงเรียนด้านทัตตะโกราษฎร์อุปถัมภ์จัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนโดยความสามารถทางการเรียน ซึ่งมีนักเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน ห้องละ 32 คน เท่า ๆ กัน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข่าวภาษาอังกฤษมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีคำศัพท์ เนื้อหาและโครงสร้างทางภาษาหรือการใช้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนด้านทัตตะโกราษฎร์อุปถัมภ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 20 ชั่วโมง โดยทำการทดสอบก่อนการทดลอง 2 ชั่วโมง ทำการทดลอง 16 ชั่วโมง และทดสอบหลังการทดลอง 2 ชั่วโมง

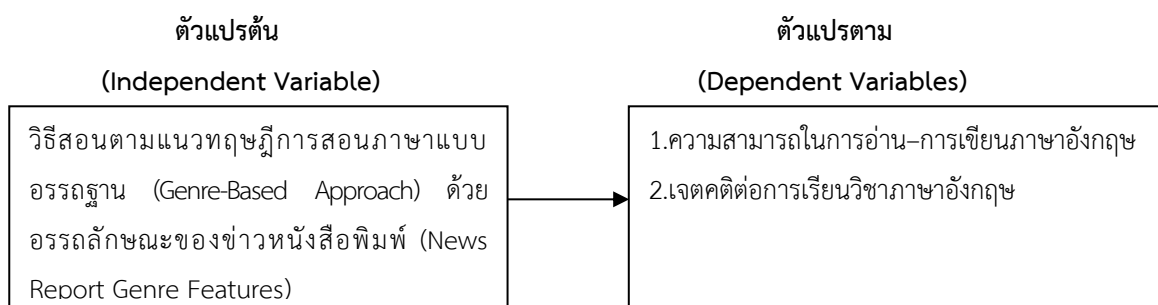
4. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ
2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre - Experimental Design) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว ทำการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One Group Pretest - Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ซึ่งผ่านการพัฒนาหาคุณภาพแล้ว จำนวน 16 แผน 16 ชั่วโมง เรียนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 สัปดาห์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .86

2) แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ท (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการประเมินผลการเรียนของนักเรียน โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์

2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชั่วโมง

3. ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ จำนวน 16 ชั่วโมง

4. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง จำนวน 2 ชั่วโมง

5. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการหาค่าที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (T-test for dependent sample)

ผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด่านทับตะโกราษฎร์อุปถัมภ์โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบหาค่าที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples) ผลปรากฏดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด้านทักษะโครงข่ายอุปถัมภ์โดยใช้วิธีสอนภาษาตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

ความสามารถในการอ่าน - การเขียนภาษาอังกฤษ	n	$\bar{X}$	s	$\sum D$	$\sum D^2$	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	32	14.00	1.98	316	3,332	21.39**	0.00
หลังการทดลอง	32	23.88	1.93				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่าความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด้านทักษะโครงข่ายอุปถัมภ์โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด้านทักษะโครงข่ายอุปถัมภ์ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	n	$\bar{X}$	s	$\sum D$	$\sum D^2$	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	32	76.31	6.71	256	2,152	24.71 **	0.00
หลังการทดลอง	32	84.31	9.20				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่าเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด้านทักษะโครงข่ายอุปถัมภ์ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด้านทักษะโครงข่ายอุปถัมภ์ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 และ 2 สามารถอภิปรายผลตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การแจ้งจุดประสงค์ของข่าวหนังสือพิมพ์ โดยแจ้งจุดประสงค์ของข่าวหนังสือพิมพ์ว่าข่าวหนังสือพิมพ์ คือ การนำเสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยอธิบายว่าข่าวเป็นข้อมูลจากสื่อและเอกสารจริงที่ผู้รับข่าวสามารถรับรู้ได้ทุกวัน นำเสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงทุกวัน เป็นเนื้อหาที่ใหม่และเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันได้ เมื่อนักเรียนได้รู้วัตถุประสงค์ในการอ่าน-การเขียนข่าวหนังสือพิมพ์แล้ว นักเรียนจะสามารถเข้าใจข่าวหนังสือพิมพ์ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของ จอห์นสันและมอร์โรว์ (Johnson & Morrow, 1981, pp.59-66) ที่ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนควรทราบจุดมุ่งหมายในการเรียน (know what you are doing) ครูควรบอกให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์ ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ คือ ต้องรู้ว่าตนกำลังทำอะไร เพื่อที่ตนเองจะสามารถทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ เมื่อนักเรียน เข้าใจวัตถุประสงค์ของเนื้อเรื่องข่าวแล้ว ทำให้นักเรียนสามารถหาคำตอบได้ถูกต้องและรวดเร็ว นักเรียนรู้สึกว่าการอ่าน-การเขียนเนื้อเรื่องข่าวหนังสือพิมพ์เป็นเรื่องที่ง่ายต่อการเรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจต่อการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 การเสนอคำศัพท์ใหม่และให้รูปแบบอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ เป็นขั้นตอนที่ครูอ่านข่าวทีละประโยคแล้วให้นักเรียนอ่านตามทั้งห้อง ทีละกลุ่ม กลุ่มทีละคนจนจบเรื่อง และใช้รูปภาพเป็นสื่อประกอบในการสอนคำศัพท์ ซึ่งเป็นสื่อเอกสารจริง (Authentic Material) โดยใช้ภาพประกอบเพื่อสื่อความหมายคำศัพท์ (Focus on Meaning) ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ง่ายและถูกต้องชัดเจน จากนั้นครูให้รูปแบบอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ส่วน คือ 1) หัวข้อข่าว (Headline) 2) ความนำ (Lead) 3) รายละเอียดของข่าว (Additional Information) และ 4) สรุปข่าว (Conclusion) โดยการนำเสนอด้วยแผนภูมิอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ประกอบกับแผนภูมิเนื้อข่าวหนังสือพิมพ์ เพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบของข่าวหนังสือพิมพ์มากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจความหมายคำศัพท์ของเนื้อความของข่าวหนังสือพิมพ์และสามารถอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามรูปแบบอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ ดังคำกล่าวของ โอบาห์ (Obah, 1983, p.129) ที่ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของสกีมาว่าการสร้างความเข้าใจในการอ่านเป็นการสร้างความรู้ใหม่ โดยอาศัยประสบการณ์หรือความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นพื้นฐานจากการเข้าใจความหมายของคำศัพท์และรูปแบบของข่าวหนังสือพิมพ์ ถ้าปราศจากพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านแล้ว การเรียนรู้สิ่งใหม่จะเต็มไปด้วยความยากลำบากและ การให้รูปแบบอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์โดยการอธิบายองค์ประกอบของอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์มีรูปแบบการใช้ภาษา (Language use) โดยมีคำชี้แนะ (Clue Words) ที่เฉพาะและชัดเจน จึงช่วยให้นักเรียนสามารถอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและรวดเร็ว ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ส่งผลให้ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 3 การแสดงบทบาทสมมติ เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กันภายในชั้น และได้บูรณาการ 4 ทักษะ (Integrated 4 skills) คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เนื่องจากการสนทนา การสัมภาษณ์ข่าวเป็นการสร้างเหตุการณ์จากสถานการณ์จริง (Real Situation) จึงทำให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดเมื่อได้ลงมือปฏิบัติ ในขั้นตอนนี้บรรยากาศในการเรียนในชั้นมีความเป็นกันเอง เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน จึงเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีและรู้สึกสนุกสนาน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนชอบการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของ ออลไรท์ (Allwright, 1980, p.167) บราวน์ (Brown, 1980, p.213) และสมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 34) ที่ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่เพียงแต่อธิบายการใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น หากจุดมุ่งหมายสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการที่ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริงและเกิดความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ขั้นตอนแสดงบทบาทสมมติ จึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 4 การทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนใช้ความรู้เดิม (Schema) และทบทวนความเข้าใจเกี่ยวกับอรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์ที่ได้อ่าน โดยนักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน อ่านข่าวหนังสือพิมพ์ แล้ววิเคราะห์องค์ประกอบของข่าวหนังสือพิมพ์ ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ แล้วเขียนเรียงลำดับเนื้อความของข่าวหนังสือพิมพ์ได้ ซึ่งจาก

กิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและประเมินตนเองได้ (Self-Access) มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและในสถานการณ์จริง (Authentic Assessment) และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Teacher is a Facilitator) ซึ่งตรงกับแนวทฤษฎี การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) กล่าวคือ นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องจึงทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ มองเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ จึงสนใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพราะสามารถอ่าน-เขียน เรียงลำดับเนื้อความของข่าวหนังสือพิมพ์ได้รวดเร็ว และถูกต้องโดยการนำความรู้เดิมจากรูปแบบ (Form) อรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์มาช่วย ตรงกับคำกล่าวของ สิริรัตน์ เรือนนุช (2551, หน้า 34) ที่กล่าวว่าหลักการสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน (Real Situation) ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้สัมพันธ์กันซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์จริง การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันเป็นการฝึกการใช้ภาษา อันเป็นการพัฒนาความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ดังนั้นขั้นตอนการทำกิจกรรมกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน-การเขียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง

ขั้นที่ 5 การทำงานเดี่ยว เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนอ่านข่าวหนังสือพิมพ์แล้วเขียนแสดงความคิดเห็นจากข่าวหนังสือพิมพ์ที่อ่าน ผลของการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเป็นอิสระ และยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ คิดหลากหลาย คิดยืดหยุ่น และคิดนอกกรอบ พร้อมรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เมื่อนักเรียนออกมาอ่านแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจ ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ เห็นคุณค่าและเห็นประโยชน์ ตลอดจนเกิดความสนใจ เอาใจใส่และมุ่งหวังที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ตรงกับแนวคิดของ อัลเวอร์แมน และเฟลป์ (Alvermann & Phelps, 1998, P. 299) ที่กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ในความสามารถของตนเอง จึงส่งผลให้เกิดแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนมากยิ่งขึ้นจึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง

จากผลการอภิปรายดังกล่าวพบว่า วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) เป็นวิธีสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนด่านทับตะโกราษฎร์อุปถัมภ์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นวิธีสอนที่มี วัตถุประสงค์ (Purpose) ที่ชัดเจน มีรูปแบบ (Form) และมีการใช้ภาษา (Language Use) ที่มีคำชี้แนะ (Clue Words) เฉพาะและชัดเจน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่านักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ แยกแยะ ข้อเท็จจริงและข้อความที่แสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเขียนแสดงความคิดเห็นจากข่าวที่อ่านได้ด้วยสำนวน และภาษาของตนเองอย่างสร้างสรรค์ และวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) สามารถบูรณาการไปกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้ เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และพลศึกษาและสุขศึกษา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อมร เอี่ยมตาล (2555, หน้า 75) ได้ทำการการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ภัทธิดา ศรีอ่อน (2556, หน้า 90) ที่ได้ทำการการศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองตาแต้ม (ราชประชานุฑูล) ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองตาแต้ม (ราชประชานุฑูล) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ครูควรมีแผนภูมิอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์กับแผนภูมิเนื้อหาของข่าวหนังสือพิมพ์ เพื่อนำเสนอให้นักเรียนได้เข้าใจวัตถุประสงค์ (Purpose) รูปแบบ (Form) และรูปแบบการใช้ภาษา (Language Use) ของอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ได้อย่างชัดเจน

2. วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ควรใช้สื่อเอกสารจริง ที่ได้มาจากการสืบค้นทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย และที่พบเห็นในสถานการณ์จริงหรือสภาพจริงในชีวิตประจำวัน จึงจะมีความหมายสำหรับนักเรียน และทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

3. วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสืบค้นและเลือกเนื้อหามาใช้ในการเรียนการสอน เพราะผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ด้วยตนเอง (Self-Access) ตามความสนใจ ทำให้สามารถเลือกสื่อมาเรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์และมองเห็นคุณค่าของการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ แต่ทั้งนี้เนื้อหาที่เลือกมาต้องตรงหน่วยการเรียนรู้ของหลักสูตร ซึ่งครูได้วิเคราะห์มาแล้ว

4. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ควรระมัดระวังในการใช้รูปแบบ (Form) วัตถุประสงค์ (Purpose) และการใช้ภาษา (Language Use) ตามรูปแบบของอรรถลักษณะต่าง ๆ เนื่องจากวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) มีอรรถลักษณะที่แตกต่างกันหลายรูปแบบ เช่น อรรถลักษณะของวิธีการ อรรถลักษณะของนิทาน เป็นต้น อาจทำให้นักเรียนเกิดความสับสน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยพัฒนาวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ในรูปแบบของดิจิทัล เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์

2. ควรทำการวิจัยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์กับภาษาอื่น ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น ภาษาไทย ภาษาพม่า ภาษาลาว และภาษาจีน เป็นต้น

3. ควรทำการวิจัยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์กับระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 หรือ มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โดยปรับเนื้อหาและสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับหลักสูตร

4. ควรทำการวิจัยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานด้วยอรรถลักษณะของข่าวภาษาอังกฤษกับตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สงวนศรี ไทรอด ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภคพิชา แก่นเพชร อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนผู้อำนวยการ คณะครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด่านทับตะโกราษฎร์อุปถัมภ์ ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย และขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการ proceeding ทุกท่านเป็นอย่างสูง

เอกสารอ้างอิง

- ภรากรณ์ สี่ทรงฮาด. (2558). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach)
ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ภัทริรา ศรีอ่อน. (2556). การศึกษาความเข้าใจและแรงจูงใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนบ้านหนองตาแต้ม (ราชประชานุฑล) ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-
Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features). วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- โรงเรียนดำนทับตะโกราษฎร์อุปัฒมภ์. (2559). รายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report: SAR). ราชบุรี: ผู้แต่ง.
- สงวนศรี ไทรอด. (2547). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการสอนแบบเดิม.
ปริญญาานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ปร.ด. (สาขาวิชาสังคมศาสตร์และการศึกษา). ออสเตรเลีย : มหาวิทยาลัยอิดิธ โควน.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), (2559). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น
พื้นฐาน (O-NET). ค้นเมื่อ มีนาคม 31, 2560 จาก <http://www.niets.or.th>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบ
มาตรฐานความสามารถทางภาษา. กรุงเทพฯ. ผู้แต่ง
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริรัตน์ เรือนนุช. (2551). การศึกษาความสามารถและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านราง
อิน้อย โดยวิธีการสอนด้วย การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิช. (2531). เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อมร เอี่ยมตาล. (2556). การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอน
ภาษาแบบอรรถฐาน (Genre - Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report
Genre Features). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- Allwright, R. (1980). *Discourse analyses in second language*. London: Longman.
- Alvermann, D.E., & Phelps, S.F. (1998). *Content reading and literacy: Succeeding in today's diverse
classrooms* (2nd ed.). Boston: Allyn & Bacon
- Brown, D. H. (1980). *Principal of language learning and teaching*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Johnson & Morrow, (1981). *Communication in the classroom*. London: Longman.
- Jones, R. (1998). Using authentic materials in China. In *Teaching in action: Case Studies from Second
Language classroom* (pp. 404-407). U.S.A.: Cambridge University press.
- Obah, T. Y. (1983). Prior knowledge and the quest for the new knowledge. *The third world dilemma*.
Journal of Reading, 27(11), 129.

การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์

A Study of English Listening-Speaking Abilities and Motivation towards English Learning of
Prathom Sueksa IV Students at Ban Klong Yong School using Songs through Video Activities

พิรพัฒน์ ปรีชานี¹

สงวนศรี ไทรอค²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 14101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .87 และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .92 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์

Abstract

The purposes of this research were to study English Listening-Speaking Abilities and Motivation towards English Learning of Prathom Sueksa IV students at Ban Klong Yong School using Song through Video Activities before the experiment and after the experiment. The samples used in the research were 26 Prathom Sueksa VI students who studied English subject (Eng 14101) in the first semester of the 2017 Academic year at Ban Klong Yong School. They were selected by Purposive Sampling. The instruments used in the research were lesson plans using Songs through Videos Activities, English Listening-Speaking Abilities test with its reliabilities .87 and questionnaires on Motivation towards English learning with its reliabilities .92. Statistics used for data analysis were mean, standard deviation and the Wilcoxon Matched Pairs Singned-Ranks Test.

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

² อาจารย์ ดร. ภาควิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

The results of the research indicated that English Listening-Speaking Abilities and Motivation towards English Learning of Prathom Sueksa IV students at Ban Klong Yong School using Song through Video Activities after the experiment were significantly increased higher than before the experiment at the .01 level.

Keywords: English Listening-Speaking Abilities, Motivation towards English learning, using Songs through video Activities

บทนำ

ปัจจุบันการติดต่อสื่อสารได้พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดต่อสื่อสารผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งข่าวสารต่าง ๆ จากโลกออนไลน์ส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร หากคนไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้จะทำให้สามารถเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่มีประโยชน์ได้ ดังนั้นภาษาอังกฤษในฐานะภาษากลางในการประสานงานระหว่างชาติอาเซียน จึงมีบทบาทสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ อีกทั้งยังใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพได้อีกด้วย ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดหลักสูตรให้ภาษาอังกฤษเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา จึงเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้แก่เด็กไทย ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communication) โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีเป้าหมายที่จะพัฒนาการทักษะทางภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ด้าน อย่างบูรณาการ คือ ด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ทั้งในชีวิตประจำวันและเพื่อความก้าวหน้าในอนาคตได้อย่างแท้จริง

สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนไทยมีคะแนนในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ที่ดำเนินการทดสอบโดยสถาบันการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ในรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557-2559 มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ร้อยละ 36.02 , 40.31 และ 34.59 ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการทดสอบทางภาษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 36.45 , 40.15 และ 32.44 ตามลำดับ ระดับโรงเรียนซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 23.41 , 31.60 และ 25.98 (โรงเรียนบ้านคลองโยง, 2560, หน้า 9) และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียน พบว่า นักเรียนขาดความเพียรพยายามในการออกเสียงภาษาอังกฤษและกลัวการพูดภาษาอังกฤษผิดทั้งในชั้นเรียนและในชีวิตประจำวันส่งผลให้ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ คือ ร้อยละ 70 จึงทำให้นักเรียนขาดความสนใจ ไม่ตั้งใจเรียน ไม่พึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จากปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงสนใจที่จะศึกษาวิธีสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพเพื่อนำมาพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูด ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนและเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษและพบว่าวิธีสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ เป็นวิธีสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกวิธีหนึ่ง ดังเช่น ผลงานวิจัยของกัณย์ สายสุใจ (2557, หน้า 70) ที่ได้ทำการวิจัยความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านไร่ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์และเกม ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านไร่ อำเภอดำเนิน

สะดวก จังหวัดราชบุรี โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์และเกม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษ ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนและข้อค้นพบจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ จำนวน 26 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากโรงเรียนบ้านคลองโยง มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพียง จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 26 คน

2. เนื้อหา

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเพลงจากสื่อวีดิทัศน์มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีคำศัพท์ เนื้อหา และโครงสร้างทางภาษา สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านคลองโยง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 22 ชั่วโมง โดยทำการทดสอบก่อนการทดลอง 3 ชั่วโมง ดำเนินการทดลอง 16 ชั่วโมง และทำการทดสอบหลังการทดลอง 3 ชั่วโมง

4. ตัวแปรที่ศึกษา

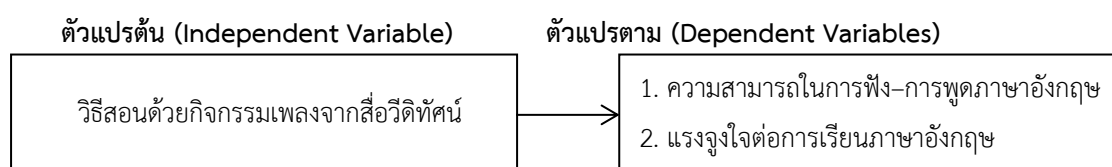
ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

1. ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ
2. แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ตามขั้นตอนการสอนของสุเมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 15) ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนการฟัง-การพูด (Pre Listening-Speaking) 2) ขั้นระหว่างการฟัง-การพูด (While Listening-Speaking) และ 3) ขั้นหลังการฟัง-การพูด (Post Listening-Speaking) ศึกษาเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของอัจฉรา วงศ์โสธร (2544, หน้า 154-155) และประยุกต์ใช้แบบวัดแรงจูงใจของการันย์ สายสุดใจ (2557, หน้า 70) ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภาพแสดงถึงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยได้ดังปรากฏในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre Experimental Design) มีกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว โดยทำการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 248-249)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว จำนวน 16 แผน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผ่านการพัฒนาหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .87

2) แบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผ่านการพัฒนาและหาคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ประเมินและแจ้งจุดประสงค์เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ และวิธีประเมินผลการเรียน
2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ชั่วโมง
3. ดำเนินการทดลอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้การฟัง-การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ จำนวน 16 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ดังนี้
 - 3.1 ขั้นก่อนการฟัง-การพูด (Pre Listening-Speaking) ครูสอนคำศัพท์และเนื้อเพลงแล้วเปิดเครื่องเล่นวีดิโอเพลงให้นักเรียนฟังแล้วร้องเพลง พร้อมแสดงท่าทางประกอบเพื่อสื่อความหมาย
 - 3.2 ขั้นระหว่างการฟัง-การพูด (While Listening-Speaking) นักเรียนฝึกการฟัง-การพูดออกเสียงคำศัพท์และฝึกร้องเพลงโดยครูจะหยุดเพลงจากสื่อวีดิทัศน์เป็นจังหวะ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฟังประโยคสั้น ๆ จากเพลงซ้ำไปมาจนคล่องแล้วจึงเปิดเพลงในวรรคถัดไป โดยให้นักเรียนร้องเพลงตามสื่อวีดิทัศน์ทั้งชั้น ทั้งกลุ่ม หรือสุมที่ละคน
 - 3.3 ขั้นหลังการฟัง-การพูด (Post Listening-Speaking) ครูเปิดวีดิทัศน์เพลงให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมแสดงท่าทางประกอบพร้อมกันทั้งชั้น ทั้งกลุ่ม หรือสุมที่ละคน
4. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง จำนวน 3 ชั่วโมง
5. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการหาค่าสถิตินอนพารามेटริกทดสอบแบบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิตินอนพารามेटริกทดสอบแบบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

ผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง และทำการทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าสถิตินอนพารามेटริกทดสอบแบบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ผลปรากฏดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S	T^+	Sig.
ก่อนการทดลอง	26	20	8.54	2.35	351	.000
หลังการทดลอง	26	20	12.19	2.37		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยงโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S	T ⁺	Sig.
ก่อนการทดลอง	26	100	48.58	3.59	351	.000
หลังการทดลอง	26	100	83.65	3.61		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่าแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 2 สามารถอภิปรายผลได้ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และขั้นตอนการสอน 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการฟัง-การพูด (Pre Listening Speaking) ครูสอนคำศัพท์และเนื้อเพลงแล้วเปิดเครื่องเล่นวีดิทัศน์เพลงให้นักเรียนฟังแล้วร้องเพลง พร้อมแสดงท่าทางประกอบเพื่อสื่อความหมาย เพื่อกระตุ้นความสนใจให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความตื่นตัว เกิดความสนุกสนานเมื่อได้ฟังเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ใจจดจ่อต่อเพลงที่ฟัง และต่อการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ในเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ การได้ฟังเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ และความสนใจ ตั้งใจอยากร้องเพลง ตรงกับคำกล่าวของ อารีญา เขียวจ่อหอ (2551, หน้า 12) ที่ได้กล่าวว่า ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการฟังที่มีความหมายและน่าสนใจ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะฟังอย่างตั้งใจ ในการฝึกทักษะการฟัง นักเรียนจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการฟัง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและสามารถนำสิ่งที่ได้ฟังไปบูรณาการทักษะอื่น ๆ รวมถึงรู้จักที่จะแสวงหาข้อมูลใหม่ ๆ ต่อไป เช่น ทักษะการพูด เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการฟัง-การพูด (While Listening Speaking) นักเรียนฝึกการฟัง-การพูดออกเสียงคำศัพท์และฝึกร้องเพลงโดยครูจะหยุดเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ เป็นจังหวะ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังประโยคสั้น ๆ จากเพลงเข้าไปมาจนคล่องแล้วจึงเปิดเพลงในวรรคถัดไป โดยให้ผู้เรียนร้องเพลงตามสื่อวีดิทัศน์ ทั้งชั้น ทั้งกลุ่ม หรือสุมที่ละคน การที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาด้วยตนเอง (Self Access) ทำให้นักเรียนอยากร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง และเมื่อทำกิจกรรมดังกล่าวประสบผลสำเร็จ นักเรียนเกิดความพึงพอใจและมั่นใจในตัวเอง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ตามกฎแห่งผลของ แมคโกเวอร์น (McGovern, 1983 : 59) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยความสนใจจะเกิดขึ้นได้หากอินทรีย์ได้รับการตอบสนองด้วยความพอใจ

และเนื่องจากการสอนโดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนองกับความต้องการของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นวัยที่มีการพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ชอบกิจกรรมสร้างสรรค์ เริ่มมีเหตุผลมากขึ้น มีความอยากรู้อยากเห็น อยากเป็นสมาชิกในกลุ่มเพื่อน และต้องการการยอมรับ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ จะกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้เป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ สนุกสนาน เพลิดเพลิน นักเรียนมีส่วนร่วมได้ฝึกการทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกัน จึงเกิดความสุขสนุกสนาน ได้พัฒนา ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย นักเรียนจึงมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จึงทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจ ในการเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย จึงเป็นการช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งแรงจูงใจเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียน การสอนประสบผลสำเร็จ และเกิดเจตคติที่ดี จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการฟัง-การพูด (Post Listening Speaking) ครูเปิดสื่อวีดิทัศน์เพลงให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมแสดงท่าทางประกอบพร้อมกันทั้งชั้น ทั้งกลุ่ม หรือสุมที่ละคน จะเห็นได้ว่ากิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติผ่านกิจกรรมในห้องเรียน เพลงจากสื่อวีดิทัศน์สร้างแรงจูงใจ ความสนใจ ความสนุกสนาน ทำให้นักเรียนสามารถเลียนแบบ เข้าใจความหมายของคำศัพท์และจำภาษาได้ง่ายขึ้นกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ซึ่งเป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพในการสอนการฟัง-การพูด ดังเช่น มหาวิทยาลัยดากกา (Dhaka University, 2009, p.163) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของเพลงต่อการเรียนการสอนภาษาว่า เพลงที่มีเนื้อหาที่เหมาะสมต่อวัยและอยู่ในความสนใจของผู้เรียนจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ดังนั้นวิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ จึงเป็นวิธีสอนที่นักเรียนได้รับประสบการณ์การฟัง-การพูดภาษาอังกฤษตามสภาพจริงที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน ได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จากการอภิปรายผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า วิธีสอนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ เป็นวิธีสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากวิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ การันย์ สายสุดใจ (2557, หน้า 62) ที่ได้ทำการวิจัยความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านไร่ โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์และเกม ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านไร่ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ สามารถสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนระหว่างเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความพึงพอใจ เกิดความเพียรพยายามแสวงหาความรู้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ภาษานักเรียนได้ใช้ตัวเลขทางคณิตศาสตร์ เพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งตรงกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Language: CEFR) ที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา (Active Learner)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ เพลงที่นำมาใช้สอนควรเป็นเพลงที่มีเนื้อร้องสั้น ๆ เข้าใจง่าย ทำนองเร้าใจ สนุกสนานโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นเพลงที่นักเรียนมีประสบการณ์ (Schema) ในภาษาแม่ และเป็นเพลงที่นักเรียนได้พบหรือเคยได้ฟังในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) จะทำให้นักเรียนสามารถฟังอย่างตั้งใจและสนใจจดจำเนื้อเพลง และร้องเพลงได้เร็วยิ่งขึ้น

2. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ที่ครูผู้สอนควรร้องเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ที่นำมาสอนนั้นได้ และควรแสดงท่าทางประกอบเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน กล้าร้องเพลงและกล้าแสดงออก ซึ่งเป็นตัวอย่างให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาด้วยตัวเอง (Child Centered) จะทำให้นักเรียนเข้าใจถึงความหมายของ คำศัพท์ (Focus on Meaning) ได้ง่ายขึ้น และเกิดการบูรณาการทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

3. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ควรเป็นการจัดกิจกรรมโดยใช้เพลง และเกมควบคู่กันจะทำให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงความรู้และสามารถนำความรู้จากกิจกรรมหนึ่งถ่ายโอนไปใช้ในอีกกิจกรรมหนึ่งได้ เช่น นำความรู้ที่ได้จากเพลงไปใช้ในการเล่นเกม เป็นต้น

4. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ จัดเตรียมหาสื่ออุปกรณ์ หรือมีส่วนร่วมในการเลือกสื่อสภาพจริงที่หาได้ในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักและทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยวิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับปฐมวัย ระดับ ประถมศึกษาตอนต้น

2. ควรนำวิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์ไปทำการวิจัยในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอื่น ๆ เช่น วิชา ภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น ภาษาลาว และ ภาษาลาว

3. ควรนำวิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์มาทำการวิจัยพัฒนาวิธีสอนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-การพูด โดยใช้เพลงในรูปแบบของสื่อดิจิทัล (Digital) เพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

4. ควรนำวิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์มาทำการศึกษาค้นคว้าเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง- การพูด ภาษาอังกฤษกับวิธีสอนอื่น ๆ เช่น วิธีสอนตามคู่มือครูหรือวิธีสอนแบบปกติ

5. ควรนำวิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์มาทำการศึกษากับตัวแปรตามตัวอื่น ๆ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ และความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สงวนศรี ไทรอด ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และ ข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาคพิชา แก่นเพชร อาจารย์ประจำสาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณผู้อำนวยความสะดวก คณะครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคลองโยง ที่ให้ความร่วมมือในการ ดำเนินการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ.(2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
 การันย์ สายสุดใจ. (2557). **การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านไร่ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี โดยใช้วิธีสอน ด้วยกิจกรรมเพลงจากสื่อวีดิทัศน์และเกม**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

เอกสารอ้างอิง

โรงเรียนบ้านคลองโยง (2560). รายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนบ้านคลองโยง ปีการศึกษา 2560.

นครปฐม: ผู้แต่ง.

ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสน์.

อารีญา เชี่ยวจ่อหอ. (2551). การใช้การเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ สีสม. สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

Dhaka University. (2009). **Use of Songs, Rhymes and Games in Teaching English to Young Kearners in Bangladesh.** Retrieved Febuary 27, 2015, from <http://www.banglajol.info/index/php/DUJL>.

McGovern, J. (1983). "Type of Video Software: A User's Experience," in Video Applications in English Language Teaching. J. McGovern. (Ed.). p. 57-67. Oxford: Pergamon.

การศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎี

การสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์

A Study of English Reading-Writing Abilities and Attitude towards English Learning
Matthayom Sueksa III Students at Nongreeprachanimit School using Genre-Based
Approach News Report Genre Features

เบญจวรรณ เหลือลมัย¹

สงวนศรี ไทรอด²

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน – การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนหนองรีประชานิมิต จำนวน 33 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ5 (อ23101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน – การเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน – การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

คำสำคัญ : ความสามารถในการอ่าน - การเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์

Abstract

The purposes of the research were to study English Reading-Writing Abilities and Attitude towards English Learning of Mathayom Sueksa III students at Nongreeprachanimit School using Genre-Based Approach (News Report Genre Features) before the experiment and after the experiment. The samples used in the research were 33 Mathayom Sueksa III students who studied English 5 (Eng23101) in the first semester of the 2017 academic year at Nongreeprachanimit School. They were selected by Cluster Random Sampling.

The instruments used in the research were lesson plans using Genre-Based Approach (News Report Genre Features). The English Reading – Writing Abilities test and questionnaires on Attitude towards English Learning. Statistics used for data analysis were mean, standard deviation and t-test for Dependent Samples.

¹ นักศึกษาปริญญาโทบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

² อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. ประจักษ์วิชาธิการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

The results of the research indicated that English Reading - Writing Abilities and Attitude towards English Learning of Mathayom Sueksa III Students at Nongreepachanimit School using Genre-Based Approach (News Report Genre Features) after the experiment were significantly increased higher than before the experiment at the .01 level.

Keywords: English Reading -Writing Abilities, Attitude towards English learning, Genre-Based Approach (News Report Genre Features)

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งภาษาหนึ่ง เนื่องจากใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เพื่อการศึกษาต่อ เพื่อการประกอบอาชีพ และเพื่อการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาตน อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน และการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งตรงตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแนวใหม่ ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Language: (CEFR) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า 1) เป็นกรอบแนวคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในประเทศไทยปัจจุบันเป็นการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ที่กำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ 4 สาระ คือ สาระเพื่อการสื่อสาร (Communication) ภาษาและวัฒนธรรม (Culture Language) ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connection) และภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (Community) ที่เน้นการบูรณาการทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับครู (Interaction) โดยใช้สื่อเอกสารจริง (Authentic Material) ในการจัดการเรียนการสอน ที่นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และผู้เรียนเข้าถึงได้ด้วยตนเอง (Self-Asses) และประเมินตนเองได้ (Self-Assessment) มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) การเรียนการสอนในปัจจุบันจึงไม่เน้นเฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น แต่มุ่งเน้นให้นักเรียนเข้าใจความหมายของภาษา (Focus on Meaning) สามารถสื่อสารอย่างมีความหมายและนำไปใช้ได้จริง ซึ่งได้จากการเรียนการสอนที่เรียนรู้จากสถานการณ์จริง (Real Situation) จึงทำให้นักเรียนสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง โดยมีครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Teacher as a Facilitator)

สภาพปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ เห็นได้จากผลการประเมินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (Ordinary National Education Test O-NET) ที่ดำเนินการทดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติในรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557 - 2559 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับประเทศเท่ากับ 24.76, 30.63 และ 31.80 ตามลำดับ เช่นเดียวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 8 มีคะแนนเฉลี่ย 27.09, 33.32 และ 31.39 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2559) และเช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต ปีการศึกษา 2557-2559 มีคะแนนเฉลี่ย 25.05, 26.32 และ 27.88 ตามลำดับ (โรงเรียนหนองรีประชานิมิต, 2557-2559) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 จึงทำให้ได้เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ 5 (อ23101) จึงสนใจที่จะทำการแก้ปัญหา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จึงได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ และพบว่าวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) สามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่าน – การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) หมายถึง วิธีสอนที่ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ที่จะนำเสนอเหตุการณ์ข่าวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ใช้เนื้อความของข่าวหนังสือพิมพ์เพื่อเป็นการให้รูปแบบ (Form) วัตถุประสงค์ (Purpose) การใช้ภาษา (Language Use) มีคำไข (Clue words) ที่ถูกต้องชัดเจน โดยมีลำดับขั้นตอนการสอน 5 ขั้น (สงวนศรี ไทรอศ, 2547) ดังนี้ 1) การแจ้งจุดประสงค์และให้รูปแบบอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ 2) การเรียนรู้คำศัพท์จับคู่ทำแบบฝึกหัด 3) การแสดงบทบาทสมมติ ฟัง พูดวิเคราะห์ตามรูปแบบอรรถลักษณะของรายงานข่าว 4) การฝึกปฏิบัติงานกลุ่มตามรูปแบบอรรถลักษณะของรายงานข่าว 5) ฝึกปฏิบัติงานเดี่ยว ดังเช่นผลงานวิจัยในต่างประเทศของ เชคเตอร์และเชคเตอร์ (Shecter & Shecter, 1987, pp.23-25.) ที่พบว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยม และผลงานวิจัยของ โจนส์ (Johnes, 1998, pp.404-407) พบว่า นักศึกษาแต่ละคนที่เลือกอ่านบทอ่านตามที่ตนสนใจและคิดว่ามีประโยชน์จากนิตยสาร วารสารหรือหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเขียนและพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่ตนอ่านแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน ทำให้นักศึกษามีความสนใจในการอ่านและมีแรงจูงใจในการอ่านสูงขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยในประเทศของ ภรากรณ์ ศรีทรงฮาด (2558, หน้า 149) ที่พบว่า การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความกล้าแสดงออก อีกทั้งยังเกิดการบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ (Integrated 4 skills) คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสโรชา เรื่องกฤษณ์ (2557, หน้า 122) ที่พบว่า การศึกษาความสามารถในการอ่านเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาดุณาราชบุรี ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) พบว่าการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษ ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านการอ่าน – การเขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาความสามารถในการอ่าน – การเขียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) เป็นวิธีสอนภาษาอังกฤษที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเสนอแนะให้ทำการวิจัยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ด้วยอรรถลักษณะตามตัวแปรตามอื่น เช่น เจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 5 (อ23101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 132 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 5 (อ23101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 33 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เนื่องจากโรงเรียนนี้จัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนโดยความสามารถทางการเรียน ซึ่งมีนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน ห้องละ 33 คน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาที่มีความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา ซึ่งสอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.) และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหนองรีประชานิมิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วนำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) จำนวน 16 แผน 16 เรื่อง ดังนี้ 1. Terrorists Kill 3 in Pattani 2. New Buses Held by customs 3. Thousands of Rohingya Flee to Bangladesh 4. Unfair Cop 5. Driven to Distraction 6. From Russia with Love 7. Fire in the Hole 8. Hong Kong Flu 9. Love and Marriage 10. Bomb Blast 11. Deadly Cocktail 12. Security Measures 13. Body of Evidence 14. On Shaky Ground 15. Humanitarian Crisis 16. Political Unrest

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 20 ชั่วโมง โดยทำการทดสอบก่อนการทดลอง จำนวน 2 ชั่วโมง ดำเนินการทดลองจำนวน 16 ชั่วโมง และทำการทดสอบหลังการทดลอง 2 ชั่วโมง

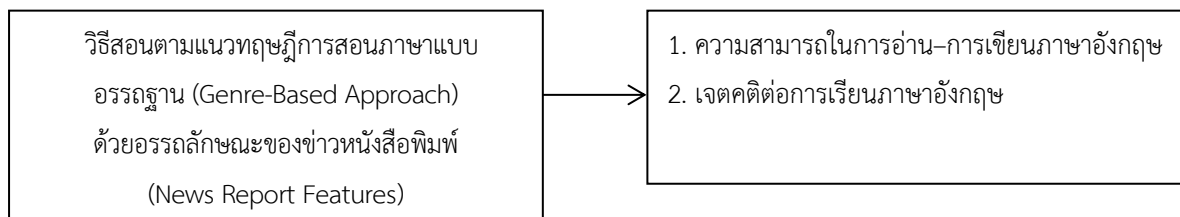
4. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ
2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre Experimental Design) โดยมีแบบแผนการวิจัย แบบกลุ่มเดียว ทำการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One group pretest-posttest design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 248-249)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) จำนวน 16 แผน 16 ชั่วโมง จำนวน 8 สัปดาห์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน – การเขียน ซึ่งประกอบด้วยข้อสอบ 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นข้อสอบแบบอัตนัยชนิดเขียนเติม จากเนื้อข่าวที่กำหนดให้โดยเขียนเติมในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน รวมทั้งหมด 30 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดไม่ได้คะแนน ซึ่งผู้วิจัยใช้หลักการและเกณฑ์การสร้างแบบทดสอบของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, หน้า 199-201) และเทคนิค Cloze ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาวัดและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 3 คน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .86

2) แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 20 ข้อ โดยข้อความในแบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็นข้อความ 1) ด้านความรู้ ได้แก่ เนื้อหา ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ 2) ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความพึงพอใจ ความสนใจ ความภูมิใจ และความรู้สึกสนุกสนานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3) ด้านพฤติกรรมการเรียน ได้แก่ การเข้าห้องเรียน การตั้งใจเรียน การมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นข้อความทั้งในเชิงบวกและลบ ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของวิภา จันทรอินทร์ (2558, หน้า 218-220) และผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาการศึกษา การสอนภาษาอังกฤษและการวัดผลประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนเกี่ยวกับวิธีเรียน จุดประสงค์ของการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features)

2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชั่วโมง

3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) จำนวน 16 ชั่วโมง และมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ของ (สงวนศรี โทโรค, 2547) ดังนี้ ขั้นที่ 1 การแจ้งจุดประสงค์ ขั้นที่ 2 การเรียนรู้คำศัพท์และการจับคู่ทำแบบฝึกหัด ขั้นที่ 3 การแสดงบทบาทสมมติ ฟัง พูด วิเคราะห์รูปแบบอรรถลักษณะของรายงานข่าว ขั้นที่ 4 การฝึกปฏิบัติงานกลุ่มตามรูปแบบของอรรถลักษณะของรายงานข่าว ขั้นที่ 5 การฝึกปฏิบัติงานเดี่ยว

4. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกันกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-Test) จำนวน 2 ชั่วโมง

5. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบหาค่าที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง เพื่อทำการทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) ผลปรากฏดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่าน – การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

ความสามารถในการอ่าน-การเขียน ภาษาอังกฤษ	n	$\bar{X}$	SD	$\sum D$	$\sum D^2$	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	33	18.30	1.84	187	1135	9.67**	0.00
หลังการทดลอง	33	23.97	2.86				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่าความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (news report Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1

2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	n	$\bar{X}$	SD	$\sum D$	$\sum D^2$	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	33	76.85	8.39	261	2235	9.35**	0.00
หลังการทดลอง	33	84.76	8.63				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่าน - การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน - การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 และข้อที่ 2 จึงสามารถอภิปรายผลตามกิจกรรมการเรียนรู้และขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การแจ้งจุดประสงค์ โดยครูผู้สอนมีการแจ้งจุดประสงค์ของข่าวหนังสือพิมพ์ว่าข่าวหนังสือพิมพ์ คือการนำเสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยการอธิบายว่าข่าวเป็นข้อมูลจากสื่อและเอกสารจริง ที่ผู้รับข่าวสามารถรับรู้ได้ทุกวัน

นำเสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงทุกวัน เป็นเนื้อหาที่ใหม่และเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันได้ เมื่อนักเรียนได้รู้จักจุดประสงค์ในการอ่าน – การเขียนข่าวหนังสือพิมพ์แล้ว นักเรียนสามารถใช้ความรู้เดิม (Schema) มาทำความเข้าใจในการอ่าน – การเขียนข่าวหนังสือพิมพ์ได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ดังคำกล่าวของ โอบาร์ (Obah, 1983, p.129) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของ Schema ว่าการสร้างความรู้ความเข้าใจในการอ่านเป็นการสร้างความรู้ใหม่ โดยอาศัยประสบการณ์หรือความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นพื้นฐาน ถ้าปราศจากพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านแล้ว การเรียนรู้สิ่งใหม่จะเต็มไปด้วยความยากลำบาก

ขั้นที่ 2 การเรียนรู้คำศัพท์และการจับคู่ทำแบบฝึกหัด เนื่องจากการสอนอ่านจำเป็นต้องมีการสอนคำศัพท์ก่อนการอ่านหรือการเขียนตามทฤษฎีความรู้เดิม (Schema) ดังคำกล่าวของคานท์ (Kant, 1987) ที่กล่าวว่าความมนุษย์มีการสะสมความรู้และรวบรวมเก็บไว้อย่างมีระบบและมนุษย์สามารถเข้าใจประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ผ่านเข้ามาที่ต่อเมื่อประสบการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกับความรู้เดิม ซึ่งผู้เรียนมีรองรับอยู่ในสมองก่อนแล้ว เพราะการรู้ความหมายคำศัพท์สามารถช่วยให้นักเรียนอ่านบทอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้นอย่างมีความหมายเนื่องจากการสอนอ่าน-การเขียนจำเป็น ต้องมีการสอนคำศัพท์ก่อนการอ่านหรือการเขียนตามทฤษฎีความรู้เดิม (Schema) เพราะการรู้ความหมายคำศัพท์สามารถช่วยให้นักเรียนอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ได้เข้าใจยิ่งขึ้นอย่างมีความหมาย ในขั้นตอนการสอนนี้นักเรียนทำแบบฝึกหัดงานคู่ (Pair Work) โดยการจับคู่คำศัพท์มาเติมในช่องว่างซึ่งต้องใช้ความสามารถทางภาษาที่ตนเองมีอยู่จากความรู้เดิม (Schema) ทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านและเขียนเติมคำให้ถูกต้องทั้งในด้านความหมายและการใช้ภาษา (Language use) เป็นการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จักการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น นักเรียนเกิดความพึงพอใจ ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เกิดความกระตือรือร้นที่จะหาความหมายคำศัพท์จากการเดาความหมายจากบริบท ซึ่งเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน การเรียนรู้คำศัพท์และการจับคู่ทำแบบฝึกหัด ทำให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญและเขียนระบุรายละเอียด และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์

ขั้นที่ 3 การแสดงบทบาทสมมติ ฟัง พูด วิเคราะห์รูปแบบอรรถลักษณะของรายงานข่าว

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการแสดงบทบาทสมมติ มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กันภายในกลุ่ม โดยการนำความรู้และประสบการณ์เดิม (Schema) มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันเพื่อสร้างเหตุการณ์และสถานการณ์ตามรูปแบบอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ ผู้เรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติได้ต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาของข่าวหนังสือพิมพ์หรือมีประสบการณ์ความรู้เดิม (Schema) ในเรื่องนั้นดีแล้วจึงจะสามารถแสดงบทบาทสมมติได้ ตามที่ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981, pp. 20-64) ได้กล่าวไว้ว่า การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมตามบทบาทที่ได้รับจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้นและแสดงพฤติกรรมออกไปตามอารมณ์ ความรู้สึก และเจตคติที่มีต่อบทบาทนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการที่จะนำรูปแบบทางภาษาที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการสื่อสาร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน กิจกรรมนี้มีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ สถานการณ์ (Situation) บทบาท (Role) และสำนวน หรือคำพูดที่ใช้ (Useful Expressions) การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่าน-การเขียน ด้วยการแสดงบทบาทสมมติเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำความรู้ทางภาษาที่ได้เรียนจากการฟัง-การพูด ไปประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ที่สามารถนำมาบูรณาการกันได้ (Integrated 4 Skills) ดังคำกล่าวของภราดร ศรีทรงชาติ (2558, หน้า 153) ที่กล่าวว่า นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบเหตุการณ์เกี่ยวกับข่าวได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว โดยการให้นักเรียนได้ฝึกพูดสนทนาโต้ตอบตามบทบาทสมมติ จากการอ่าน – การเขียนข่าวหนังสือพิมพ์ เนื่องจากมีประสบการณ์เดิม (Schema) ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจ มีความภูมิใจ ซึ่งจะแสดงออกด้วยการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การเข้าห้องเรียนเร็ว การตั้งใจเรียน การมีส่วนร่วม และการให้ความร่วมมือในการเรียน

ขั้นที่ 4 การฝึกปฏิบัติงานกลุ่มตามรูปแบบของอรรถลักษณะของรายงานข่าว

นักเรียนทำงานกลุ่ม โดยการอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ร่วมกัน และนักเรียนเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ข่าวหนังสือพิมพ์ตามรูปแบบอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ได้อย่างถูกต้อง ทำให้นักเรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) ระหว่าง

ผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะทั้ง 4 ทักษะควบคู่กันไป คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนจึงจะทำให้จุดมุ่งหมายในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประสบผลสำเร็จ (Byrne, Done 1979, p. 9) ดังคำกล่าวของภราดรณ์ ศรีทรงฮาด (2558, หน้า 153) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนได้ฝึกพูดออกเสียงคำศัพท์ให้เพื่อนในกลุ่มฟังโดยช่วยเหลือกัน แก้ไขการออกเสียง ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) เมื่อผู้เรียนมีทักษะในการฟังมากขึ้น เนื่องจากมีประสบการณ์เดิม (Schema) ทำให้ผู้เรียนมีความพอใจ มีความภูมิใจ ซึ่งจะทำให้นักเรียนแสดงออกทางพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเข้าห้องเรียนเร็ว การตั้งใจเรียน การมีส่วนร่วม โดยการนำรูปแบบ (Form) วัตถุประสงค์ (Purpose) การใช้ภาษา (Language Use) และคำใบ้ (Clue words) เฉพาะและชัดเจน จึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 5 การฝึกปฏิบัติงานเดี่ยว

นักเรียนได้อ่านและเขียนเรื่องจากข่าวหนังสือพิมพ์ เพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวได้อย่างเป็นอิสระ ซึ่งเป็นความคิดเห็นของตนเองอย่างหลากหลาย ยืดหยุ่น และคิดนอกกรอบ ซึ่งนักเรียนสามารถอ่าน-เขียนได้อย่างคิดวิเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ และมีความสนใจที่จะค้นคว้าและหาข่าวจากแหล่งต่าง ๆ มาเพิ่มเติมได้อย่างสร้างสรรค์ จึงทำให้ความสามารถในการอ่าน - การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากการอภิปรายผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นวิธีสอนที่มีวัตถุประสงค์ (Purpose) มีรูปแบบ (Form) มีการใช้ภาษา (Language Use) และมีคำชี้แนะ (Clue Words) เฉพาะและชัดเจน และเป็นวิธีสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อ ตลอดจนการแสดงผลพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนทางด้านบวกและทางด้านลบ ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ ได้แก่ เนื้อหา ความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ 2) ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความพอใจ ความสนใจ ความภูมิใจ ความต้องการ และความรู้สึกสนุกสนานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3) ด้านพฤติกรรมการเรียน ได้แก่ การเข้าห้องเรียน การตั้งใจเรียน การมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ภัทธิดา ศรีอ่อน (2556, หน้า 90) ที่ได้ทำการศึกษาความเข้าใจและแรงจูงใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองตาแต้ม (ราชประชานุกุล) ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจและแรงจูงใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองตาแต้ม (ราชประชานุกุล) ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนั้นผู้วิจัยยังพบว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) เป็นวิธีที่สามารถบูรณาการไปยังกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและการงานอาชีพ เทคโนโลยี

จากการอภิปรายผลดังกล่าวสรุปได้ว่า กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอน 5 ขั้น เป็นวิธีสอนภาษาอังกฤษ ที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่าน - การเขียนและเจตคติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) มีวัตถุประสงค์ (Purpose) ที่ชัดเจน มีรูปแบบ (Form) ที่เป็นอรรถลักษณะที่สามารถช่วยให้นักเรียนหาคำตอบได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว มีภาษาที่มีการใช้ภาษา (Language Use) ที่เฉพาะและชัดเจน เป็นคำชี้แนะ/คำใบ้ (Clue words) จึงช่วยให้ความสามารถในการอ่าน - การเขียนถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของเจ้าของภาษา ของการใช้ภาษาอังกฤษซึ่ง

ตรงตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages CEFR) (หน้า 1) และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อมร เอี่ยมตาล (2555, หน้า 80) ที่กล่าวว่า เมื่อนักศึกษาได้ร่วมระดมความคิดเพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ ก่อนการอ่านข่าวเพื่อเป็นการฝึกพูด และอ่านข่าวให้เพื่อนในกลุ่มฟัง นักศึกษาจึงเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดเมื่อลงมือปฏิบัติและอภิปรายช่วยเหลือกัน เพื่อแยกองค์ประกอบของอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษารู้สึกสนุกสนานและชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ควรใช้สื่อเอกสารจริงที่ได้จากการสืบค้นทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัยและสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน จึงช่วยให้แก่นการเรียนรู้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
2. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ครูควรปรับเนื้อหาของข่าวหนังสือพิมพ์และระดับภาษาให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน
3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) ครูควรทำแผนภูมิอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ให้ชัดเจน เพื่อช่วยให้แก่นการเรียนรู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับรูปแบบของหนังสือพิมพ์อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ครูควรทำการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) กับวิธีสอนอื่น ๆ เช่น การสอนตามคู่มือครู การสอนแบบปกติ
2. ครูควรทำการศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะแบบอื่น ๆ เช่น การพูดรายงาน (Report) การแสดงความคิดเห็น (Exposition) การอภิปราย (Discussion) การเล่าเรื่องบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) และการสังเกต (Observation)
3. ครูควรทำการวิจัยตัวแปรตามตัวอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) เช่น ความสนใจ แรงจูงใจ ความคงทนและความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สงวนศรี ไทรอด ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภคพิชา แก่นเพชร อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง และขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. กองกาญจน์ วิเศษสุข อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบคุณผู้อำนวยการ คณะครูโรงเรียนหนองรีประชานิมิต และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต ที่ให้ความร่วมมือด้วยดีในการดำเนินการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ กุศลวัตร. (2553) การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features). ปริญญาโท คม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) ราชบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ภรากรณ์ สีทรงฮาด. (2558). การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News report Genre Features) วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- ภัทริรา ศรีอ่อน. (2556). การศึกษาความเข้าใจและแรงจูงใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองตาแต้ม (ราชประชานุเคราะห์) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News report Genre Features). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- โรงเรียนหนองรีประชานิมิต. (2557-2559). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET).
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิภา จันทรอินทร์. (2558). การศึกษาความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีราษฎร์โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของวิธีการ (Procedure Genre Features). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- สงวนศรี ไทรอค. (2547). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยการเล่านิทาน การอ่านหนังสือพิมพ์ และการอธิบายกับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ปรด. (สาขาการสอนภาษาอังกฤษ) ออสเตรเลีย : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอิดิโธโคเวน. ถ่ายเอกสาร.
- _____. (2553). GUIDED WRITING : ENG 6233. ราชบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ราชบุรี.
- _____. (2555). การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ รุ่นที่ 7 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของบทคัดย่อ (Abstract Genre Features). ราชบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ราชบุรี.
- สโรชา เรืองเกษม. (2557). การศึกษาความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาดุณาธิราชบุรี ด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features) วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). **คู่มือการจัดการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล**. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- อมร เอี่ยมตาล. (2555). **การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชานิเทศศาสตรมหาวิทยาลัราชภัฏสวนสุนันทาด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยใช้อรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features)**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). ราชบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี.
- Byrne, Done. (1979). **Teaching Listening and Speaking Skills**. London : Longman.
- Johnes, Rodney. (1998). “Using Authentic Materials in China”, in **Teaching in Action : Case Studies From Second Language Classroom**. pp. 404-407. U.S.A.
- Kant, I. (1987). **Critique of Pure Reason**. London : (I.M.D. John, Trans) G. Bell & Sons Original Work.
- Littlewood, W. (1981). **Communicative Language Teaching**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Obah. T.Y. (1983). “Prior Knowledge and the Quest for the New Knowledge : The Third World Dilemma.” **Journal of Reading**. 27(11).
- Shecter, Myriam and Sandra R. Schecter. (1987). **Children’s Acquisition of Literacy Genre Science Fiction Versus Fantasy**. Toronto : Ontario Institute for studies in Education : Toronto Board of Education.

สถานการณ์และแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยบริษัท ตามกรอบของสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษาและสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
(องค์การมหาชน) กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยบริษัท A

The Situation and Strategies Development for Quality Improvement of Corporate University in accordance with the Office of the Higher Education Commission and the Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization) :
A Case Study of the selected Corporate University in Thailand

สมรภัฏา แซ่ตั้ง¹

ธัญญา สุพรประดิษฐ์ชัย²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสถานการณ์การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยบริษัท A จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษากายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษากายในของมหาวิทยาลัยบริษัท A ภายใต้การกำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และเพื่อหาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยบริษัท A เพื่อให้ได้ตามมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา วิธีดำเนินการวิจัยนี้มีทั้งหมด 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary research) ส่วนที่สองคือการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth-interview) และสนทนากลุ่มกับคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษากายในระดับสถาบัน ของมหาวิทยาลัยบริษัท A จำนวน 8 คน

ผลจากการวิจัยเอกสาร พบว่า ปัญหาหลัก คือ จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก และอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ รวมถึงผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ทั้งของอาจารย์และนักศึกษาในระดับปริญญาโทที่มีจำนวนน้อยกว่าที่ควร ซึ่งผลการประเมินทั้งภายในและภายนอกมีความสอดคล้องกัน นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ คือ ควรเน้นนำเสนอจุดแข็งที่มีเหนือคู่แข่ง มหาวิทยาลัยบริษัท A เป็นแหล่งองค์ความรู้ที่สำคัญของบริษัทมหาชน A ที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพพร้อมทำงานสู่บริษัทชั้นนำ อีกทั้งยังมีเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจจำนวนมาก มีทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาเมื่อเข้ามาเรียน และบัณฑิตที่จบจากที่นี่จะไม่ตกงาน เพราะเครือข่ายพันธมิตรหลายแห่งต้องการบัณฑิตที่จบจากที่นี่ไปทำงานด้วย สำหรับประเด็นที่เป็นปัญหาคือเรื่องจำนวนของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ คุณวุฒิอาจารย์ระดับปริญญาเอก งานวิจัย และภาระงานอื่น กลยุทธ์ที่ควรนำมาปรับใช้คือ การสร้างอาจารย์คุณภาพที่มีประสบการณ์การทำงานให้ค่อย ๆ พัฒนาดตนเองให้มีคุณวุฒิต่างวิชาการ ในเวลาที่เหมาะสมเพื่อคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของสถาบัน นอกจากนี้ยังต้องพยายามสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางด้านวิชาการให้มากขึ้นเพื่อที่อาจารย์จะได้มีโอกาสรับหัวข้อย่อย ทุนวิจัย จากภายนอก และสร้างผลงานทางวิชาการได้มากขึ้น ซึ่งสถาบันได้ให้การช่วยเหลืออาจารย์โดยการมีแผนพัฒนาอาจารย์ หรือ IDP (Individual Development Plan) เป็นรายบุคคล และมีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่อาจารย์ในเรื่องการทำตำแหน่งวิชาการและการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ ส่วนผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจซบเซา จำนวนนักศึกษาน้อยลง ทางสถาบันมีแผนกลยุทธ์ คือ การหากลุ่มลูกค้าใหม่จากบริษัทต่าง ๆ ที่สนใจในการพัฒนาหรือผลิตบุคลากรให้กับบริษัท เป็นต้น

คำสำคัญ: มหาวิทยาลัยบริษัท การประกันคุณภาพภายใน การประกันคุณภาพภายนอก

¹ นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

² อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

Abstract

This study had two purposes. The first purpose was to study on the situation from the operations of The selected corporate university (as a corporate university) from the rating scores of the external quality assurance system by the Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization) during 2011-2015 and internal quality assurance system by The selected corporate university under the control of the Office of the Higher Education Commission. The second purpose was to study the strategies to solve the problems and create solution guidelines by in-depth interviewing and focus group eight managers and officers who work in the Office of Education Quality Assurance and Development of The selected corporate university in order to improve quality and gain higher score rating in the future. The research methodologies were documentary research and qualitative research.

The documentary research found that the major problems were less academic positions for doctoral lecturers and research works which the results from the external quality assurance system and internal quality assurance system were consistent. The qualitative research found that, the strategies guidelines for quality improvement were to present the strong point that the selected corporate university has over its competitive institutes. The selected corporate university is the significant source of knowledge of the Public Company Limited that produce graduates who are capable to work in the leading companies with the alliance network. The selected corporate university offers many scholarships. The selected corporate university also guarantees that the selected corporate university graduates will not be unemployed because the Public Company Limited alliance partners need the selected corporate university graduates. However, less academic positions for doctoral lecturer, research work, and other responsibilities related were the major problems. The research found that, the strategic solutions were to produce qualified lecturer with experiences by self-developing in order to achieve academic position in the appropriate time. The selected corporate university needs to expand more alliance partners so lecturers can have varieties of research topics, research scholarships from outside so that academic works can be produced more. The selected corporate university has an individual development plan (IDP) for lecturers and offer trainings and seminars to increase knowledges in academic position possessions and develop lecturers' potentials as well as invite external lecturers to teach instead so that lecturers who need to study further can concentrate on their works. About the external impact factors such as economics recession, less students etc., the strategic solutions are to find more new customers from other leading companies that need the selected corporate university to develop and skills to support as they needed.

Keywords: corporate university, internal quality assurance system, external quality assurance system

บทนำ

มหาวิทยาลัยบริษัท A (มหาวิทยาลัยบริษัท A, 2556) เป็นสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มบริษัทมหาชน A ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเปิดดำเนินการเรียนการสอนได้เมื่อวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ.2550 โดยในปัจจุบันมหาวิทยาลัยบริษัท A เปิดสอนทั้งหมด 34 หลักสูตร แบ่งเป็น ปริญญาตรี 27 หลักสูตร ปริญญาโท 6 หลักสูตร และปริญญาเอก 1 หลักสูตร (สมโรจน์ โกมลวานิช, 2559) และยังเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยบริษัทในประเทศไทยที่มีการเรียนการ

สอนแบบ Work Based Education ที่นักศึกษาได้เรียนรู้บทเรียนวิชาการในห้องเรียนควบคู่ไปกับการฝึกทักษะการทำงานจริง นอกห้องเรียน การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง (Creating Professionals through Work-based Education) เป็น วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยบริษัท A ซึ่งตอบโจทย์ผู้ที่ต้องการจบมาปฏิบัติงานรองรับเป็นหลักประกันแน่นอน ในประเทศไทยมี มหาวิทยาลัยบริษัทที่เข้าข่ายนิยามของผู้วิจัย ทั้งหมด 5 แห่ง ประกอบด้วย วิทยาลัยดุสิตธานี มหาวิทยาลัยบริษัท A สถาบันกันตนา มหาวิทยาลัยเนชั่น และสถาบันเทคโนโลยียานยนต์มหาชัย (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา, 2558) ซึ่งทุกแห่งต่างนำองค์ความรู้และประสบการณ์ที่บริษัทสั่งสมมา ถ่ายทอดสู่นักศึกษาเพื่อให้บัณฑิตที่จบมา พร้อมเข้าทำงานได้อย่างมีคุณภาพตรงตามความต้องการของบริษัท

มหาวิทยาลัยบริษัท A มีนโยบายการดำเนินงานให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย บริษัท A โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพทางวิชาการเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสู่สังคม ซึ่งมีนโยบายในการดำเนินงาน 3 ด้าน (1) ด้านหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา โดยมีการกำกับดูแลการพัฒนาหลักสูตรใหม่และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาสถาบัน และการเปลี่ยนแปลงตามสภาวะทางสังคม อีกทั้งมีการประสานงานการบริหารจัดการหลักสูตรและการ ดำเนินงานจัดการเรียนการสอนให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ และมีการพัฒนาข้อมูลหลักสูตรเพื่อการ บริหารจัดการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (2) ด้านบริหารจัดการ โดยมีการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารที่มี ประสิทธิภาพ โดยยึดหลักการตรวจสอบและเรียนรู้ร่วมกันได้ มีการจัดระบบการตรวจสอบวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง กับภารกิจของงาน และมีการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน อีกทั้งมีการส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการบริหารจัดการ (3) ด้านประกันคุณภาพ โดยมีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนัก และ ติดตามผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ของงานประกันคุณภาพการศึกษาทุก 6 เดือน เพื่อนำผลการประเมินการประกัน คุณภาพการศึกษามาปรับปรุงการดำเนินงานของสำนัก ซึ่งการนำผลการประเมินคุณภาพมาศึกษาและนำเสนอ ทำให้สังคม เกิดความมั่นใจได้ว่าการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยบริษัท A เป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ คุณภาพของการจัดการศึกษา รวมถึงคุณภาพของบัณฑิตเป็นที่ยอมรับในสังคม

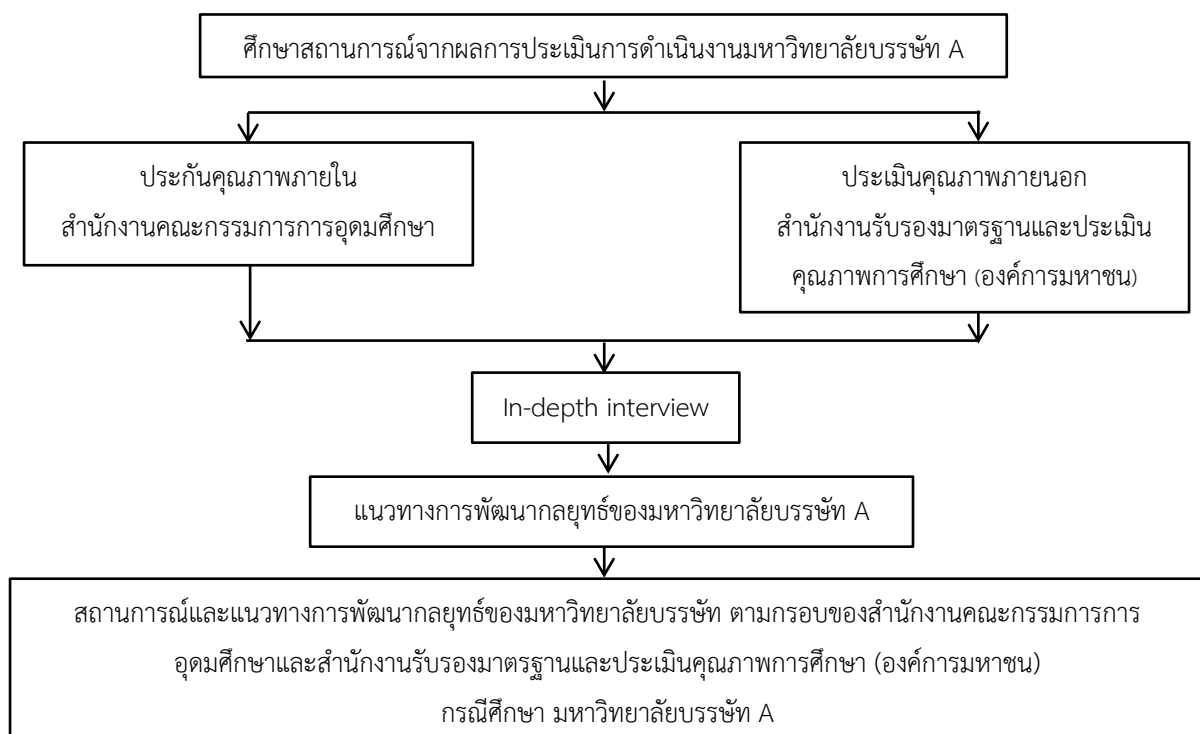
มหาวิทยาลัยบริษัท A เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพระบบการศึกษาทั้งจากสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จากการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของคณะกรรมการของมหาวิทยาลัยบริษัท A และจากการประเมินคุณภาพภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เพื่อให้การ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัยบริษัท A เป็นไปอย่างมีคุณภาพและเชื่อถือได้ ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษามีการแข่งขันสูงและมีเกิดขึ้นใหม่มากขึ้นในหลายปีที่ผ่านมา แต่มีเพียงไม่กี่แห่งที่เป็นที่ยอมรับ โดยส่วนใหญ่จะเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เก่าแก่และมีชื่อเสียงมานานแล้ว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาสถานการณ์และผลการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัยบริษัท A จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอกการศึกษา เพื่อให้รู้ว่า มหาวิทยาลัยบริษัท A มีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการดำเนินงานด้านใด รวมถึงต้องการศึกษากลยุทธ์ในการ พัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยบริษัท A เพื่อให้ได้ตามมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา และเพื่อให้ เป็นที่รู้จักและยอมรับจากสังคมมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยบริษัท A จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน และภายนอกการศึกษา
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยบริษัท A เพื่อให้ได้ตามมาตรฐานการ ประเมินคุณภาพการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้ ทำการวิจัยเชิงคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยบริษัท A จังหวัดนนทบุรี
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาสถานการณ์และแนวทางการพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยบริษัท A ตามกรอบของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) กรณีสึกษา มหาวิทยาลัยบริษัท A
3. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน เพราะผู้วิจัยเลือกศึกษาภาพรวมในระดับสถาบันของมหาวิทยาลัยบริษัท A

ภาพแสดงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย**วิธีดำเนินการวิจัย****ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเอกสาร**

เกิดจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่ได้จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก โดยผู้วิจัยได้นำผลคะแนนที่สูงที่สุดสามอันดับแรกและผลคะแนนที่ต่ำที่สุดสามลำดับจากท้ายในแต่ละประเภทของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยจากการตรวจสอบผลการประเมินคุณภาพภายนอกในรอบที่ 3 (ปี 2554-2558) โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลตัวอย่างในการเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยบริษัท A เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ว่ามหาวิทยาลัยบริษัท A โดดเด่นด้านใด ด้อยด้านใด สถานการณ์ของมหาวิทยาลัยบริษัท A เป็นอย่างไร

ขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์เชิงลึก

เกิดจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยบริษัท A เพื่อให้ได้ตามมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา

1. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน เพราะผู้วิจัยเลือกศึกษาภาพรวมในระดับสถาบันของมหาวิทยาลัยบริษัท A โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวนทั้งหมด 8 คน ดังนี้

ตำแหน่ง	จำนวน	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	หมายเหตุ	ผลจากการเก็บข้อมูลจริง
รองผู้อำนวยการ	1	1	งานวิจัยนี้มีวิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญครบทั้ง 8 คน แต่เนื่องจากปัญหาในเรื่องของเวลาของผู้ให้ข้อมูลสำคัญจึงดำเนินการวิจัยเป็นทั้ง 2 แบบ คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม	- สัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้จัดการฝ่ายคลังละ 1 คน 2 ครั้ง
ผู้จัดการฝ่าย	3	3		- สนทนากลุ่มกับเจ้าหน้าที่อาวุโส 2 คน 1 ครั้ง
เจ้าหน้าที่อาวุโส	4	4		- สนทนากลุ่มกับรองผู้อำนวยการ 1 คน ผู้จัดการฝ่าย 1 คน และเจ้าหน้าที่อาวุโส 2 คน 1 ครั้ง
รวม	8	8		

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus group) กับคณะเจ้าหน้าที่สำนักประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยบริษัท A โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ในรูปแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) นอกจากนี้ยังมีวัสดุอุปกรณ์ประกอบการวิจัย ได้แก่ กระดาษ ปากกา อุปกรณ์บันทึกเสียงและอุปกรณ์ถ่ายภาพเพื่อเก็บหลักฐานข้อมูลในการสัมภาษณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลเป็น 2 ส่วน คือ

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data) ข้อมูลที่ได้จากเอกสารต่าง ๆ

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

และการสนทนากลุ่ม (Focus group) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการนำเอกสารจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและผลการประเมินคุณภาพการศึกษายานนอกมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยบริษัท A จากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือ และหลังจากการสัมภาษณ์เสร็จสิ้น ผู้วิจัยถอดความจากเทปบันทึกเสียง และทบทวนเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพที่เรียกว่า การตรวจสอบข้อมูลสามเส้า (Triangulation) งานวิจัยนี้ใช้การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) โดยนำข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสารจาก สกอ. สมศ. มาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ซึ่งข้อมูลที่ได้มีความคล้ายกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ

ผลการวิจัย

1. จากการวิจัยเอกสาร โดยการวิจัยผลการประเมินคุณภาพการศึกษายานนอก ผู้วิจัยได้นำผลคะแนนที่สูงที่สุดสามอันดับแรกและผลคะแนนที่ต่ำที่สุดสามลำดับจากท้ายในแต่ละประเภทของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยจากการตรวจสอบผลการประเมินคุณภาพภายนอก ในรอบที่ 3 (ปี 2554-2558) โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลตัวอย่างในการเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยบริษัท A และเมื่อเรียงลำดับผลคะแนนสูงสุดไปต่ำสุดแล้วพบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ได้ผลคะแนนสูงที่สุดจากข้อมูลตัวอย่างนี้ คือได้คะแนนเฉลี่ยสถาบันคือ 4.82 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก โดยการศึกษาครั้งนี้จะเน้นกรณีศึกษาของมหาวิทยาลัยบริษัท A เป็นหลัก

เพราะเป็นมหาวิทยาลัยบริษัทที่มีการเติบโตอย่างรวดเร็วในทุกปีที่ผ่านมาตั้งแต่ก่อตั้งสถาบันจบจนปัจจุบัน และพบว่ามหาวิทยาลัยบริษัท A มีคะแนนค่าเฉลี่ยระดับสถาบันอยู่ที่ 4.52 ซึ่งเป็นระดับคุณภาพดีมาก อยู่เป็นอันดับที่ 17 จากทั้งหมด 39 แห่ง ที่ถูกเลือกจากผลคะแนนที่สูงที่สุดสามอันดับแรกและผลคะแนนที่ต่ำที่สุดสามลำดับจากท้ายในแต่ละประเภทของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย อย่างไรก็ตามจะไม่รวมประเภทวิทยาลัยชุมชนเข้ามาด้วย เนื่องจากรูปแบบการประเมินมีความต่างกับกับแบบอื่น ๆ จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาระดับสถาบัน พบว่า

ในหัวข้อ บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมากถึง 10 สถาบัน ซึ่งมีมหาวิทยาลัยบริษัท A ติดอันดับในนั้นด้วย

ในหัวข้อ คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินสูงที่สุดเป็นอันดับหนึ่งคือ 4.64 คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ส่วนมหาวิทยาลัยบริษัท A มีค่าคะแนนผลประเมินคือ 4.17 อยู่ในระดับดี เป็นอันดับที่ 20

ในหัวข้อ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.13 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมากถึง 22 แห่ง ส่วนมหาวิทยาลัยบริษัท A มีค่าคะแนนผลประเมินคือ 3.93 อยู่ในระดับดี เป็นอันดับที่ 6

ในหัวข้อ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.20 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมากอยู่ 1 แห่ง คือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี ส่วนมหาวิทยาลัยบริษัท A มีค่าคะแนนผลประเมินอยู่ที่ 4.76 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก อยู่ในอันดับที่ 3

ในหัวข้อ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.72 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมากถึง 13 แห่ง ส่วนมหาวิทยาลัยบริษัท A มีค่าคะแนนผลประเมินอยู่ที่ 4.83 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก อยู่ในอันดับที่ 2

ในหัวข้อ ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.93 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมากถึง 8 แห่ง ส่วนมหาวิทยาลัยบริษัท A มีค่าคะแนนผลประเมินอยู่ที่ 4.62 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก อยู่ในอันดับที่ 5

ในหัวข้อ ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.68 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ถึง 37 แห่ง จาก 40 แห่ง ซึ่งมีมหาวิทยาลัยบริษัท A ติดอันดับในนั้นด้วย

ในหัวข้อ ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.85 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ถึง 37 แห่ง จาก 40 แห่ง ซึ่งมีมหาวิทยาลัยบริษัท A ติดอันดับในนั้นด้วย

ในหัวข้อ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.68 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ถึง 31 แห่ง จาก 40 แห่ง ซึ่งมีมหาวิทยาลัยบริษัท A ติดอันดับในนั้นด้วย

ในหัวข้อ การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.90 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ถึง 37 แห่ง จาก 40 แห่ง ซึ่งมีมหาวิทยาลัยบริษัท A ติดอันดับในนั้นด้วย

ในหัวข้อ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสถาบัน มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.39 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมากถึง 8 แห่ง ส่วนมหาวิทยาลัยบริษัท A มีค่าคะแนนผลประเมินอยู่ที่ 4.6 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก อยู่ในอันดับที่ 9

ในหัวข้อ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.37 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ถึง 3 แห่ง ส่วนมหาวิทยาลัยบรรษัท A มีค่าคะแนนผลประเมินอยู่ที่ 4.03 อยู่ในระดับคุณภาพดี อยู่ในอันดับที่ 30

ในหัวข้อ การพัฒนาคณาจารย์ มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.73 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมากเพียงแห่งเดียว คือ วิทยาลัยการชลประทาน ส่วนมหาวิทยาลัยบรรษัท A มีค่าคะแนนผลประเมินอยู่ที่ 2.38 อยู่ในระดับคุณภาพต้องปรับปรุง อยู่ในอันดับที่ 19

ในหัวข้อ ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.27 สถาบันอุดมศึกษาที่ได้คะแนนผลประเมินสูงที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีผลคะแนนที่ 4.78 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ส่วนมหาวิทยาลัยบรรษัท A มีค่าคะแนนผลประเมินอยู่ที่ 4.44 อยู่ในระดับคุณภาพดี อยู่ในอันดับที่ 15

ในหัวข้อ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.73 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ถึง 32 แห่ง ซึ่งมีมหาวิทยาลัยบรรษัท A ติดอันดับในนั้นด้วย

ในหัวข้อ ผลการพัฒนานวัตกรรมตามอัตลักษณ์ มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30 สถาบันอุดมศึกษาที่ได้คะแนนผลประเมินสูงที่สุดคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มีผลคะแนนที่ 4.74 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ส่วนมหาวิทยาลัยบรรษัท A มีค่าคะแนนผลประเมินอยู่ที่ 4.14 อยู่ในระดับคุณภาพดี อยู่ในอันดับที่ 26

ในหัวข้อ ผลการพัฒนามาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบันมีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.68 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ถึง 31 แห่ง ส่วนมหาวิทยาลัยบรรษัท A มีค่าคะแนนผลประเมินอยู่ที่ 4 อยู่ในระดับคุณภาพดี อยู่ในอันดับที่ 2

ในหัวข้อ ผลการขึ้นนำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.76 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ถึง 36 แห่ง ซึ่งมีมหาวิทยาลัยบรรษัท A ติดอันดับในนั้นด้วย

ในหัวข้อ ผลการขึ้นนำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.76 และมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคะแนนผลประเมินเท่ากับ 5 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ถึง 34 แห่ง ซึ่งมีมหาวิทยาลัยบรรษัท A ติดอันดับในนั้นด้วย

จากการวิจัยผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พบว่า ในเรื่องการผลิตบัณฑิต มี 2 ประเด็นหลักที่พบว่าเป็นปัญหาเรื้อรังมาโดยตลอด เพราะคะแนนการประเมินไม่ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ตั้งแต่ปี 2556-2558 ประเด็นแรก คือ จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก เนื่องจากอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบรรษัท A จึงทำให้เลือกอาจารย์จากผู้มีประสบการณ์การทำงานโดยตรงมาสอน ทำให้คุณวุฒิของอาจารย์บางท่านไม่ได้จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก ทางมหาวิทยาลัยบรรษัท A จึงทยอยส่งอาจารย์ไปศึกษาต่อ ซึ่งขณะนี้ก็มีอาจารย์จำนวนหนึ่งที่ขอลาไปศึกษาต่อ เมื่อจบการศึกษากลับมาสอน คะแนนในด้านอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกก็จะเพิ่มขึ้น ประเด็นที่สอง คือ จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เพราะ ด้วยภาระงานของอาจารย์ที่มาก จึงไม่มีเวลาในการพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากการสัมภาษณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ ได้ดังนี้

ตารางที่ 1 : แสดงวิเคราะห์ผ่าน SWOT

ปัจจัยภายใน (Internal factors)	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
	1. ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นแบบ Work Based Education ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์การทำงานควบคู่ไปกับการเรียน เมื่อบัณฑิตจบสามารถปฏิบัติงานได้	1. จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิอาจารย์ในระดับปริญญาเอกและดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งที่ควรพัฒนาเนื่องจากภาระงานของอาจารย์ จึงไม่มีเวลาในการวิจัยหรือทำผลงานของตัวเอง

	ทันที พร้อมทำงาน (Ready to work) จบไปมีงานทำแน่นอน ได้รับผลตอบแทนที่ดีจากผลการประเมินผู้ใช้บัณฑิต สามารถทำงานได้ตรงตามที่คุณประกอบการต้องการ 2. บุคลากรมีความเข้มแข็ง มีการวางแผนพัฒนา ออกแบบหลักสูตรและวางแผนกลยุทธ์ได้ดี โดยจะคำนึงถึงความต้องการของลูกค้า (ทั้งตลาดภายนอก ผู้ใช้บัณฑิต และบัณฑิต) เป็นหลัก ทำให้มีคนสนใจและนักศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี	ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ 2. การได้รับทุนวิจัยและการทำผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ภายนอกมหาวิทยาลัยบริษัท A หรือในระดับนานาชาติ 3. ยังมีระบบการนำองค์กรไม่ชัด กระบวนการแนวทางปฏิบัติ คือต้องมีการกำหนดตัวชี้วัดว่าทำงานนี้แล้วผลลัพธ์ที่ได้คืออะไร 4. นักศึกษาทฤษฎียังไม่ค่อยเด่น เช่น หลักการคิดวิเคราะห์ และภาษา
ปัจจัยภายนอก (External factors)	โอกาส (Opportunities) 1. คนบางกลุ่มให้ความเชื่อถือ และมองมหาวิทยาลัยบริษัท A เป็นแหล่งองค์ความรู้ของบริษัทแม่ 2. ความเข้าใจของกรรมการในการตัดสินใจประเมิน 3. เป็นที่รู้จักของสถาบันการศึกษาแห่งอื่นเพิ่มขึ้น 4. เป็นทางเลือกใหม่ของนักเรียนที่สนใจแนวคิดระบบการศึกษาแบบ Work Based Education ที่เรียนจบมีงานรองรับ 5.	อุปสรรค (Threats) 1. คนบางกลุ่มที่ไม่ชอบองค์กรแม่มองมหาวิทยาลัยบริษัท A ในภาพลบ 2. คนที่ไม่เข้าใจในมหาวิทยาลัยบริษัท A หรือแนวคิดการเรียนการสอนแบบ work based education มีความกังวลว่าจะลำบาก หรือจบมาต้องทำงานในสถานประกอบการในเครือบริษัท 3. ความใหม่ของทั้งมหาวิทยาลัยบริษัท A และระบบการเรียนการสอนแบบ Work based education ยังไม่เป็นที่รู้จักของสังคมไทย

ตารางที่ 2 : แสดงวิเคราะห์ผ่าน TOWS Matrix

	จุดแข็งภายใน Internal strengths (S) 1. ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นแบบ Work Based Education ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์การทำงานควบคู่ไปกับการเรียน เมื่อบัณฑิตจบสามารถปฏิบัติงานได้ทันที พร้อมทำงาน (Ready to work) จบไปมีงานทำแน่นอน ได้รับผลตอบแทนที่ดีจากผลการประเมินผู้ใช้บัณฑิต สามารถทำงานได้ตรงตามที่คุณประกอบการต้องการ 2. บุคลากรมีความเข้มแข็ง มีการวางแผนพัฒนา ออกแบบหลักสูตรและวางแผนกลยุทธ์ได้ดี โดยจะคำนึงถึงความต้องการของลูกค้า (ทั้งตลาดภายนอก ผู้ใช้บัณฑิต และบัณฑิต) เป็นหลัก ทำให้มีคนสนใจและนักศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี	จุดอ่อนภายใน Internal weaknesses (W) 1. จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิอาจารย์ในระดับปริญญาเอกและดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นสิ่งที่ควรพัฒนา เนื่องด้วยภาระงานของอาจารย์จึงไม่มีเวลาในการวิจัยหรือทำผลงานของตนเองได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ 2. การได้รับทุนวิจัยและการทำผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ภายนอกมหาวิทยาลัยบริษัท A หรือในระดับนานาชาติ 3. ยังมีระบบการนำองค์กรไม่ชัด กระบวนการแนวทางปฏิบัติ คือต้องมีการกำหนดตัวชี้วัดว่าทำงานนี้แล้วผลลัพธ์ที่ได้คืออะไร 4. นักศึกษาทฤษฎียังไม่ค่อยเด่น เช่น หลักการคิด วิเคราะห์ และภาษา
TOWS		

โอกาสภายนอก External Opportunities (O) 1. คนบางกลุ่มให้ความสนใจ เชื่อถือ และมองมหาวิทยาลัย บริษัท A เป็นแหล่งองค์ความรู้ของบริษัทแม่ 2. ความเข้าใจของกรรมการในการตัดสินใจตัดสินใจ ประเมิน 3. เป็นที่รู้จักของสถาบันการศึกษา แห่งอื่นเพิ่มขึ้น 4. เป็นทางเลือกใหม่ ของนักเรียนที่สนใจ แนวคิดระบบ การศึกษาแบบ Work Based Education ที่เรียน จบมีงานรองรับ	กลยุทธ์ SO : มาก-มาก (SO strategy : maxi-maxi) 1. ควรเร่งสร้างแบรนด์ให้เข้มแข็งขึ้น บอกจุดแข็งที่เรามีมากกว่าคู่แข่ง (S1,O1) 2. กรรมการโดยรวมจะชื่นชมนักศึกษาเรามาก ที่ลักษณะดูดีกว่าด้วย ด้วยการพูดการจา ไม่เคยเจอคำติเลย (S1,O2) 3. ตอนนี้องค์การบริหาร A มีชื่อเสียงในระดับหนึ่ง มีการประชาสัมพันธ์ทั้งในและต่างประเทศ นักศึกษาต่างชาติมาเรียนกันมากขึ้น เพราะว่าบริษัทแม่ก็มีการทำงาน ร่วมมือกับต่างประเทศด้วย ก็จะมีทุนการศึกษา มีนักศึกษาแลกเปลี่ยน มีการทำ MOU ร่วมกัน (S2,O3) 4. การได้มาซึ่งเครือข่าย บริษัทที่สนใจอยากได้บัณฑิตจากเราไปทำงาน เขาก็จะให้ทุน หรือมาจ้างเราทำหลักสูตรให้ผู้เชี่ยวชาญมาสอน ฝึกงานกับบริษัทที่ออกทุนให้ ผลิต บัณฑิตให้บริษัทเขา (S2,O1)	กลยุทธ์ WO : น้อย-มาก (WO strategy : mini-maxi) 1. ต้องปรับกลยุทธ์ให้เข้ากับโอกาสโดยเร็ว ถ้า โอกาสที่เราจะมีนักศึกษาจากกลุ่มอื่นจากช่องทางอื่นเพิ่มขึ้น เราก็ต้องรับโอกาสนั้นมาก่อน แล้วค่อยๆปรับระบบให้ทัน (W3,O1) 2. จุดอ่อนคือการพัฒนาอาจารย์ ภาระงานล้น และตำแหน่งทางวิชาการ กรรมการมาตรวจ ครั้งใดก็ให้มหาวิทยาลัยบริษัท A วางแผน พัฒนาส่วนนี้ให้ดีขึ้นทุกครั้ง (W1,O2) 3. จุดอ่อนก็คือทักษะการใช้ภาษาของนักศึกษา ทางมหาวิทยาลัยบริษัท A จึงจัดชั่วโมงเรียน ภาษาให้นักศึกษาเรียนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ส่วนเรื่องผลงานทางวิชาการของอาจารย์ทาง มหาวิทยาลัยบริษัท A สนับสนุนให้อาจารย์ ออกไปทำวิจัยบริษัทภายนอก เพื่อใช้ แก้ปัญหาภายในบริษัทได้จริง และเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของงานวิจัยขึ้นนั้นให้อาจารย์ เรามีชื่อเสียงมากขึ้น (W2,O3) 4. การมีเครือข่ายมาก จะทำให้อาจารย์มีโอกาส ได้รับหัวข้อวิจัย งานวิจัย ได้ทุนวิจัย และ สร้างผลงานทางวิชาการได้มาก (W2,O1)
อุปสรรคภายนอก External Threats (T) 1. คนบางกลุ่มที่ไม่ชอบ องค์กรแม่ มอง มหาวิทยาลัยบริษัท A ในภาพลบ 2. คนที่ไม่เข้าใจใน มหาวิทยาลัยบริษัท A หรือแนวคิดการ เรียนการสอนแบบ work based education มีความ กังวลว่าจะลำบาก หรือจบมาต้อง ทำงานในสถาน ประกอบการใน เครือบริษัท	กลยุทธ์ ST : มาก-น้อย (ST strategy : maxi-mini) 1. ต้องทำแผนกลยุทธ์รองรับเพื่อไม่ให้จุดที่เรา ยืนอยู่มันตกต่ำ หากอุปสรรคที่เกิดขึ้นเป็น เศรษฐกิจซบเซา นักเรียนน้อยลง ไม่มีคน มาเรียนต่อ เราก็ต้องหากกลุ่มลูกค้าใหม่จาก บริษัทที่เชื่อมั่นในองค์ความรู้ของ มหาวิทยาลัยบริษัท A ว่าสามารถที่จะทำ ให้พนักงานของเขาเก่งขึ้นได้มาเป็นลูกค้า (S2,T1) 2. จุดแข็งคือบัณฑิต อุปสรรคก็คือกรรมการ เหมือนกัน มันกลายเป็นมดไปแล้ว เพราะ บัณฑิตเป็นจุดแข็ง แล้วบังเอิญโอกาสกับ อุปสรรคเป็นเรื่องเดียวกัน กรรมการเป็นทั้ง โอกาสและอุปสรรคของเราได้ (S1,T3) 3. ตอนนี้อยู่ระบบการเรียนการสอนของ มหาวิทยาลัยบริษัท A ก็พัฒนาขึ้นอย่าง	กลยุทธ์ WT : น้อย-น้อย (WT strategy : mini-mini) 1. ต้องรับมือให้เร็ว สร้างระบบก่อนแล้วจึง หาผู้รับผิดชอบและปรับปรุงตัวให้ทันก่อน คู่แข่งขันรายอื่น (W3,T3) 2. จุดอ่อนก็คือด้านภาษาของนักศึกษา ทำ ให้บัณฑิตที่ เก่งด้าน ภาษา มี น้อย มหาวิทยาลัยบริษัท A จึงมีกลยุทธ์ คือ หาอาจารย์สอนภาษาให้นักศึกษา เพิ่มขึ้น ส่วนคนภายนอกมองเราในภาพ ลบ เราก็พยายามสื่อสารองค์กรให้มี ภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น (W4,T1) 3. จุดอ่อนก็คือเรื่องการจัดตำแหน่งทาง วิชาการ งานวิจัย คุณวุฒิปริญญาเอก ส่วนอุปสรรคก็คือความใหม่ ไม่เป็นที่ รู้จัก กลยุทธ์ในการแก้ปัญหา คือ การ กำหนดตัวชี้วัดและเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง

3. ความใหม่ของทั้งมหาวิทยาลัย บริษัท A และระบบการเรียนรู้การสอนแบบ Work based education ยังไม่เป็นที่รู้จักของสังคมไทย	ต่อเนื่อง แต่อุปสรรคก็คือภาพพจน์ที่คนบางกลุ่มยังมองว่าเป็นมหาวิทยาลัยสถานประกอบการในเครือบริษัทอยู่ ซึ่งนักศึกษาที่จบไปเขาก็จะพูดกันปากต่อปากว่าจบมามีงานทำ ชักชวนญาติ ๆ ให้มาเรียน สถาบันก็มีการพานักศึกษาไปแนะแนวที่โรงเรียนเก่าเพื่อแนะนำรุ่นน้อง (S2,T2) 4. มหาวิทยาลัยบริษัท A เป็นทางเลือกใหม่ให้กับผู้ปกครองที่อยากใหลูกได้ทำงานในองค์กร ได้มีประสบการณ์การทำงาน ก็จะส่งบุตรหลานเข้ามาเรียน กลยุทธ์คือสร้างการรับรู้ให้คนเข้าใจถึงระบบการเรียนการสอนแบบนี้ (S1,T4)	กับการพัฒนาตำแหน่งหรือคุณวุฒิ การศึกษาของอาจารย์ และด้วยความใหม่ งานวิจัยยังน้อย ก็ต้องพยายามสร้างเครือข่าย เพื่อให้อาจารย์มีช่องทางในการทำวิจัยที่สามารถนำเอามาใช้ได้จริง (W1,T3)
---	---	---

จากตารางที่ 1 และ 2 แนวทางในการพัฒนากลยุทธ์มหาวิทยาลัยบริษัท A ได้แก่ (1) ในเรื่องการผลิตบัณฑิต อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ทางมหาวิทยาลัยบริษัท A ทอยส่งอาจารย์ไปศึกษาต่อ เพื่อคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบริษัท A จึงใช้เวลาสร้างอาจารย์คุณภาพที่มีประสบการณ์การทำงานให้ค่อย ๆ พัฒนาตนเองให้มีคุณวุฒิการศึกษาในเวลาที่เหมาะสม คะแนนการประเมินในรอบถัดไปจึงจะค่อย ๆ ขึ้น โดยในระหว่างที่อาจารย์ลาไปศึกษาต่อก็จะมีอาจารย์ท่านอื่นมาสอนแทน เพื่อให้อาจารย์ได้ศึกษาต่ออย่างมีประสิทธิภาพ (2) ในเรื่องอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ แนวทางในการนำไปใช้เป็นกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยบริษัท A คือ มีแผนพัฒนาอาจารย์หรือ IDP (Individual Development Plan) เป็นรายบุคคล โดยภายในแผนจะมีการระบุว่า อาจารย์จะพัฒนาตนเองอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการ รวมไปถึงสิ่งที่อาจารย์อยากให้ทางมหาวิทยาลัยบริษัท A ช่วยเหลือ เพื่อให้การเรียนปริญญาเอกหรือการดำรงตำแหน่งทางวิชาการสำเร็จลุล่วง อาทิ พี่เลี้ยง เงินทุน เวลา และมีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้กับอาจารย์ในการทำตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อพัฒนาศักยภาพอาจารย์ เช่น การเขียนตำรา บทความ เอกสารประกอบการสอน วิจัย การขอทุนวิจัยภายนอก เป็นต้น ในเรื่องการวิจัย ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ทางมหาวิทยาลัยบริษัท A มีการสนับสนุนให้ออกไปตีพิมพ์ภายนอกให้มากขึ้น รวมไปถึงในระดับนานาชาติ โดยสถาบันพยายามสร้างเครือข่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งงานวิจัย งานบริการวิชาการ และอาจารย์รวมไปถึงการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

สรุปและอภิปรายผล

1. จากการวิจัยเอกสารโดยศึกษาผลคะแนนการประเมินภายในและภายนอก ทำให้มหาวิทยาลัยบริษัท A รับรู้ถึงสถานการณ์ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยบริษัท A พบว่า สิ่งที่มีมหาวิทยาลัยบริษัท A ควรคำนึงถึงและเร่งแก้ไขคือ เรื่องอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและเรื่องอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ซึ่งผลการประเมินทั้งภายในและภายนอกมีความสอดคล้องกัน ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อหาแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานมหาวิทยาลัยบริษัท A ให้ดีขึ้นในอนาคต

2. ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และสนทนากลุ่มกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า สิ่งที่เป็นปัญหาหลักของมหาวิทยาลัยบริษัท A คือ เรื่องการผลิตบัณฑิตและงานวิจัย ในส่วนการผลิตบัณฑิต คือ เรื่องอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการมีจำนวนน้อย ผู้วิจัยพบว่ามาจากการที่อาจารย์ไม่มีเวลาพัฒนาตนเอง เนื่องจากมีภาระงานมาก และด้วยอัตลักษณ์ของทางมหาวิทยาลัยบริษัท A ที่ต้องการให้ผู้มีประสบการณ์จริงในการทำงานมาเป็นผู้สอน จึงไม่ได้รับอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาอื่นมา ทำให้อาจารย์ที่มาสอนบางท่านไม่ได้จบการศึกษา

ในงานวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการสารสนเทศสำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้ สกอ. สมศ. และ ก.พ.ร. (ภรณ์ยา อำฤครัตน์ และอนันต์ จุ่นกรณ์, 2551) พบว่า การใช้ระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพการศึกษา จัดเก็บข้อมูล รายงานผลข้อมูล ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ช่วยส่งเสริมให้ลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน ช่วยให้ข้อมูลที่เก็บมีความถูกต้องและปลอดภัย และนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งตรงกับสิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่สองเสนอว่า “ต้องการดำเนินงานที่ไม่จำเป็นทั้ง เพื่อให้ขบวนการมันสั้นลง เป็นการเพิ่มมาตรฐาน และคุณภาพงานได้”

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาควรมีการนำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษา จากองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือในระดับประเทศหรือระดับนานาชาติมาเสนอให้ผู้ที่ต้องการเข้าศึกษา
2. ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยบรรษัท ควรมีการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และการให้ความรู้เกี่ยวกับคณะต่าง ๆ ให้กับคุณครูแนะแนวตามโรงเรียนต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้คุณครูรู้จักและไว้วางใจที่จะส่งนักเรียนเข้ามศึกษา
3. ข้อเสนอแนะต่อนักเรียนที่กำลังเตรียมตัวเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา นักเรียนควรมีเป้าหมายในการเรียน หากเป้าหมายของนักเรียนคือการมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา มหาวิทยาลัยบรรษัทสามารถตอบโจทย์ได้มากที่สุด สำหรับมหาวิทยาลัยบรรษัท A นักศึกษาสามารถขอทุนการศึกษา มีรายได้ระหว่างศึกษา และมีงานรองรับหลังสำเร็จการศึกษา
4. ข้อเสนอแนะต่อฝ่ายบุคคลในบริษัทต่าง ๆ โดยการคัดเลือกคนที่มีคุณภาพจากสถาบันที่มีคะแนน สมศ. โดดเด่น ในอัตราจ้างที่ถูกกว่าสถาบันดัง ซึ่งอาจไม่ได้มีคะแนน สมศ. โดดเด่น
5. ข้อเสนอแนะต่อผู้ที่สนใจที่จะนำงานวิจัยไปต่อยอดสามารถทำกรณีศึกษามหาวิทยาลัยบรรษัทอีก 4 แห่งที่เหลือ โดยอาจใช้รางวัลคุณภาพในระดับสากลอย่างอื่นมาร่วมประกันคุณภาพการศึกษา เช่น รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award) ที่ได้หลักการมาจาก The Malcolm Baldrige National Quality Award (MBNQA)
6. ข้อบกพร่องในงานวิจัย งานวิจัยนี้ควรจะเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งแปดท่านเป็นรายคน ทั้งหมด เพราะจะได้ข้อมูลเชิงลึกจริง ๆ และผู้ให้ข้อมูลสำคัญก็กลัวที่จะตอบ ไม่มีใครโน้มน้าวความคิด แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านเวลาจึงทำให้ต้องสนทนากลุ่มแทน เพราะผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีเวลาให้ได้ช่วงเวลาสั้น ๆ ถ้ามีเวลามากกว่านี้ก็อาจทำให้ผู้วิจัยเห็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์มหาวิทยาลัยบรรษัท A มากกว่านี้
7. ข้อบกพร่องในงานวิจัย กลยุทธ์เป็นเรื่องของทุกคณะที่ต้องทำ งานจะมีคุณภาพเพิ่มขึ้นถ้าผู้วิจัยมีเวลาในการสัมภาษณ์คนที่รับผิดชอบในการประเมิน QA ในแต่ละคณะ ด้วยข้อจำกัดด้านเวลาผู้วิจัยจึงไม่สามารถทำได้ แต่งานวิจัยอาจจะได้รับข้อมูลที่เพียงพอมากขึ้น หากนักวิจัยสามารถสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบในการประเมินคุณภาพของทุกคณะ และอาจให้เห็นแนวทางในการพัฒนาในแต่ละคณะ ซึ่งอาจจะไม่เหมือนกัน

เอกสารอ้างอิง

- จินตนา สระทองขาว (2554). ปัจจัยองค์การที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะวิชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน. สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชญ บัญโทแสง (2550). ปัญหาและการยอมรับในตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ระดับอาชีวศึกษา. อุตสาหกรรมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภรณ์ยา อำฤครัตน์ อนันต์ จุ่นกรณ์ (2551). การพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้ สกอ. สมศ. และ ก.พ.ร. บทความวิจัย. สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

เอกสารอ้างอิง

วรรณภา ใหญ่มาก และสายหยุด อุไรสกุล (2558). การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.

วันชัย ศิริชนะ (2537). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย.

สาขาวิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์. 2556. **ประวัติความเป็นมา**. สืบค้นเมื่อ ธันวาคม 16 2559. จาก

<https://www.pim.ac.th/th/pages/about-us>

สมโรจน์ โกมลวานิช. 2560. **ความก้าวหน้าของสถาบันฯ**. ใน เอกสารประกอบการบรรยาย. (หน้า 2). สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). 2558. **ผลการประเมินคุณภาพภายนอก**. สืบค้นเมื่อ มีนาคม 17 2559. จาก <http://aqa.onesqa.or.th/SummaryReport.aspx>

การศึกษาความต้องการจำเป็นสำหรับการพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสม

เรื่อง นาข้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3¹

A Needs Assessment in Development a STEAM Selective Science Course on

“Rice Field” for Ninth Grade Students

ปิ่นแก้ว ประดิษฐ์สกุล²สุนีย์ เหมาะประสิทธิ์³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นสำหรับการพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสม เรื่อง นาข้าว 2) พัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง และแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ให้ข้อมูลเป็นครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอหนองแค จำนวน 3 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) ผลการวิจัยพบว่า

1. รายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมที่ใช้ในโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นรายวิชาที่เกี่ยวกับโครงงานวิทยาศาสตร์ซึ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แต่ยังขาดการบูรณาการร่วมกับรายวิชาอื่น ๆ และครูผู้สอนเห็นว่าการนำเนื้อหาของทั้ง 5 รายวิชามารวมกันนั้นเป็นเรื่องดีและน่าสนใจจะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น และการจัดการเรียนรู้ตามรายวิชานี้ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาในแหล่งเรียนรู้จริง หรือเรียนรู้จากวิทยากรในท้องถิ่นที่เน้นการแก้ปัญหาและเผยแพร่ผลให้แก่บุคคลในท้องถิ่น

2. รายวิชาที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 จากเมล็ดพันธุ์สู่เมล็ดข้าว หน่วยที่ 2 ข้าวไทยสายใยชีวิต และหน่วยที่ 3 ขวัญจากท้องนาสู่การเพิ่มค่าผลิตภัณฑ์ ซึ่งผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าองค์ประกอบของรายวิชามีคุณภาพด้านความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และองค์ประกอบของรายวิชามีความสอดคล้องทุกองค์ประกอบ

คำสำคัญ : ความต้องการจำเป็น การพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์ แบบสะสม

Abstract

The purposes of this study were to: 1) study the needs assessment in development a STEAM selective science course on “Rice field” and 2) develop the course based on data from the needs assessment. The semi-structured interviews were used to interview 3 science teachers from the secondary schools in Nongkae district and the evaluation forms were used to get the experts’ opinions on the course. The data were analyzed in term of mean, standard deviation and content analysis.

The findings of this study were as follows:

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์แบบ STEAM เรื่อง นาข้าว เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” ในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษา และการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ E-mail: pinkaew.2557@gmail.com

³ รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. Most selective science courses at schools are science project courses that focus on practicing science process skills but lack of integration with any other subjects. And the teachers' opinions about STEAM selective course revealed that the course is good and interesting that could support students' learning. And there were many ways to conduct learning activities such as outdoor learning in the real context or learning from local people that focus on problem solving and disseminate that result to other people.

2. The developed science course consist of 3 learning unit: Unit 1 From paddy to milled rice, Unit 2 Rice and its entangled in life and Unit 3 Ordinary rice grains to value-added products. The results of the course evaluation by experts showed that the course is appropriate at the high level at overall and the course components are internally consistent.

Keywords: Needs assessment, Science course development, STEAM Education

บทนำ

วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคต เทคโนโลยี เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่มนุษย์ใช้เพื่ออำนวยความสะดวก ล้วนเป็นผลของความรู้วิทยาศาสตร์ ผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์ทั้งสิ้น นอกจากนี้วิทยาศาสตร์ยังช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาวิธีคิด ทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วิจัย มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ดังนั้นทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์ เพื่อมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติและเทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ และมีคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากการจัดการศึกษาในปัจจุบันจะเห็นว่าการเรียนยังเน้นไปที่การจดและท่องจำเนื้อหา แต่การพัฒนากระบวนการคิดยังอยู่ในระดับต่ำ แม้แต่การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ก็ยังมีจุดด้อยในการเน้นเนื้อหาหลักแบบมากกว่าการคิดและพัฒนาสิ่งใหม่ สภาพเช่นนี้ทำให้ความคิดสร้างสรรค์ ความคิดใหม่เกิดขึ้นได้น้อย (ไพฑูริย์ สินลารัตน์, 2557) นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่ในโรงเรียนเป็นการสอนแยกรายวิชา และขาดการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากการสรุปผลการสอบวิชาวิทยาศาสตร์ตามโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (Program for International Student Assessment หรือ PISA) ในปี 2012 ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท, 2556) พบว่านักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยวิชาวิทยาศาสตร์เท่ากับ 444 คะแนนซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยขององค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนามหาสมุทรเศรษฐกิจ หรือ OECD (Organization for Economic Co-operation and Development) โดยประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 50 จากทั้งหมด 65 ประเทศ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นการท่องจำ ไม่ได้คิด ไม่ได้ลงมือกระทำ (Active learning) เน้นวิชาการและการสอบแข่งขันมากเกินไปทำให้ผู้เรียนขาดความสุข สมองถูกปิดกั้น ซึมเศร้าส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ลดลง

การพัฒนาวิชาแบบบูรณาการเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ เนื่องจากวิชาแบบบูรณาการ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานเชื่อมโยงเนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนรู้หรือความคิดรวบยอดต่าง ๆ อย่างเป็นระบบผ่านหัวเรื่อง (Theme) หรือประเด็นที่สอดคล้องกัน ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงสาระและกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในองค์รวม โดยเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553; วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนาผล, 2556) โดยแนวคิดของการบูรณาการรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ คือ แนวคิดสะเต็มศึกษา (STEAM Education) ที่เป็นแนวคิดของการบูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา (Interdisciplinary Integration) โดยแนวคิดนี้พัฒนามาจากแนวคิดสะเต็มศึกษาเดิม โดยเพิ่มเนื้อหาและกระบวนการด้านศิลปะเข้ากับเนื้อหาและทักษะของทั้ง 4 วิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ และได้ให้ความหมายของ STEAM ไว้ว่า “การแปลความหมายของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีผ่านการ

ออกแบบทางวิศวกรรมศาสตร์และศิลปะ โดยทุกวิชาเหล่านี้ล้วนมีพื้นฐานอยู่บนความรู้ทางคณิตศาสตร์” (Science & Technology, interpreted through Engineering & the Arts, all based in Mathematical elements.) (Yakman, 2010) ซึ่งการเพิ่มศิลปะเข้าไปในแนวคิดของสะเต็มศึกษาช่วยพัฒนาการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านสติปัญญา (Brown, 2005 อ้างโดย Daugherty, 2013) ด้านคุณลักษณะรวมถึงทักษะที่สำคัญของการดำรงชีวิตอยู่ในศตวรรษที่ 21 (Winner and Cooper, 2000) สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของสะเต็มศึกษาที่เน้นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ ๆ จากมุมมองของการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่ใช้ความจริงเป็นฐานได้ (Reality-based perspectives) (Yakman, 2012)

การพัฒนารายวิชาให้มีประสิทธิภาพนั้น ขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญของการพัฒนาคือ การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs assessment) ซึ่งเป็นกระบวนการวางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจหรือกำหนดจุดประสงค์ในการทำงานเพื่อพัฒนาให้ถูกทาง โดยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันขององค์กรหรือบุคคลที่มุ่งประเมิน แล้ววิเคราะห์ความแตกต่างเพื่อกำหนดช่องว่าง (Gap) ระหว่างสภาพที่เป็นอยู่ (What is) ในปัจจุบันกับสภาพที่ควรจะเป็น (What should be) ช่องว่างดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความต้องการจำเป็นซึ่งเป็นสภาวะที่ไม่น่าพึงพอใจขององค์กรหรือบุคคลที่มุ่งประเมินที่ควรได้รับการแก้ไข (สุวิมล ว่องวานิช, 2542) สำหรับการพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์แบบสะเต็ม ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำหัวเรื่อง นาข้าว มาใช้ในการพัฒนารายวิชา เนื่องจากโรงเรียนที่ผู้วิจัยปฏิบัติงานสอนตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกข้าวมากกว่าจังหวัดอื่น โดยในจังหวัดสระบุรีนี้ อำเภอหนองแคมีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุด (กรมการข้าว, 2552) โดยพันธุ์ข้าวดั้งเดิมที่เป็นพันธุ์ข้าวพื้นเมืองของจังหวัดสระบุรี ได้แก่ พันธุ์ข้าวเจ้าเกษมเส้าไห ซึ่งในปัจจุบันพบว่าพื้นที่ในการปลูกพันธุ์ข้าวชนิดนี้ค่อนข้างน้อย เนื่องจากเกษตรกรนิยมปลูกข้าวเชิงอุตสาหกรรม เช่น ข้าวหอมมะลิ ซึ่งเป็นข้าวที่มีความนิยมและความหอมทำให้คนส่วนใหญ่นิยมบริโภค อีกทั้งข้าวหอมมะลียังให้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่าข้าวพันธุ์พื้นเมือง จากปัญหานี้อาจส่งผลให้ข้าวชนิดนี้สูญพันธุ์ได้ นักวิชาการด้านการเกษตรจึงได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงพันธุ์ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่พันธุ์ข้าวชนิดนี้ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรหันมาปลูกข้าวชนิดนี้มากขึ้น (พลังเกษตร, 2558) นอกจากนี้ในกระบวนการปลูกข้าวยังพบปัญหาเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยเคมี การควบคุมวัชพืช โรคและแมลงต่าง ๆ โดยใช้สารเคมี ซึ่งวิธีการดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสุขภาพของเกษตรกร ผู้บริโภค รวมทั้งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การให้ความสำคัญกับเรื่องของความปลอดภัยจากสารเคมีที่ตกค้างอยู่ในเมล็ดข้าวจากกระบวนการผลิตจึงเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปลูกข้าว คุณค่าของข้าวพันธุ์พื้นเมือง วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดสระบุรี รวมถึงแนวทางการปลูกข้าวแบบเกษตรอินทรีย์จึงเป็นวิธีที่ก่อให้เกิดผลดีต่อการสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่ดั้งเดิม ตลอดจนเกิดผลดีต่อสุขภาพของผู้บริโภค เกษตรกรผู้ผลิต และระบบนิเวศในนาข้าว ช่วยสร้างความสมดุลให้กับสิ่งแวดล้อมและเสริมสร้างให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งชาวนาไทยได้อนุรักษ์องค์ความรู้บนเส้นทางวัฒนธรรมของข้าวกับภูมิปัญญาไทยที่ถ่ายทอดมาสู่คนรุ่นปัจจุบัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการจำเป็นของครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดกรอบแนวคิดการสร้างและพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะเต็ม เรื่อง นาข้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นสำหรับการพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะเต็ม
2. เพื่อพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะเต็ม เรื่อง นาข้าว ตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็น

ต้องการจำเป็น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

1.1 ผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี 3 โรงเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหินกองวิทยาคม ครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองแคะ “สกรกิจพิทยา” และครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สระบุรี โรงเรียนละ 1 คน รวมจำนวนครูที่ได้รับการสัมภาษณ์ทั้งหมด 3 คน

1.2 ผู้เชี่ยวชาญประเมินรายวิชา

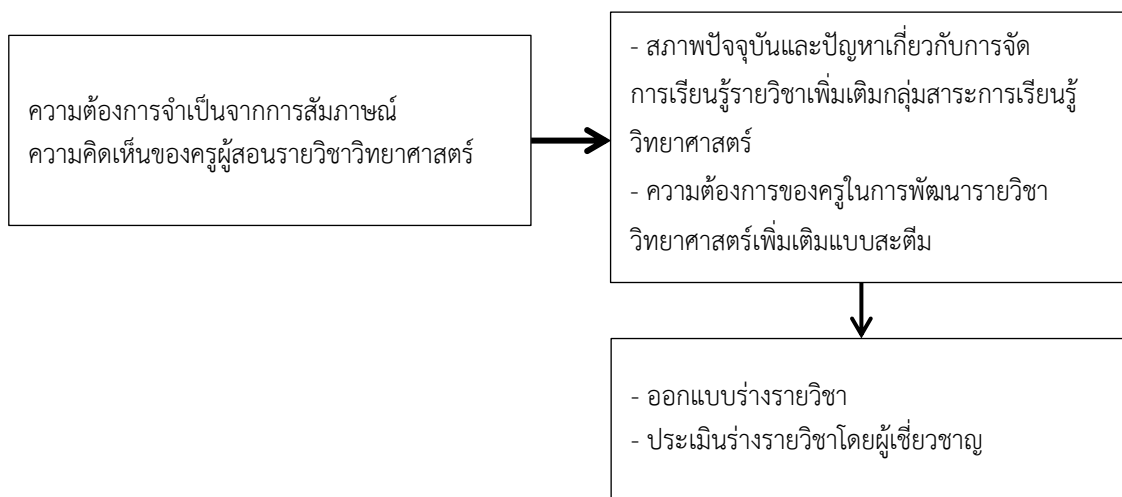
ผู้ประเมินรายวิชา เป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 3 ท่านและผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนารายวิชา จำนวน 2 ท่าน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสัมภาษณ์ครูผู้สอนในระหว่างเดือนมิถุนายน – กันยายน พ.ศ. 2559

กรอบความคิดที่ใช้วิจัย

ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจนนำมาซึ่งกรอบแนวคิดที่ใช้วิจัย ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และความต้องการของครูในการพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสม หัวเรื่อง นาข้าว

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง เพื่อสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาเกี่ยวกับรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติม และความต้องการของครูที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสม เรื่อง นาข้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ฉบับ โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็นการเขียนข้อคำถามในการสัมภาษณ์

2.1.2 กำหนดจุดมุ่งหมายและวิเคราะห์ประเด็นคำถามด้านต่าง ๆ และกำหนดประเด็นคำถามการสัมภาษณ์โดยพิจารณาให้ครอบคลุมด้านต่าง ๆ 4 ด้าน ดังต่อไปนี้ 1) การจัดทำรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมของโรงเรียน

2) วิธีการจัดการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์ที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน 3) ความคิดเห็นต่อการนำความรู้เรื่องนาข้าวไปใช้ในการพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสม 4) เนื้อหาและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และคณิตศาสตร์ที่ต้องการให้มีในรายวิชา และ 5) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปสัมภาษณ์ครูผู้ให้ข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สรุปเป็นความเรียงตามหัวข้อที่กำหนดและสรุปความคิดเห็น เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสม

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรายวิชาและการประเมินคุณภาพของรายวิชาตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ

การดำเนินการในขั้นนี้เป็นการสร้างรายวิชาตามกรอบแนวคิดของความต้องการจำเป็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ จากนั้นนำรายวิชาที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของรายวิชาเพื่อนำไปทดลองใช้ ซึ่งในขั้นนี้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างรายวิชา (ฉบับร่าง)
2. การประเมินและตรวจสอบคุณภาพของรายวิชา (ฉบับร่าง)
3. การปรับปรุงรายวิชา

1. การสร้างรายวิชา (ฉบับร่าง)

1.1 ชื่อของรายวิชา เป็นการกำหนดชื่อของรายวิชาให้มีความสอดคล้องกับหัวเรื่องที่ใช้ในการบูรณาการ

1.2 สภาพปัญหาและความจำเป็น กำหนดขึ้นโดยพิจารณาข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารายวิชาแนวคิดเกี่ยวกับสะเต็มศึกษา (STEAM Education) ข้อมูลจากการสำรวจสภาพทุ่งนา และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์

1.3 หลักการของรายวิชา เป็นการกำหนดให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความจำเป็น รวมทั้งหลักการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการบูรณาการกระบวนการออกแบบทางวิศวกรรมศาสตร์ เข้ากับเนื้อหาและกระบวนการของรายวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ศิลปศาสตร์ และคณิตศาสตร์

1.4 จุดมุ่งหมายของรายวิชา เป็นการกำหนดผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อได้ศึกษารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสม โดยการกำหนดพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงถึงความรู้ ความสามารถ และความเข้าใจ ซึ่งเป็นผลการเรียนรู้จากรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสมให้สอดคล้องกับหลักการของรายวิชา

1.5 โครงสร้างเนื้อหาที่นำมาบูรณาการ เป็นการนำเนื้อหาจาก 5 รายวิชา ได้แก่ รายวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEAM) มาบูรณาการร่วมกันโดยใช้หัวเรื่อง นาข้าว เป็นแกน ได้โครงสร้างเนื้อหาที่ประกอบไปด้วยหน่วยการเรียนรู้ 3 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 จากเมล็ดพันธุ์สู่เมล็ดข้าว หน่วยที่ 2 ข้าวไทยสายใยชีวิต และหน่วยที่ 3 ขวัญจากท้องนาสู่การเพิ่มค่าผลิตภัณฑ์

1.6 แนวทางการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำแนวคิดของทฤษฎีสรณนิยม และการจัดการเรียนรู้ มาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มุ่งพัฒนาความเก่ง ความดี และความสุขของผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ของสุนีย์ เหมะประสิทธิ์ (2554) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ และเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบดังนี้ สาระสำคัญของความรู้ ความรู้เดิมที่ต้องมีมาก่อน จุดประสงค์การเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับตัวชี้วัด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลักฐานและร่องรอยการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การมอบหมายงาน บันทึกหลังการสอน ได้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ดังนี้ แผนที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับข้าว แผนที่ 2 ระบบนิเวศนาข้าว แผนที่ 3 กระบวนการทำนาข้าว แผนที่ 4 ข้าวเสิร์ฟ...ขวัญข้าวแห่งสระบุรี แผนที่ 5 การลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตข้าว แผนที่ 6 ข้าวกับภูมิปัญญาไทย: ครกกระต๋อง แผนที่ 7 โครงการวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับฟางข้าวและแผนที่ 8 อาหารและขนมไทยที่ทำจากข้าว

1.7 สื่อและแหล่งเรียนรู้เป็นการพิจารณาสื่อหรืออุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสื่อที่นำมาใช้ในชั้นเรียน หรือการศึกษาเรียนรู้นอกชั้นเรียน

1.8 แนวทางการวัดและประเมินผล เป็นการกำหนดรูปแบบและวิธีการที่ใช้ในการประเมินผลระดับชั้นเรียน เพื่อดูว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในด้านความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ อันเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้มากนักน้อยเพียงใด โดยเน้นการประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายควบคู่ไปกับการดำเนินกิจกรรม โดยประเมินอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อน

2. การประเมินและตรวจสอบคุณภาพของรายวิชา (ฉบับร่าง)

ในขั้นนี้เป็นการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของรายวิชาที่พัฒนาขึ้น เพื่อศึกษาข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงในด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องภายในองค์ประกอบต่าง ๆ ของรายวิชา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 กำหนดจุดประสงค์ของการประเมิน

2.1.1 เพื่อประเมินความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบในรายวิชา ได้แก่ หลักการ เป้าหมาย จุดมุ่งหมาย โครงสร้างเนื้อหา แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ แนวทางการวัดและประเมินผล ว่ามีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากน้อยเพียงใด

2.1.2 เพื่อประเมินความสอดคล้องของแต่ละองค์ประกอบในรายวิชา ได้แก่ สภาพปัญหา หลักการ เป้าหมาย จุดมุ่งหมาย โครงสร้างเนื้อหา แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และแนวทางการวัดและประเมินผลว่ามีความสอดคล้องกันเพียงใด

2.1.3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นการประเมินโดยดูจากความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างของรายวิชาจากผู้เชี่ยวชาญในประเด็นที่เป็นองค์ประกอบของรายวิชา

2.2 ผู้ประเมิน เป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 3 ท่านและผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนารายวิชา จำนวน 2 ท่าน

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ใช้แบบประเมินโครงสร้างรายวิชา ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของรายวิชา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 การประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของรายวิชาเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ สอดคล้อง ไม่แน่ใจ และไม่สอดคล้อง

ตอนที่ 3 การประเมินความคิดเห็นเพิ่มเติมเป็นการให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ เพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชาต่อไป

2.4 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ดังนี้

2.4.1 แบบประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบของรายวิชา

ในการพิจารณาค่าความเหมาะสมผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์เบื้องต้นว่ารายวิชามีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก ได้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านความเหมาะสมเท่ากับ 4.48

2.4.2 แบบประเมินความสอดคล้ององค์ประกอบของรายวิชา

2.4.2.1 วิเคราะห์โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) โดยนำผลการตอบของผู้เชี่ยวชาญมาให้เป็นน้ำหนักคะแนน ดังนี้

สอดคล้อง	กำหนดคะแนนเป็น 1
ไม่แน่ใจ	กำหนดคะแนนเป็น 0
ไม่สอดคล้อง	กำหนดคะแนนเป็น -1

2.4.2.2 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมาคำนวณ เพื่อหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ว่ารายวิชามีคุณภาพ คือ มีค่าไม่น้อยกว่า 0.50 หากมีข้อใดได้ ค่าต่ำกว่า 0.50 จะพิจารณาปรับปรุงเป็นรายข้อ ผลการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6-1.0

3. การปรับปรุงรายวิชา

การปรับปรุงรายวิชาก่อนนำไปทดลองใช้จะพิจารณาจากข้อมูลที่ได้จากการประเมินโครงสร้างรายวิชาจากผู้เชี่ยวชาญ นำมาเป็นหลักเกณฑ์ในการปรับปรุงแก้ไขรายวิชา ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง ถ้าหากมีค่าเท่ากับหรือมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดจะถือว่าใช้ได้ แต่หากพบว่าข้อใดมีค่าความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยจะนำข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญมาทำการปรับปรุงต่อไป

3.2 หากมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้เชี่ยวชาญนอกเหนือจากข้อคำถาม ถ้าผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 2 ท่านขึ้นไป มีความเห็นสอดคล้องกันในประเด็นเดียวกัน ผู้วิจัยพิจารณาเพิ่มเติมไว้ในรายวิชาซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสม เรื่อง นาข้าว สรุปได้ดังนี้

1. เพิ่มผังมโนทัศน์แสดงความสัมพันธ์ของหัวเรื่อง หน่วยการเรียนรู้ และเนื้อหาทั้ง 5 รายวิชา

2. เพิ่มกิจกรรมเกี่ยวกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมลงในกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับคำอธิบาย

รายวิชา

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นสำหรับการพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสม เรื่อง นาข้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 3 คน พบว่า

1.1 ด้านสภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติม พบว่า รายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมที่ใช้ในโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นรายวิชาที่เกี่ยวกับโครงงานวิทยาศาสตร์ซึ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แต่ยังขาดการบูรณาการร่วมกับรายวิชาอื่น ๆ โดยให้ข้อเสนอแนะว่า รายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมควรเน้นความรู้และกระบวนการแก้ปัญหาที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและบูรณาการร่วมกับรายวิชาอื่น ๆ

1.2 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสม เรื่อง นาข้าว พบว่าครูผู้สอนเห็นว่าการนำเนื้อหาของทั้ง 5 รายวิชามาบูรณาการร่วมกันนั้นเป็นเรื่องดีและน่าสนใจและมีเนื้อหาบางส่วนที่สามารถนำมาเชื่อมโยงกันได้ดังนั้การนำรายวิชาทั้ง 5 มาสอนร่วมกันน่าจะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น

1.3 ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสมที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน อาจทำได้โดยการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาในแหล่งเรียนรู้จริง หรือเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักเรียนโดยเน้น การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นแล้วนำผลของการแก้ปัญหานั้นเผยแพร่แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น

2. ผลการสร้างรายวิชาและการประเมินคุณภาพของรายวิชาตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.1 รายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสม เรื่อง นาข้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องจากเมล็ดพันธุ์สู่เมล็ดข้าว หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องข้าวไทยสายใยชีวิต และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องขวัญจากท้องนาสู่การเพิ่มค่าผลิตภัณฑ์ กำหนดเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 40 ชั่วโมง ซึ่งรายละเอียดของโครงสร้างรายวิชาที่พัฒนาขึ้น แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1: แสดงโครงสร้างรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสมต่อเนื่อง นาข้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สัปดาห์ที่	ชื่อหน่วย	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1		ทดสอบก่อนเรียน	2
2 - 7	หน่วยที่ 1 จากเมล็ดพันธุ์ สู่เมล็ดข้าว	1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับข้าว	2
		2. ระบบนิเวศนาข้าว	4
		3. กระบวนการทำนาข้าวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	6
8 - 11	หน่วยที่ 2 ข้าวไทยสายใยชีวิต	1. ข้าวเส้าไห้...ขวัญข้าวแห่งสระบุรี	2
		2. การลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตข้าว	2
		3. ข้าวกับภูมิปัญญาไทย: ครกกระเดื่อง	4
12 - 19	หน่วยที่ 3 ขวัญจากท้องนาสู่การ เพิ่มค่าผลิตภัณฑ์	1. โครงงานวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับฟางข้าว	8
		2. อาหารและขนมไทยที่ทำจากข้าว	8
20	-	ทดสอบหลังเรียน	2
รวม			40

2.2 ผลการประเมินคุณภาพของรายวิชาตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการประเมินคุณภาพของรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสมต่อเนื่อง นาข้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ แสดงดังตารางที่ 2 - 3

ตารางที่ 2: แสดงผลการวิเคราะห์คุณภาพรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสมต่อเนื่อง นาข้าว ด้านความเหมาะสม ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
1. สภาพปัญหาและความจำเป็นของรายวิชา	3.87	0.35	มาก
2. หลักการของรายวิชา	4.20	0.68	มาก
3. จุดมุ่งหมายของรายวิชา	4.45	0.69	มาก
4. โครงสร้างรายวิชา	4.10	0.72	มาก
5. แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.63	มากที่สุด
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้	4.40	0.83	มาก
7. แนวทางการวัดและประเมินผล	3.87	0.35	มาก
รวม	4.48	0.51	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมของรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสมต่อเนื่อง โดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้าน มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 3: แสดงผลการวิเคราะห์คุณภาพรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสมเต็ม เรื่อง นาข้าว ด้านความสอดคล้องตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ผลการประเมิน
1. สภาพปัญหาและความจำเป็นกับหลักการของรายวิชา	0.6	สอดคล้อง
2. สภาพปัญหาและความจำเป็นกับจุดมุ่งหมายของรายวิชา	0.8	สอดคล้อง
3. หลักการกับจุดมุ่งหมายของรายวิชา	1.0	สอดคล้อง
4. หลักการกับโครงสร้างรายวิชา	1.0	สอดคล้อง
5. หลักการกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	0.8	สอดคล้อง
6. จุดมุ่งหมายกับโครงสร้างรายวิชา	0.8	สอดคล้อง
7. จุดมุ่งหมายกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	0.8	สอดคล้อง
8. จุดมุ่งหมายของรายวิชากับการวัดและประเมินผล	0.6	สอดคล้อง
9. โครงสร้างรายวิชากับกระบวนการจัดการเรียนรู้	0.6	สอดคล้อง
10. โครงสร้างรายวิชากับสื่อและแหล่งเรียนรู้	0.8	สอดคล้อง
11. โครงสร้างรายวิชากับการวัดและประเมินผล	0.8	สอดคล้อง
12. กระบวนการจัดการเรียนรู้กับสื่อและแหล่งเรียนรู้	0.8	สอดคล้อง
13. กระบวนการเรียนรู้กับการวัดและประเมินผล	0.8	สอดคล้อง
14. สื่อและแหล่งเรียนรู้กับการวัดและประเมินผล	0.8	สอดคล้อง
รวม	0.79	สอดคล้อง

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของรายวิชาตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6-1.0 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 0.5 ที่กำหนดไว้ นั่นคือผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าทุกองค์ประกอบของโครงสร้างรายวิชามีความสอดคล้องกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาความต้องการจำเป็นสำหรับการพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสมเต็ม เรื่อง นาข้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นสำหรับการพัฒนารายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมโดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า รายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมที่ใช้ในโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นรายวิชาที่เกี่ยวกับโครงงานวิทยาศาสตร์ ซึ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แต่ยังขาดการบูรณาการร่วมกับรายวิชาอื่น ๆ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2557) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่ในโรงเรียนเป็นการสอนแยกรายวิชา และขาดการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของนักเรียน ซึ่งหากโรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนารายวิชาหรือขาดแคลนบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ทำให้โรงเรียนนั้นมีข้อจำกัดในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติม สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์หรือครูวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรของ ศิริลักษณ์ ขาวลุ่มบัว (2558) ที่พบว่า โรงเรียนขยายโอกาสและโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ขาดความพร้อมด้านบุคลากรจะนำความรู้ด้านโครงงานวิทยาศาสตร์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมซึ่งครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า การจัดรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมควรเน้นความรู้และกระบวนการแก้ปัญหาที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและบูรณาการร่วมกับรายวิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น สอดคล้องกับแนวคิดของการบูรณาการเรียนรู้อตามแนวทางสะเต็มศึกษาที่บูรณาการเนื้อหาและกระบวนการของ 5 รายวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ และคณิตศาสตร์เข้าด้วยกันอย่างเป็นองค์รวม เพื่อสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ ๆ จากมุมมองของการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่ใช้ความจริงเป็นฐานได้ (Yakman, 2012)

2. ผลการประเมินรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสมเต็ม เรื่อง นาข้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความสอดคล้องในทุกองค์ประกอบ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยมีการพัฒนารายวิชาอย่างเป็นระบบโดยนำผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและผลการศึกษาความต้องการจำเป็นจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์มาใช้ในการออกแบบและสร้างรายวิชา ซึ่งข้อมูลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยทราบถึงข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและเหตุผล สภาพปัญหาที่แท้จริง ตลอดจนความจำเป็นในการพัฒนารายวิชา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชยพร กระต่ายทอง (2552) ที่ว่า ขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญของการพัฒนารายวิชาคือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและนำผลการศึกษาวิเคราะห์สภาพที่ควรจะเป็นของการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของท้องถิ่น มาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดจุดประสงค์ และเนื้อหาของรายวิชา ทำให้รายวิชามีความเหมาะสมและความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระ และแนวการจัดกิจกรรมของ 5 รายวิชา ได้แก่ รายวิชา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอดคล้องกับหัวเรื่อง และระดับชั้นของผู้เรียนจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำข้อมูลดังกล่าว รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนหินกองวิทยาคม โรงเรียนหนองแค “สกริกพิทยา” และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สระบุรี โรงเรียนละ 1 คน รวม 3 คน ไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการออกแบบและสร้างรายวิชา ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดของสะเต็มศึกษา (STEAM Education) ที่เชื่อมโยงเนื้อหาและกระบวนการของรายวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และคณิตศาสตร์ เข้ากับประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับพืชเศรษฐกิจในท้องถิ่นมาใช้เป็นกรอบในการพัฒนารายวิชา เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ และมีทักษะใน การแก้ปัญหา โดยใช้ขั้นตอนที่เป็นระบบ ตลอดจนเป็นแนวทางให้ครูนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้รายวิชาที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบครบถ้วนสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้ที่นำรายวิชาไปใช้ ทั้งองค์ประกอบภายในและแผนการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้การประเมินองค์ประกอบของรายวิชา โดยผู้เชี่ยวชาญในด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และยังสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรระดับรายวิชาเป็นการพิจารณานำมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดมาสร้างเป็นรายวิชา ซึ่งนำไปสู่การสร้างคำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะบางประการ ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปปรับปรุงองค์ประกอบของรายวิชา ส่งผลให้รายวิชามีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ ชาวลุ่มบัว (2558) ที่พัฒนาหลักสูตรตามแนวทางสะเต็มศึกษา เรื่องอ้อย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า หลักสูตรมีประสิทธิภาพในระดับดีและงานวิจัยของ จาริพร ผลมูล (2558) ที่พัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการแบบ STEAM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรณีศึกษาชุมชนวังตะกอก จังหวัดชุมพร พบว่า หน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.65/78.33

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารายวิชา วิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสมเต็มในหัวข้ออื่น ๆ หรือใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมของโรงเรียน โดยเพิ่มการบูรณาการรายวิชาดังกล่าวเข้ากับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

1.2 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมแบบสะสมเต็ม เรื่อง นาข้าว ที่ผ่านการประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญแล้วไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อศึกษาผลการใช้รายวิชาดังกล่าวกับตัวแปรด้านต่าง ๆ เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการประเมินความต้องการจำเป็นกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอื่น เช่น นักเรียน ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ราษฎรชาวบ้าน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายเจาะลึกทุกประเด็นปัญหาใช้เป็นกรอบในการพัฒนารายวิชาที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการประเมินความต้องการจำเป็นอื่น ๆ เช่น การสนทนากลุ่ม หรือ การประเมินความต้องการจำเป็นแบบมีส่วนร่วมมาใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อให้ข้อมูลที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการประเมินความต้องการจำเป็นการจัดทำรายวิชาวิทยาศาสตร์แบบสะสมในหัวเรื่องอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน เช่น อ้อย การทอผ้าพื้นเมือง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมการข้าว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2552). **การจัดเขตศักยภาพการผลิตข้าว จังหวัดสระบุรี**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จารีพร ผลมูล. (2558). **การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการแบบ STEAM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3: กรณีศึกษาชุมชนวังตะกอก จังหวัดชุมพร**. ปรียณานิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้), บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชยพร กระต่ายทอง. (2552). **การพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมภาษาไทยแบบอิงมาตรฐานด้วยกระบวนการออกแบบย้อนกลับเพื่อเสริมสร้างความสามารถวิเคราะห์และการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คลังเกษตร. (2558). **ข้าวเศรษฐกิจ**. สืบค้นจาก <https://www.palangkaset.com>

ไพฑูริย์ สีนารัตน์. (2557). **จำเป็นต้องปฏิรูปการศึกษาไทย**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนา. (2556). **จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา: กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: อาร์แอนด์เอ็นปรีนท์.

ศิริลักษณ์ ขาวลุ่มบัว. (2558). **การพัฒนาหลักสูตรตามแนวทางสะเต็มศึกษาเรื่องอ้อย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. ปรียณานิพนธ์ กศ.ด. (วิทยาศาสตร์ศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2556). **ผลการประเมิน Pisa 2012 คณิตศาสตร์ การอ่าน และวิทยาศาสตร์ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร**. กรุงเทพฯ: แอดวานซ์พรินติ้ง เซอร์วิส.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (2553). **นิยามคำศัพท์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2554). **ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษา.เอกสารกลุ่มงานหลักสูตรและวิธีสอนสำนักงานยุทธศาสตร์สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร**.

สุวิมล ว่องวานิช. (2542). **การสังเคราะห์เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นในวิทยานิพนธ์ของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: รายงานการวิจัย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารอ้างอิง

- Daugherty, M. (2013). **The Prospect Of an a in STEM Education.** Journal of STEM education. 14(2): 10-14.
- Winner, E.; & Cooper, M. (2000). **Mute Those Claims: No Evidence (yet) for a Causal Link between Arts Study and Academic Achievement.** Journal of Aesthetic Education. Retrieved from <https://www.gwern.net/docs/dnb/2000-winner.pdf>
- Yakman, Georgette. (2010, August). **What Is the Point of Ste@M? – a Brief Overview.**STE@M Education Theory. Retrieved from https://www.academia.edu/8113832/What_is_the_Point_of_STEAM_A_Brief_Overview_of_STEAM_Education
- _____. (2012, August). **Recognizing the A in STEM Education.** Retrieved from <https://www.amle.org/BrowsebyTopic/WhatsNew/WNDet/TabId/270/ArtMID/888/ArticleID/14/Recognizing-the-A-in-STEM-Education.aspx>

มวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์

Woman Muay Thai in Globalization

ศิริวรรณ บรรจง¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์1) เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์และ2) คุณภาพชีวิตของนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักมวยไทยหญิง สังกัดค่ายมวยในภาคกลางของประเทศไทย จำนวน 30 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การสังเกต และการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์เนื้อหา ตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ มีความคิด ความเชื่อว่าการชกมวยจะนำไปสู่ความสำเร็จได้นั้นต้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่ การฝึกซ้อม เพราะมวยเป็นกีฬาที่ต้องสู้เพียงลำพัง รวมทั้งเป็นการอนุรักษ์และสืบสานศิลปะของชาติไทยด้วย มีคุณธรรมที่ยึดถือ คือ ความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะทำให้ดีที่สุด ขยันหมั่นเพียร มีระเบียบวินัย เคารพเชื่อฟังครู ซื่อสัตย์ต่ออาชีพ และไม่รังแกคนที่อ่อนแอกว่า มีแรงจูงใจในการมาเป็นนักมวยจากมีญาติเป็นนักมวย สิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดกับมวย ได้คำตอบแทนมาใช้จ่ายและช่วยเหลือครอบครัว มวยเปิดโอกาสให้ได้เรียน ชีวิตและความเป็นอยู่ของนักมวยไทยหญิงอาศัยอยู่กับครอบครัว หากเป็นนักเรียน นักศึกษาที่อยู่หอพัก ก็ต้องดูแลตนเอง ส่วนการใช้ชีวิตก็เป็นเช่นเดียวกับวัยรุ่นไทยทั่วไปคือ เล่นกีฬา เรียนหนังสือ เล่นโซเชียล เที่ยวห้าง ฯลฯ การครองตนเป็นนักมวยจะเตรียมร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรง ฝึกซ้อมทุกวัน เป้าหมายของนักมวยไทยหญิงด้านกีฬา คือ เป็นแชมป์ เป็นนักกีฬาทีมชาติเป็นแชมป์โอลิมปิก เป้าหมายชีวิต ต้องการเรียนระดับปริญญา มีอาชีพที่มั่นคง และสามารถปรับตัวกับยุคโลกาภิวัตน์ ได้ดีโดยรู้จักใช้และระมัดระวังตัวในโซเชียล และรู้จักใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นประโยชน์ ทั้งด้านการเรียนและการชกมวย

2. นักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์มีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง แต่เนื่องจากการชกมวยเป็นกีฬาปะทะจึงมีผลกระทบต่อร่างกายบ้าง เช่น การเจ็บ ปวด แดง ฯลฯ ด้านสวัสดิภาพมีความปลอดภัยในชีวิตเพราะนักมวยส่วนใหญ่อยู่ในการดูแลของผู้ปกครองหรือครู การเป็นหญิงที่แวดล้อมด้วยในวงการมวยที่ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายก็ต้องคอยระมัดระวังดูแลตัวเองไม่ให้ถูกล่วงเกินทางเพศ ด้านการเรียน นักมวยไทยหญิงส่วนใหญ่ที่เป็นนักเรียน นักศึกษาจะมีผลการเรียนดี สถานศึกษาสนับสนุน อาจารย์เข้าใจสถานภาพการเป็นนักกีฬา มีเพื่อนช่วยเหลือ ฯลฯ นักมวยไทยหญิงส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางบางคนต้องส่งเงินรายได้ไปจนเจือครอบครัว และมีรายได้ไม่แน่นอน เพราะยังเป็นนักเรียนยังต้องพึ่งพาเงินใช้จ่ายประจำจากที่บ้าน สถานภาพทางสังคมของนักมวยหญิงทุกคนเป็นที่ยอมรับของผู้เกี่ยวข้อง การเป็นนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์มีปัญหา ที่เกิดขึ้น ได้แก่ ไม่ได้รับการยอมรับในสังคมไทยเท่ากับนักมวยชาย ไม่มีโอกาสขึ้นชกในเวทีมาตรฐาน เวทีชก มีน้อยมาก ได้รับค่าชกค่าตัวน้อยกว่านักมวยชาย ด้านการเรียนแม้ว่าส่วนใหญ่ ไม่มีปัญหาแต่การซ้อม การแข่งขันมีผลต่อเวลาเรียน นักมวยหญิงบางรายที่ไม่สามารถปรับตัวได้ การมีประจำเดือนทำให้ซ้อมและแข่งขันได้ไม่เต็มที่ การถูกล่วงละเมิดทางเพศแม้จะไม่มีปัญหาที่เกิดขึ้นชัดเจน แต่การเป็นเพศหญิงที่อยู่ท่ามกลางเพศชายก็ต้องระมัดระวังตัวอยู่ตลอดเวลา

คำสำคัญ: นักมวยไทยหญิง, มวยไทย, ยุคโลกาภิวัตน์

¹ นักศึกษาหลักสูตรดุริยางคศิลป์บัณฑิต สาขาวิชามวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

Abstract

The purposes of this research were 1.) to study the lifestyles of woman muaythai in globalization 2.) to study the quality of life of woman muaythai in globalization. The Sample groups of 30 students were selected by purposive selection or judgmental sampling The instruments used were interviews and focus groups. The statistical analyses were Description and Triangulation.

The results of this research were:

1. The woman muaythai studied believe that to be a successful in competition they must be responsible to practice so they can protect themselves when fighting. Be Strong of heart and body stay in good shape healthy and take care of themselves. Because when boxing they must fight alone. They understand that boxing is part of conserving the art of Thai culture also.

2. Woman muaythai in globalization have strong quality of life. Even though boxing is a dangerous sport. Sometimes they get hurt and have pain, their teachers or race. Most of woman muaythai have good grades and get a budget to support them of 2000-8000 baht some sent money to family woman muaythai in globalization still do not get the respect that male boxers get. They can't fight in standard boxing stadium, not many stadiums to box, they get less money than male boxers. They have same problem of male boxers such as not enough time to study, a lot of work to be sent to teacher etc. However female boxers must be aware of possible sexual abuse also.

Keywords: *Wome n Muay Thai, MuayThai, Globalization.*

บทนำ

มนุษย์เกิดมามีสัญชาตญาณของการต่อสู้ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่รอดได้ ทั้งการต่อสู้เพื่อแสวงหาอาหาร สร้างที่อยู่อาศัย ป้องกันตัวเองให้พ้นจากภัยต่าง ๆ นานา แม้แต่ภัยจากมนุษย์ ด้วยกันเอง มวยเป็นการต่อสู้พื้นฐานของมนุษย์ เป็นการต่อสู้มือเปล่า เป็นการต่อสู้ด้วยอวัยวะของร่างกาย มีการสืบทอดวิธีการต่อเนื่องมา ซึ่งแต่ละเผ่าพันธุ์ของมนุษย์จะมีวิธีการต่อสู้และสืบทอดกันมาจนกลายเป็นวัฒนธรรม มวยจึงเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชาติ เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นศาสตร์เพราะมวยเป็นวิชาที่สามารถศึกษาหาความรู้ได้ มีระเบียบแบบแผนในการศึกษาและเป็นศิลป์เพราะมีเทคนิคการประยุกต์ใช้ที่เต็มไปด้วยวิธีการ กลยุทธ์ ลวดลายซึ่งยากที่จะเรียนรู้และปฏิบัติได้จนจบ แต่แต่ละคนแต่ละกลุ่มก็มีการพัฒนาเทคนิค วิธีการที่ไม่ซ้ำแบบกันมาอย่างต่อเนื่องจากรุ่นสู่รุ่น (เฉลิม อุ่นทอง, 2547)

ศิลปะมวยไทยตกทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ในอดีตมีนักมวยไทยที่มีความสามารถและเชี่ยวชาญในศิลปะแม่ไม้มวยไทยเป็นอย่างมากอาทินายขนมต้ม มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ที่เป็นแบบเฉพาะของไทย เป็นเครื่องป้องกันตัว เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพได้ ในอดีตนักมวยจะได้รับการอบรมบ่มเพาะให้มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์มีการสรรหาผู้มีความรู้ในศิลปะมวยไทยเข้าเป็นข้าราชการหรือเป็นทหาร เช่น พันท้ายนรสิงห์ พระยาพิชัยดาบหัก เป็นต้น ดังปรากฏในตำนานพระเจ้าเสื่อ มวยไทยสำคัญต่อประเทศไทย ประเทศไทยได้ใช้วิชามวยไทยปกป้องการรุกรานจากชาติอื่น ๆ พระเจ้าตากสินและทหารกล้าใช้วิชามวยไทยกอบกู้ราชบัลลังก์จากพม่า มวยไทยจึงเป็นศิลปะการต่อสู้ที่อยู่คู่ราชบัลลังก์ ช่วยทำให้ชาติมีความมั่นคงทั้งความมั่นคงทางการเมืองและความมั่นคงทางวัฒนธรรม (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2540)

มวยไทยเป็นกีฬาศิลปะการต่อสู้ที่มีการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง จนกลายเป็นวัฒนธรรมประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของชาติ สะท้อนให้เห็นลักษณะสังคมไทยที่มีระเบียบแบบแผน มีกฎกติกาและมีวิถีชีวิตในการ

ป้องกันตนเองป้องกันบ้านเมือง การฝึกฝนมวยไทยนอกจากเป็นการต่อสู้ป้องกันตัวด้วยการใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น แขน ขา ลำตัวแล้ว วิชาภูมิ ปลื้มสำราญ (2550) ยังเป็นการออกกำลังกายด้วย ปัจจุบันมีการฝึกและถ่ายทอดมวยไทยทั้งจากค่ายมวย และสถานศึกษาต่าง ๆ ก็ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้วิชามวยไทยโดยมีวัตถุประสงค์ทั้งเพื่อป้องกันตัว เพื่อสุขภาพ ห่างไกลยาเสพติด ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรมไทย

ในอดีตนักมวยส่วนใหญ่เป็นคนต่างจังหวัดมีการศึกษาต่ำ แรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าสู่ การเป็นนักมวยคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ เพราะการเป็นนักมวยนั้นไม่ต้องมีการคัดเลือก ว่าต้องมีคุณสมบัติเฉพาะเหมือนอาชีพอื่น ๆ เพียงใช้พละกำลังเท่านั้น ดังที่ศิริทิพย์ เทียนเงิน (2550) กล่าวถึงนักมวยไว้ว่า นักมวยจึงถูกมองว่าเป็นคนยากจนต้องใช้ร่างกายต่อสู้กับความอดทน ความเจ็บปวดเพื่อแลกกับค่าตอบแทน ผู้ที่เข้ามาเป็นนักมวยไทยทั้งเด็กและผู้ใหญ่ต้องใช้ชีวิตอยู่ในค่ายมวยที่ต้องฝึกซ้อมตั้งแต่เช้าจนกระทั่งเย็น

โลกาภิวัตน์หรือโลกไร้พรมแดนได้เชื่อมโยงหลอมรวมความสัมพันธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของโลกให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนทำลายพรมแดนระหว่างรัฐที่เป็นอุปสรรคขวางกั้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มวยไทย เป็นกีฬาเชิงอาชีพที่มุ่งเน้นด้านเศรษฐกิจชัดเจนมากยิ่งขึ้น มีการแข่งขันทั้งในมิติของผลการแข่งขัน และมิติทางธุรกิจอย่างต่อเนื่องนำไปสู่การเป็นอาชีพที่มุ่งเน้นการเพิ่มรายได้ มวยไทยจึงเปลี่ยนจากเดิมที่เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติ ไปเป็นกีฬา เป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยงตัวและครอบครัวได้และเป็นที่ยอมรับในสังคม

สตรีไทยมีบทบาทสำคัญมาตั้งแต่อดีต ในทางการเมืองสตรีไทยในประวัติศาสตร์หลายคนได้มีบทบาทในการสร้างชาติไทย เช่น พระสุพรรณกัลยาพระพี่นางของสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงเสียสละพระองค์เป็นองค์ประกันที่เมืองหงสาวดีเพื่อแลกกับอิสรภาพของสมเด็จพระนเรศวรที่จะมากอบกู้เอกราชให้กับกรุงศรีอยุธยา ในสมัยรัตนโกสินทร์สตรีไทยหลายคนได้มีบทบาทในการร่วมทำสงครามต่อสู้กับศัตรูเพื่อปกป้องบ้านเมือง เช่น คุณหญิงจันทรยาเจ้าเมืองถลาง (ภูเก็ต) และนางมุกน้องสาว ได้นำชาวบ้านต่อสู้ต้านทานกองทัพพม่าเมื่อครั้งสงครามเก้าทัพสมัยรัชกาลที่ 1 จนมีความดีความชอบได้รับการแต่งตั้งให้เป็น ท้าวเทพกษัตรีและท้าวศรีสุนทรตามลำดับ ในสมัยรัชกาลที่ 3 คุณหญิงโมภรรยาของปลัดเมืองนครราชสีมาได้ใช้อุบายให้หญิงชาวบ้านเลี้ยงสุราอาหารแก้ทหารลาวทำให้กองทัพของ เจ้าอนุวงศ์แห่งเวียงจันทน์ตายไปพลอยปลະละเลยความปลอดภัยของค่าย เมื่อได้โอกาสก็นำกำลังคนทั้งหญิงและชายเข้าต่อสู้กับทหารลาวจนบาดเจ็บล้มตายจำนวนมากแตกทัพหนีไป และคุณหญิงโมได้รับการแต่งตั้งเป็นท้าวสุนาริ จากบทบาทของสตรีดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้หญิงไทยได้มีการฝึกมวยไทยและใช้มวยไทยเพื่อปกป้องตนเอง ปกป้องบ้านเมืองมาตั้งแต่อดีต มวยไทยจึงไม่ใช่การต่อสู้สำหรับผู้ชายเท่านั้น และในปัจจุบันมีการส่งเสริมให้ผู้หญิงมีสิทธิและเสรีภาพในการเข้ามามีส่วนร่วมในวงการมวยไทยมากขึ้น (ชัชชัย โกมารทัต และฟอง เกิดแก้ว, 2525) มีการจัดการแข่งขันสำหรับผู้หญิง เช่น รายการชุดสวยมวยโลกมีผู้สนใจติดตามชมไม่น้อย ทำให้ความนิยมของมวยหญิงเพิ่มขึ้น เกิดที่เลี้ยงนักมวยหญิงมีค่ายมวย ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการแข่งขันที่ให้ความสนใจ ให้ความสำคัญ ให้ความนิยมกับมวยไทยหญิง มากขึ้น

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มวยไทยเป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยงตัวและครอบครัวได้ และมีความนิยมของมวยไทยหญิงเพิ่มขึ้น แม้ว่าการแข่งขันมวยไทยหญิงจะนำรูปแบบวิธีการแข่งขันของมวยไทยซึ่งเพศชาย มาใช้โดยอนุโลมโดยที่ยังไม่มีข้อกฎหมายระเบียบวิธีการจัดการแข่งขันและกฎกติกามาเป็นเฉพาะ วิเชียร สิงห์ปรีชา (2542) แต่ก็มีนักมวยไทยหญิงที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลวจำนวนมาก จึงเป็นที่น่าสนใจว่านักมวยไทยหญิงเหล่านี้มีแบบแผนการดำเนินชีวิต และมีคุณภาพชีวิตทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างหรือไม่ อย่างไร ซึ่งในทางวิชาการยังไม่ปรากฏว่ามีการศึกษาหาคำตอบอย่างชัดเจนและเป็นระบบ ว่านักมวยไทยหญิงที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลวนั้น มีแบบแผนการดำเนินชีวิตและมีคุณภาพชีวิตอย่างไร รวมทั้งหลังจากเลิกชกมวยแล้ว นักมวยไทยหญิงเหล่านี้มีชีวิตรูปแบบใด ประกอบอาชีพอะไร มีสภาพเศรษฐกิจ และฐานะทางสังคมเปลี่ยนไป หรือไม่อย่างไร

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำการศึกษา นักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อหาคำตอบและเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยหญิง ซึ่งจะทำให้ผู้หญิงที่เป็นนักมวยไทยอยู่หรือผู้หญิงที่กำลังจะเรียนรู้ศิลปะมวยไทยตลอดจนผู้สนใจในศิลปะมวยไทย สามารถนำความรู้หรือผลการศึกษาวិจัยไปใช้ ไปปรับปรุงแก้ไขตนเอง หรือสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยหญิง รวมทั้ง ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของนักมวยไทยหญิงได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์
2. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงวิถีชีวิตและคุณภาพชีวิตของนักมวยไทยหญิง
2. หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักมวยไทยหญิงได้นำไปใช้ในการวางแผนส่งเสริมให้มวยไทยหญิงได้มีวิถีชีวิตที่มีสวัสดิภาพ การดำเนินชีวิตที่ดีมีคุณภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักมวยไทยหญิงสังกัดค่ายมวยในภาคกลางของประเทศไทยที่มีประสบการณ์ชกในการแข่งขันระดับต่าง ๆ จำนวน 20 ครั้งขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักมวยไทยหญิงจำนวน 30 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection หรือ Judgmental Sampling)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักมวยไทยหญิงสังกัดค่ายมวยในภาคกลางของประเทศไทยที่มีประสบการณ์ชกในการแข่งขันระดับต่าง ๆ จำนวน 20 ครั้งขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักมวยไทยหญิงจำนวน 30 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection หรือ Judgmental Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักมวย และใช้การสัมภาษณ์เป็นวิธีการหลัก ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (Structured interviews) และแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interviews) และแบบสนทนากลุ่ม (Focus group discussion)

วิธีเก็บและรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักมวย และใช้การสัมภาษณ์เป็นวิธีการหลักในการเก็บข้อมูลประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (Structured interviews) และแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interviews) และแบบสนทนากลุ่ม (Focus group discussion)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

เมื่อผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากเอกสาร การสัมภาษณ์ และการสังเกต และการสนทนากลุ่ม แล้วได้นำข้อมูลมาตีความหมาย เปรียบเทียบการหาความสัมพันธ์เกี่ยวกับปรากฏการณ์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Member Checks) โดยให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือสมาชิกในกลุ่มให้ข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ จากภาคสนามที่วิจัย (Audience members) ตรวจสอบความถูกต้อง ของหลักฐานทางข้อมูล และผลงานวิจัยที่ได้อธิบายขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ การแสวงหาความรู้ ความจริงที่ปฏิบัติการอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

2. ข้อมูลที่ได้จากภาคสนามที่เก็บรวบรวมได้จากเครื่องมือทุกประเภท นำมาจำแนกข้อมูล (Typology Analysis) ออกเป็นหมวดหมู่ตามประเด็นที่ศึกษาพร้อมกับการตรวจสอบข้อมูลโดย ที่ผู้วิจัย การแสวงหาความเชื่อถือได้ของข้อมูลจากแหล่งที่แตกต่างกันซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) เป็นหลักดังนี้ การรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกันจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้เกี่ยวข้อง และผู้รู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) คือ การศึกษาจากแหล่งที่มาต่าง ๆ ของข้อมูลหลายแหล่ง การใช้มุมมองทางทฤษฎีหลาย ๆ ทฤษฎีตรวจสอบซึ่งกันและกัน และถ่ายทอด เล่าตรวจสอบระหว่างเพื่อนร่วมวิจัย และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกขั้นตอนของการวิจัย การเชื่อมโยงข้อมูลการวิจัย แบบสามเส้านี้ เพื่อสะท้อนให้เห็นข้อมูลหลักฐานและผลงานวิจัยโดยอาศัยการตีความหมายของข้อมูล หลักฐานที่เก็บรวบรวมได้มีความไว้วางใจได้ว่า มีความถูกต้องตรงตามความเป็นจริงที่ได้นำเสนอไป ซึ่ง ในทางปฏิบัตินั้นจะกระทำโดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหลากหลายแหล่ง (Data triangulation) หลากหลายวิธี (Methodological triangulation) และโดยนักวิจัยหลายคน (Investigator triangulation) ซึ่งจะมีรายละเอียดในแผนภูมิเพื่อที่จะตรวจสอบความไว้วางใจ ตลอด ถึงการเข้าถึงข้อเท็จจริงได้ (Fact) หรือ ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยที่ผู้วิจัยต้องการสืบค้นคำตอบได้อย่างละเอียดครบถ้วนและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย

1 สรุปรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์

1.1 ความคิด ความเชื่อ นักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ มีความคิด ความเชื่อว่าการชกมวยจะนำไปสู่ความสำเร็จชีวิต มีเงิน มีโอกาสในการเรียนทั้งนี้ ต้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองแล้ว ฝึกซ้อมมาก ๆ ซ้อมอย่างเต็มที่เชื่อฟังโค้ช ช่วยให้การชกมวยเกิดการบาดเจ็บน้อย ดังคำกล่าวที่ว่า “ซ้อมมากเจ็บน้อยซ้อมน้อยเจ็บมาก” “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” “ใครจะช่วยเราได้ขณะนี้นักมวยหญิงทุกคนมีคติของการเป็นนักกีฬาที่ดีคือ “รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย” นอกจากนี้ ในฐานะคนไทยคนหนึ่ง นักมวยหญิงไทยก็รักและต้องการสืบสานศิลปะของชาติ ดังคำกล่าวที่ว่า “มวยไทยเป็นศิลปะการป้องกันตัวแขนงหนึ่งที่มีเสน่ห์ที่ควรรักษาและสืบทอดเอาไว้และส่งต่อไปยังรุ่นต่อไป การเป็นนักมวยเป็นการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมอันดีของไทยและยังเป็นการเผยแพร่ ให้ต่างประเทศได้ยกย่องชื่นชมหญิงไทยด้วย”

1.2 คุณธรรมที่ยึดถือ คุณธรรมที่นักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ยึดถือ ประกอบด้วย ความมุ่งมั่น ตั้งใจ ดังคำพูดที่ว่า “ตั้งใจทำวันนี้ให้ดีที่สุด ทำสิ่งที่ทำอยู่ให้เต็มที่ ตั้งใจฝึกซ้อม ตั้งใจชก” และส่วนใหญ่มีความขยันหมั่นเพียร เช่น “ขยันพากเพียรเอาใจใส่ และซ้อมให้มากที่สุด” มีทักษะที่ดีจึงจะประสบความสำเร็จ คุณธรรมที่พบในนักมวยก็คือ การเคารพเชื่อฟังครู ผู้ฝึกสอนให้มาก นอกจากนี้ ยังมีคุณธรรมที่พบในตัวนักมวยหญิง คือ ความซื่อสัตย์ต่ออาชีพ “ต้องซื่อสัตย์ต่ออาชีพ อย่าล้มมวย” “ไม่รังแกคนที่อ่อนแอกว่า” จึงพบในหมู่นักมวยหญิงด้วย

1.3 แรงจูงใจในการเป็นนักมวย นักมวยไทยหญิงส่วนใหญ่เข้าสู่เส้นทางในการเป็นนักมวยจากการที่มีญาติเป็นนักมวยอีกปัจจัยหนึ่งของนักมวยไทยหญิงที่เข้าสู่การเป็นนักมวย คือ การอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดกับมวย แรงจูงใจบางส่วนมาจากเหตุผลทางเศรษฐกิจ คือการชกมวยก่อให้เกิดรายได้หรือค่าตอบแทน “เพราะการชกมวยได้เงินมาช่วยเหลือครอบครัวที่ฐานะยากจน” หรือ “การเป็นนักมวยได้มีโอกาสเป็นนักกีฬาของมหาวิทยาลัย ได้เรียนฟรี”

1.4 ชีวิตและความเป็นอยู่ ชีวิตและความเป็นอยู่ของนักมวยไทยหญิงผันแปรไปตามที่พ่อก้ายและผู้ที่อยู่ด้วย คือ หากพ่อก้ายอยู่กับครอบครัว พ่อ แม่ ญาติ ไม่ว่าจะเป็นบ้านตนเองหรือบ้านเช่าก็ตาม พ่อแม่จะเป็นคนดูแลความเป็นอยู่ ส่วนการใช้ชีวิตของนักมวยไทยหญิง ก็เป็นไปในลักษณะเดียวกับวัยรุ่นไทยทั่วไปคือ เล่นกีฬา ซ้อมกีฬา เรียนหนังสือ

1.5 การครองตนเป็นนักมวย นักมวยไทยหญิงต้องเตรียมร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรงโดยการฝึกซ้อมทุกวัน นอนให้เพียงพอ พิตซ้อมให้แข็งแรง สมบูรณ์ ฝึกซ้อมตามตาราง

1.6 การมองอนาคต หรือเป้าหมายด้านการชกมวยของนักมวยไทยหญิงนักมวยที่ชกมวยให้เก่ง ชกมาก ๆ การมีประสบการณ์มากชัยชนะก็จะตามมาเอง จนถึงเป้าหมายที่อยากเป็นแชมป์รายการต่าง ๆ จนถึงแชมป์มวยไทยโลก เป็นนักกีฬาทีมชาติ อนาคตหรือเป้าหมายด้านการเรียนระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ส่วนเป้าหมายของชีวิตของนักมวยไทยหญิงนั้นจะเน้นที่ความมั่นคงของชีวิตด้านการงานและค่าตอบแทนที่ดี ต้องการมีสุขภาพร่างกายดี

1.7 การปรับตัวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ นักมวยไทยหญิงส่วนใหญ่อายุไม่มาก ถือเป็นคนรุ่นใหม่ที่สามารถปรับตัวได้ดีกับยุคโลกาภิวัตน์ โดยมีรูปแบบการปรับตัว ให้มีความพร้อมในการดำรงชีวิตในสังคมตามกระแส เหมือนวัยรุ่นทั่วไป นอกจากนี้ นักมวยไทยหญิงส่วนมากก็เห็นว่ายุคโลกาภิวัตน์โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นประโยชน์กับตนเองทั้งด้านการเรียนและการชกมวย พัฒนาดนเองให้ดียิ่งขึ้น นำเทคโนโลยีมาใช้ในวงการมวย ศึกษาเทคนิค และวิธีการแก้ทางมวย” รวมทั้ง “พยายามศึกษาในอนาคต”

2. สรุปคุณภาพชีวิตของนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์

2.1 สุขภาพ สุขภาพร่างกายของนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ มีความสมบูรณ์แข็งแรง เพราะส่วนใหญ่มีการดูแลและบำรุงรักษาร่างกายดี ฝึกซ้อมตามโปรแกรมตลอด จากความคิดที่ว่าซ้อมมาก เจ็บน้อยซ้อมน้อยเจ็บมาก และความเป็นผู้หญิงที่ต้องระมัดระวังดูแลหน้าตาเป็นอย่างดี

2.2 สวัสดิภาพ นักมวยไทยหญิงส่วนใหญ่มักอยู่ในการดูแลของผู้ปกครอง หรือครูจึงมีความปลอดภัย ในชีวิตดี ระหว่างการฝึกซ้อมและแม้กระทั่งเมื่อไปแข่งขันชกมวยก็มักมีผู้ปกครอง พ่อ แม่ ติดตามไปด้วย ด้วยความเป็นเพศหญิงที่อยู่ในค่ายมวยกับผู้ชายทำให้นักมวยหญิงทุกคนต้องระมัดระวัง ดูแลตัวเองไม่ให้เกิดความเสี่ยงกับตนเองความปลอดภัยของร่างกายที่อาจถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ “เพื่อนเคยโดนกอดเวลาซ้อมลงนาม เคยโดนจับหน้าอก ขณะนวด” เป็นต้น

2.3 การศึกษาของนักมวยไทยหญิงส่วนใหญ่ผลการเรียนดี แสดงให้เห็นว่าการเป็นนักมวยมีวินัย มีความรับผิดชอบ บทบาทการเป็นนักมวยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นนักกีฬาของสถานศึกษา ส่วนปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้นักมวยไทยหญิงสามารถเรียนได้ดี ไม่มี

2.4 ฐานะทางเศรษฐกิจของนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ นักมวยไทยหญิงส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางพอมีพอกิน ในจำนวนนี้บางส่วนต้องส่งเงินรายได้ไปจุนเจือครอบครัว มีนักมวยหญิงส่วนน้อยเท่านั้น ที่สถานภาพทางเศรษฐกิจดีเพราะครอบครัวฐานะดี มีบ้าน มีรถ นักมวยหญิงอีกส่วนหนึ่ง ที่ยังมีรายได้ไม่แน่นอน เพราะยังเป็นนักเรียนนักศึกษาอยู่ ทำให้ต้องพึ่งพาเงินใช้จ่ายประจำจากที่บ้าน

2.5 การประกอบอาชีพและรายได้ของนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ นักมวยไทยหญิงส่วนใหญ่มีรายได้จากการชกมวยเพียงพอ ทำให้มีเงินใช้จ่ายเพียงพอและเหลือเก็บสำหรับนักมวยหญิงที่ไม่มีภาระต้องส่งรายได้จุนเจือครอบครัว นักมวยที่ได้เงินค่าตัวจากการชกมวยแต่ละครั้งสูงถึงแม้จะมีภาระต้องส่งเงินให้พ่อแม่ก็ยังสามารถใช้จ่ายในชีวิตประจำวันได้เพียงพอ แต่ก็มีนักมวยหญิงบางส่วนที่รายได้จากการชกมวยน้อยไม่เพียงพอในการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

2.6 สถานภาพทางสังคมของนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ สถานภาพทางสังคมของนักมวยหญิงทุกคนเป็นที่ยอมรับของผู้เกี่ยวข้องทั้งที่สถานศึกษาและที่ค่ายมวย ในค่ายมวยไม่ว่าจะเป็นเจ้าของค่าย ผู้ฝึกสอนก็มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนั้น โดยรวมด้านสถานภาพในสังคมของนักมวยหญิงจึงเป็นที่ยอมรับเข้ากับคนสังคมและอยู่ในสังคมได้ดี

2.7 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ การเป็นนักมวยไทยหญิงนับว่ามีปัญหามากเมื่อเทียบกับนักมวยชายที่มีและได้รับการยอมรับมายาวนานในสังคมไทย ปัญหาของนักมวยหญิงที่พบมาว่า ด้านสิทธิความเท่าเทียมเมื่อเทียบกับนักมวยชาย นักมวยหญิงไม่มีสิทธิขึ้นเวทีมาตรฐาน เวทีใหญ่ เหมือนกับถูกกีดกัน แบ่งชั้นเวทีชก โปรแกรมการแข่งขันสนามหรือเวทีชกสำหรับมวยหญิงมีน้อยมาก และนักมวยหญิงจะได้รับค่าชกค่าตัวน้อยกว่านักมวยชายเพศหญิงจะเสียเปรียบด้านสรีระมากกว่าชาย การมีประจำเดือนถึงแม้จะไม่กระทบรุนแรงกับการเป็นนักมวย บางคนที่มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงดีก็สามารถฝึกซ้อมได้ ชกได้แต่ก็ไม่เต็มที่มีเหมือนภาวะปกติ ด้านสุขภาพ เพศหญิงอ่อนแอกว่าเพศชาย ขณะที่มวยเป็นกีฬาปะทะส่งผลกระทบกับร่างกายมากกว่าชาย มีเจ็บ มีแตก ปวดหลัง สมองกระทบกระเทือนจนมีอาการปวดศีรษะ มีศีรษะ ด้านการล่องละเมิดทางเพศ แม้ว่าจะไม่มีปัญหาเกิดขึ้นชัดเจนแต่การเป็นเพศหญิงที่อยู่ท่ามกลางกีฬาของเพศชายมาก่อน และผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เป็นผู้ชายและอยู่ในวัยรุ่น นักมวยหญิงจึงต้องระมัดระวังตัวอยู่ตลอดเวลา ด้านการเรียน นักมวยหญิงส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา ที่ต้องฝึกซ้อม ต้องเรียน และต้องมีโปรแกรมแข่งขันชกมวยเป็นระยะ แม้ว่านักมวยหญิงส่วนใหญ่จะไม่มีปัญหา แต่ต้องยอมรับว่าการซ้อมเข้าซ้อมเย็นตามโปรแกรมการฝึกฝนก็ทำให้ร่างกายเหนื่อยล้าต้องการพักผ่อน และเมื่อต้องมีการแข่งขันขึ้นชกตามเวทีมวยต่าง ๆ ก็ทำให้ต้องหยุดเรียน มีผลต่อเวลาเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักมวยหญิงบางรายที่ไม่สามารถปรับตัวได้

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัย มีประเด็นที่น่าสนใจอภิปรายผลดังนี้

การดำเนินชีวิตของนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ มีความคิดความเชื่อว่าการที่จะประสบความสำเร็จนั้น ต้องมีความรับผิดชอบ ฝึกซ้อม มีความเข้มแข็งทั้งกายและใจ จิราพร แก้วศรีงาม (2547) ได้กล่าวถึงวิถีชีวิตนักมวยไทยว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพนักมวยไทยได้นั้น ต้องมีการฝึกซ้อม มีวิญญานหนักสู้ สอดคล้องกับ พงษ์ศักดิ์ คงแย้ม (2557) กล่าวว่ามวยไทยเป็นเกมกีฬาแห่งการต่อสู้ป้องกันตัวที่ช่วยเสริมศิลปะในการแสดงออกถึงความกล้าหาญ ความอดทน การรู้จักควบคุมตนเอง และที่สำคัญที่สุด คือ ทำให้รู้จักการสร้างและแสวงหาโอกาสอย่างมีกติกากฎ เป็นมารยาทที่ บ่งถึงความเคารพที่ได้ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น และ วิเชียร สิงห์ปรีชา (2542) พบว่า วิถีชีวิตและความสำคัญของมวยไทยนั้นมีการต่อสู้ด้วยความรักชาติของนักมวยไทย นับได้ว่าวิถีชีวิตของมวยไทยจึงเป็นสังคมที่ขับเคลื่อนไปด้วยความดีงามของคนทุกชั้นวรรณะเพราะมวยไทยเป็นศิลปะประจำชาติไทย

ด้านคุณธรรม นักมวยส่วนใหญ่มีคุณธรรมในการครองตนระหว่างที่เป็นนักมวยอยู่โดยยึดหลักธรรมที่ว่า ชยันต้อม มีความอดทน รับผิดชอบต่อหน้าที่ ซื่อสัตย์ กตัญญู รู้แพ้รู้ชนะ และรู้จักให้อภัย รู้แพ้ ชนะ รู้ภัย มีวินัย ซื่อสัตย์ต่ออาชีพ และเชื่อว่ามวยเป็นอาชีพที่ทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จได้ สอดคล้องกับเฉลิม อุ่นทอง, (2547, หน้า 149-152) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องมวยไทยยุคโลกาภิวัตน์พบว่าผู้เรียนศิลปะมวยไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับความกตัญญูรู้คุณครู อาจารย์ เคารพนับถือในตัวครู เคารพรุ่นพี่รุ่นน้อง แรงจูงใจในการมาเป็นนักมวยจากการที่มีญาติเป็นนักมวย อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดกับมวย การชกมวยได้คำตอบแทน เปิดโอกาสให้กับชีวิต ดังที่ วัฒน ภูไท (2550) ได้กล่าวว่า มีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีใจรักความเป็นนักมวย สถานการณ์ของคนกลุ่มนี้อาจจะมีค่ายมวยอยู่ที่บ้านหรือใกล้เคียง หรือไม่ก็คุณพ่อเป็นนักมวยเก่าหรือญาติพี่น้อง เป็นต้นจึงทำให้เขาเหล่านั้นจำเป็นต้องเป็นนักมวยไปโดยปริยาย และวินัย พลสุศรี, (2555) ได้กล่าวว่ากีฬามวยไทยมีส่วนสำคัญในการสร้างความภาคภูมิใจ สร้างแรงบันดาลใจ ก่อให้เกิดความสามัคคีและสามัคคีของคนในชาติ ความสำเร็จ ของนักกีฬาไทยในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ หรือความสำเร็จของนักกีฬาอาชีพเป็นแรงบันดาลใจให้เยาวชนรุ่นใหม่ให้มีความมุ่งมั่น เพื่อที่จะก้าวไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จ นอกจากนี้ มวยไทยหญิงส่วนหนึ่งต้องการสืบสานศิลปะของไทยและ มีความชอบมวยไทย ซึ่งสอดคล้องกับจิราพร แก้วศรีงาม (2547) ที่พบว่า “หากใจไม่รักหรือไม่มีความจำเป็นจริง ๆ คงไม่มีใครมาเป็นนักมวย

ชีวิตและความเป็นอยู่ ผู้หญิงที่มาซ้อมมวยมาต่อมวยจะเป็นความมุ่งมั่น และทุ่มเท ทำให้เธอมีภาวะความมีระเบียบวินัย คือต้องมีเป้าหมายชัดเจนและจริงจังไม่ใช่ทำอะไรเล่น ๆ เป็นกีฬาที่มีการปะทะและเขามาเล่นตามความถนัดหรือ

ความสนใจเฉพาะบุคคลจนทำให้มวยเป็น ชีวิตชีวิตประจำวัน มีระบบพัฒนาเพื่อต่อยอดศักยภาพและความสามารถที่สูงขึ้นคือ ซ้อมน้อยเจ็บมาก ซ้อมมากเจ็บน้อยดังที่ วาสนา โลสุวรรณ, (2558) นักมวยไทยอาชีพ ที่สามารถต่อสู้บนสังเวียนจนเป็น นักมวยหมัด นักมวยเตะ นักมวยเข่า นักมวยศอก นักมวยอาวุธครบเครื่อง มีตัวตนเป็นนักมวยแชมป์เงินพัน นักมวยเงินหมื่น นักมวยเงินแสน ซึ่งล้วนแต่ถูกสร้างผ่านปฏิบัติการร่างกายที่แข็งแกร่ง ปฏิบัติการทักษะแม่ไม้มวยไทย เทคนิคเชิงมวยไทย ควบคุมอาหาร และลดน้ำหนักโดยตัวเจ้าของเชื่อโดยสนิทใจและไม่ตั้งคำถามจนตัวเขาเองนั้นเปรียบเสมือนร่างกายที่สยบยอม ต่อความรู้ก็หามวยไทย สอดคล้องกับ จิราพร แก้วศรีงาม, (2547) ที่ว่า การฝึกซ้อม นักมวยที่ประสบความสำเร็จในอาชีพได้ ต้องฝึกซ้อมอย่างหนัก เป็นประจำสม่ำเสมอ เป็นคนที่มีระเบียบวินัยในตนเองอย่างสูงและการดำเนินชีวิต นักมวยเป็นอาชีพที่ต้องใช้ร่างกายเข้าแลกเพื่อให้ได้ชัยชนะเป็นสิ่งที่ตอบแทนกลับมา ยิ่งชนะมากเท่าไรชื่อเสียงและเงินทองก็จะยิ่งหลั่งไหลเข้ามา แต่การจะชนะได้มีทางเดียวคือการฝึกซ้อมอย่างหนัก ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ สอดคล้องกับ เสถียร เหลืองอร่าม, 2525, หน้า 10- 18 และนิพนธ์ คันธเสวี, 2528) กล่าวว่า ความต้องการนี้เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับมนุษย์ทุกคนจะขาดเสียมิได้ การแสวงหาสิ่งต่าง ๆ มาเพื่อตอบสนองความต้องการในทางกายของมนุษย์ นี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของสังคม วัฒนธรรม การฝึกอบรม สิ่งแวดล้อม ศาสนา เศรษฐกิจ

การครองตนเป็นนักมวยของนักมวยหญิงนั้น มีความมุ่งมั่นการฝึกซ้อมตามตารางที่ทางค่ายมวยได้จัดไว้มีระเบียบวินัย สร้างมีความพร้อมของร่างกายโดยการฝึกฝนขยันหมั่น เพียร ฝึกซ้อม ศึกษาเทคนิคการชกมวยต่าง ๆ เพื่อให้พร้อมในการแข่งขันและได้รับชัยชนะ สอดคล้องกับ ต่อศักดิ์ แก้ววรวิไล (2561 กุมภาพันธ์ 14) ได้กล่าวว่า การมีวินัยจะดีสอนได้และชี้ตัวอย่างให้เขาเห็น และจะเห็นผลได้ว่าการมีวินัยในตัวนักมวยถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาตนเองทำให้ประสบผลสำเร็จ ในอาชีพนักมวย สอดคล้องกับ ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์สามารถสรุปได้ดังนี้ โยธิน ศันสนยุทธ (2530) สรุปว่า ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) คือ ความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ

เป้าหมายในอนาคตของนักมวยไทยหญิง เช่น การเป็นทีมชาติ เป็นแชมป์มวยไทยโลกแชมป์โอลิมปิก และเป็นเจ้าของค่ายมวย ได้เรียนฟรี มีชื่อเสียง ทำงานมีงานทำที่มั่นคงสอดคล้องกับ ภราดร สังกรแก้ว (2561 มกราคม 28) ที่ว่า การเป็นโค้ช ครูฝึก ก็เหมือนกับผู้ปกครองของเด็ก ต้องมีการวางแผนให้กับนักมวยการวางแผนว่าเขาควรจะไปอยู่ในจุดไหน ผลัดกันให้เขาบรรจุได้งานทำ ผู้หญิงส่วนใหญ่เมื่อเลิกชกก็จะไปทำงานตามที่ตนได้เรียนมาเท่านั้น และ ริเรื่องรอง รัตนวิไลสกุล (2540) ได้กล่าวว่า การตอบสนองความต้องการของมนุษย์ว่าคนเรามีความต้องการในชีวิตในด้านร่างกาย จิตใจ รวมถึงความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น มีการต่อสู้ ความต้องการเอกชนะพินฝ่า ความต้องการที่จะยอมแพ้ ความต้องการที่จะป้องกันตนเอง ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ต้องการการยอมรับ ต้องการรักษาชื่อเสียง เป็นความต้องการให้ตนเองมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow, 1954) ที่พบว่าบุคคลมักมีขั้นตอนตอบสนองความต้องการขั้นต่ำสุดก่อน เมื่อได้รับการตอบสนองแล้ว จึงแสวงหาความความต้องการมั่นคงปลอดภัย ต้องการความรักและการเป็นที่รัก ต้องการการยอมรับและยกย่องนับถือ ต้องการความสำเร็จซึ่งเป็นความต้องการในขั้นสูงสุดของพัฒนาการแห่งพฤติกรรมของมนุษย์

นักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ มีการปรับตัวเองตามสังคมตามยุคตามสมัยให้ได้ดี ให้มีความพร้อมในการดำรงชีวิตในสังคมโดยใช้เทคโนโลยี สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองในเรื่องการศึกษาเทคนิคและแก้ทางมวย และสื่อสารกับบุคคล สืบค้นข้อมูลทุกด้านที่ต้องการ แต่อย่างไรก็ตาม นักมวยหญิงก็ยังเห็นคุณค่าความเป็นไทย คนไทย รวมทั้งอนุรักษ์สืบทอดศิลปะของชาติไทยไว้ เป็นไปตามที่ปรากฏการณ์ทางสังคมที่ ลิขิต ธีรเวคิน (2548) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยของสังคมไทยปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์ โดยมีจุดเด่นอยู่ที่เทคโนโลยีข่าวสารข้อมูล การไร้พรมแดนเนื่องจากการเดินทางและการไหลผ่านของพรมแดนในด้านความรู้และวิทยาการ การเกิดสมองกลและเทคโนโลยีขั้นสูงอันเป็นอารยธรรม สังคมไทยคนไทยก็พยายามปรับตัวให้ทันกับภาวะ การเปลี่ยนแปลงของคลื่นต่าง ๆ มาตลอด เช่นเดียวกับ เฉลิมทองอุ่น (2547) สรุปว่าโลกาภิวัตน์ทำให้สังคมไทยและคนไทยล้วนมีและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็น

เครื่องช่วยย่นระยะทางให้ได้ใกล้ชิดกันมากขึ้นและย่นเวลาให้ติดต่อกันได้โดยทันที่จนเวลาตามนาฬิกาเป็นแต่เพียงสิ่งสมมุติเมื่อคน เทคโนโลยี วัตถุและอุปกรณ์ สารสนเทศ ความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดต่าง ๆ ไหลเวียนสอดแทรกไปทั่วทุกส่วนอย่างไร้ขีดจำกัด และอารีย์ นัยพินิจ และคณะ (2557) กล่าวว่า การเกิดขึ้นของโลกาภิวัตน์ได้ส่งผลกระทบต่อมนุษย์และโลกทั้งในด้านบวกและด้านลบ สร้างสิ่งอศรรยแก่มนุษย์ และในขณะเดียวกันก็สามารถทำให้เกิดด้านลบในหลากหลายประการดังต่อไปนี้ เกิดความรู้สึกท้องถิ่นนิยม กระแสโลกาภิวัตน์สร้างความรู้สึกท้องถิ่นนิยมแทนที่อุดมการณ์ชาตินิยมเนื่องจากสังคมยุคโลกาภิวัตน์เป็นยุคแห่งข่าวสาร ซึ่งประชาชนในท้องถิ่นสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนของตนได้อย่างรวดเร็ว ปลุกจิตสำนึกของประชาชนในท้องถิ่นให้รู้จักเห็นคุณค่าอนุรักษ์ รักษา และหวงแหนทรัพยากรภายในท้องถิ่นของตน

2. คุณภาพชีวิตนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์

นักมวยหญิงมีสุขภาพให้แข็งแรงเพราะได้เตรียมร่างกายมีความพร้อมเสมอ มีการบำรุงร่างกาย มีการฝึกซ้อมที่ตลอดเวลา เวลาชกก็จะเจ็บน้อยหรือไม่เจ็บ ปกติดี แข็งแรง สมบูรณ์ไม่มีปัญหา ซึ่ง ต่วย และนายชยะ (นามแฝง) (2546) ได้กล่าวถึงประวัติมวยไทยว่า มวยไทยเป็นศิลปะที่อยู่ในแขนงหนึ่งของการศึกษาและการต่อสู้ป้องกันตัว การเล่นและการฝึกจะต้องสร้างสมรรถภาพของร่างกายให้มีความแข็งแรงอดทนและจิตใจต้องเข้มแข็ง จะต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอเพราะในการต่อสู้นั้นอาจเกิดอันตรายถึงชีวิตหากไม่ได้รับการฝึกซ้อมมาเป็นอย่างดี สัมพันธ์กับ วุฒิชัย วัฒนาคมประทีป (2550) ที่ว่า สุขภาพของนักมวยส่วนใหญ่สมบูรณ์แข็งแรง โดยการออกกำลังกายเป็นประจำเนื่องจากเกิดความเคยชินกับการออกกำลังกายด้านสรีรภาพและความปลอดภัยในชีวิตของนักมวยไทยหญิงยุคโลกาภิวัตน์ มีความปลอดภัยในชีวิตดี แม้มวยจะเป็นกีฬาปะทะจนอาจทำให้บาดเจ็บ แต่หลังชกก็มีการดูแลร่างกาย ดูแลตัวเองให้มีความปลอดภัย ส่วนความเสี่ยงเรื่องชู้สาวหรือการถูกล่วงละเมิดนั้นน้อยมาก ภราดร สักกรแก้ว (2561) ได้กล่าวว่า เรื่องการนวดนักมวยหญิง ก็จะเป็นเพื่อนกันผู้หญิงด้วยกัน หรือไม่ก็จะเป็นเพื่อน ๆ ในค่ายนักมวยเขาซ้อมมวยด้วยกันสนิทกัน ไม่มีเรื่องการเกิณเลย และนักมวยหญิงบางคน จะเป็นหญิงทอม ไม่รู้สึกเรื่องเพศกับผู้ชาย เห็นผู้ชายเป็นพวกเดียวกัน กระนั้นการถูกล่วงละเมิดก็มีโอกาสเกิดขึ้นได้เพราะความเพศหญิงที่ล้อมรอบด้วยผู้ชายซึ่งเป็นเพศชาย ดังที่ พัทธกษ ทองแผ่ (2560) ได้กล่าวว่า มี เทรนเนอร์ ในเมืองไทยเก๊าสิบเปอร์เซ็นต์นั้นเป็นผู้ชายหมด ในเรื่องของการสนิทสนมใกล้ชิด ซ้อมมวยกอดกอด ถ้านักมวยไม่เข้าใจกัน กับโค้ช และโค้ชไม่มีคุณธรรมก็ทำให้เป็นจุดบอดของนักกีฬาหญิงเหมือนกับว่าถูกรังแก เด็กนักมวยบางคนถึงกับย้ายค่ายหนี บางคนถูกล่วงละเมิดมวยค่อนข้างใกล้ชิดกัน ถูกเนื้อตัวกัน ทำให้เกิดเรื่องละเมิด

นักมวยไทยหญิงส่วนใหญ่อยู่ในระบบการศึกษา การชมมวยควบคู่กับการเรียนอาจก่อให้เกิดปัญหาทางการเรียนได้ ผู้เกี่ยวข้องต้องให้การดูแล ช่วยเหลือส่งเสริมเพราะเป็นอนาคตที่สำคัญหลังจากเลิกชมมวย สอดคล้องกับ ภราดร สักกรแก้ว (2561) ที่กล่าวว่า ต้องวางแผนว่าการตัดเกรดนักกีฬาควรอยู่ในระดับ ในกลุ่มที่เป็นนักกีฬาด้วยกัน เพื่อให้ได้ผลการเรียนผ่านไปได้ด้วยดี มีอนาคตหลังจากเลิกชมมวย

ฐานะทางเศรษฐกิจนักมวยไทยหญิงมักมีรายได้จากการชมมวยไม่แน่นอน เงินเก็บไม่มี โดยเฉพาะที่กำลังศึกษาที่ได้เงินจากการชมมวยก็ไม่มากและมีเวทียกน้อย ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล (2561) กล่าวว่า กระแสของมวยหญิง ไม่เป็นที่นิยมเท่ากับมวยชาย แต่ถ้าเป็นการออกกำลังกายผู้หญิงได้รับความนิยมมากกว่าผู้ชายแน่นอน และจิราพร แก้วศรีงาม (2547) ได้กล่าวถึงวิถีชีวิตนักมวยไทยว่า นักมวยนั้นมีวิถีชีวิตที่ค่อนข้างลำบาก และ ชาญณรงค์ สุขหงษา (2545) กล่าวว่าความสำคัญของมวยไทย ศิลปะมวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติเป็นมรดก ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ สมควรอย่างยิ่งที่คนไทยทุกคนต้องศึกษาหาความรู้และรักษาตลอดไป ทั้งนี้หากผู้หญิงไทยได้ฝึกอย่างจริงจังก็สามารถเป็นนักกีฬาที่ทำรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ด้านสถานภาพทางสังคม นักมวยไทยหญิงได้รับการยอมรับและเข้ากันได้กับบุคคลในวงการมวย เพื่อนให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน ซึ่ง วุฒิชัย วัฒนาคมประทีป (2550) พบว่า นักมวยได้รับเกียรติ การยอมรับ ยกย่อง ศรัทธาอยู่ในระดับดีมาก มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ไม่ได้เข้าไปช่วยเหลือสังคม ได้การยอมรับ ยกย่องศรัทธาจากสังคมด้วยดีเสมอ

สภาพปัญหาที่เกิดจากการเป็นนักมวยไทยหญิง ประการหนึ่งที่สำคัญคือเวทีชกสำหรับมวยหญิงมีน้อย นักมวยหญิงไม่มีสิทธิเข้า ขึ้นเวทีมาตรฐาน เหมือนกับถูกกีดกัน แบ่งชั้น ได้รับค่าชกค่าตัวน้อยกว่าผู้ชายผู้หญิงจะเป็นการเสียเปรียบด้านสรีระมากกว่าชาย นักมวยหญิงไทยจึงต้องการโอกาส ต้องการการสนับสนุนของผู้ใหญ่เพื่อเป็นกำลังใจในการชกมวย และทำให้มวยหญิงให้เป็นที่ยอมรับเหมือนมวยชายให้วงการมาสนับสนุนมวยหญิงให้มากกว่านี้ ปัญหาด้านร่างกายช่วงมีรอบเดือนไม่สะดวก ทำให้ฝึกซ้อมได้ไม่ สอดคล้องกับ แอน ดอร์ท (Ann Dort, 2004) ที่ว่า การที่ผู้หญิงถูกกีดกันจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในการแข่งขันมวยไทยนั้น เป็นประเพณีความเชื่อดั้งเดิมของวัฒนธรรมไทย ที่มองว่าผู้หญิงเป็นสิ่งอับมงคลเป็นสิ่งที่จะทำให้ความขลังของสังเวียนและของขลังที่อยู่ในตัวนักมวยชายนั้นสูญสิ้นไป และสังคมแสดงเจตนาที่ชัดเจนในการกีดกันและแบ่งแยกนักมวยหญิงและนักมวยชายโดยการจัดให้นักมวยหญิงขึ้นบนสังเวียนหลังจากที่การแข่งขันของนักมวยชายจบลงแล้วเท่านั้น แต่ปัจจุบันระบบดังกล่าวได้เปลี่ยนไป และแอน ดอร์ท ได้ทำนายไว้ว่าบทบาทของผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยจะเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น จนสามารถมีบทบาทที่เท่าเทียมกันกับบทบาทของผู้ชายได้ในอนาคต สัมพันธ์กับ ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล (2561) ได้มองว่ามวยหญิงถือเป็นการส่งเสริมเป็นการเสมอภาคในการชก เป็นสิ่งที่ดีที่ผู้หญิงก็สามารถชกมวยได้ ผู้หญิงสามารถฝึกมวยเป็นศิลปะป้องกันตัวได้ ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่การชกบนเวทีเป็นถ้ำสนับสนุนให้มากขึ้นไปได้เรื่อยๆ เพราะมันมีองค์ประกอบหลายอย่าง แต่ถ้าเป็นการสนับสนุนในยุคโลกาภิวัตน์นี้ น่าจะเป็นไปในลักษณะการออกกำลังกายอีกด้านหนึ่งมากกว่า

ข้อเสนอแนะ

- 1 ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจในงานวิจัยชิ้นนี้ คือกลุ่มผู้หญิงเข้ามามีบทบาทต่อการชกมวยไทย เพราะผู้หญิงเริ่มมีความสนใจต่อศิลปะและวัฒนธรรมของมวยไทย ดังนั้นองค์ความรู้เกี่ยวกับนักมวยไทยในกลุ่มผู้หญิงยังขาดอยู่ จึงน่าจะมีการศึกษาเรื่องบทบาทต่อการเป็นนักมวยไทยของผู้หญิง
2. ควรศึกษาชีวิตของนักมวยไทยหญิงหลังเลิกชกมวย ในทั่วทุกภาคของประเทศไทยเพื่อดูผลการเปรียบเทียบของสภาพสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต เพื่อวางแผนการดำเนินชีวิตของนักมวยไทยหญิงในสังคมไทยในยุคปัจจุบัน
3. ควรมีการศึกษาเพื่อติดตามผลระยะยาวเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ของนักมวยไทยหญิงหลังเลิกชกมวย เนื่องจากปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจสังคม และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนไป จึงเห็นควรทำ การศึกษาเพื่อเป็นสิ่งที่ผู้ที่เกี่ยวข้องควรตระหนักและให้ความสำคัญตลอดจนนำ ผลการวิจัยที่ได้ไปวางแผนปรับปรุง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตชีวิตนักมวยไทยหญิงที่ดีขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

หนังสือ

- ชัชชัย โกมารทัต และพอง เกิดแก้ว. (2525). **วิวัฒนาการกีฬาไทย : มวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อ**. เอกสาร ประกอบการสัมมนา โครงการไทยศึกษาฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชาญณรงค์ สุหงษา. (2545). **ประวัติมวยไทย ใน คู่มือการสอนมวยไทยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- นายขยะ (นามแฝง). (2536). **ศิลปะมวยไทย**. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.
- นิพนธ์ คันทะเสวี. (2528). **มนุษย์สัมพันธ์เพื่อการพัฒนาสังคม**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- โยธิน ศันสนยฤทธิ์ (2530). **แรงจูงใจในการชก**. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาสนการพิมพ์.
- ริเรืองรอง รัตนวิไลสกุล. (2540). **มนุษย์สัมพันธ์**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- วิเชียร สิงห์ปรีชา. (2542). **กีฬามวยไทย**. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ1999.

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการการกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2540) . พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

กฎกระทรวงข้อบังคับระเบียบ. กรุงเทพฯ : นิวไทม์มิตรภาพการพิมพ์.

สเลียร์ เหลืองอร่าม. (2525). *วิทยาการจัดการ*. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.

Maslow, A. H. (1954). *Motivation and Personality*. New York: Harper & Row.

วิทยานิพนธ์

จิราพร แก้วศรีงาม. (2547). *เปิดโลกมวยไทย : ความสัมพันธ์ระหว่างนักมวย ค่ายมวย และธุรกิจ ในวงการมวยไทย*.

วิทยานิพนธ์ สม.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เฉลิม อุ่นทอง. (2547). *มวยไทยยุคโลกาภิวัตน์*. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาไทยคดีศึกษา). นครปฐม :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

ธัญญ์ ปลื้มสำราญ (2550). *รูปแบบการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬามวยไทยเพื่อสร้างเจตคติที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความ*

มั่นคง. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญา ปรชญาดุสิตบัณฑิต มหาวิทยาลัย นอร์ทกรุงเทพ.

พงษ์ศักดิ์ คงแย้ม. (2557). *กระบวนการถ่ายทอดความรู้ของครูมวยไทย*. มหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปรชญาดุสิตบัณฑิต

สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วินัย พูลศรี. (2555). *มวยไทย : การจัดการมรดกภูมิปัญญาของชาติไทยสู่รูปแบบธุรกิจสากล*. วิทยานิพนธ์ มหาสารคาม :

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วุฒิชัย วัฒนาคมประทีป. (2550). *ศึกษาการดำเนินชีวิตนักมวยไทยอาชีพระดับแชมป์เปียนและรองแชมป์เปียนในภาค*

ตะวันออกเฉียงเหนือหลังจากเลิกชกมวย. ราชบุรี : วิทยานิพนธ์ . : มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

ศิริทิพย์ เทียนเงิน. (2550). *ชีวิตและการทำงานของอาชีพมวยไทย*. กรุงเทพฯ : สารนิพนธ์พัฒนาแรงงานและสวัสดิการ

มหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Dort, Lois Ann. (2004). *Woman in competitive Muay Thai*. Master's Teseis, Department of Thai Studies

Chulalongkorn University

บทความ

ลิขิต ธีรเวคิน (2548) วัฒน ภูไท. (2550) “ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม,” *มวยไทย*. 2(1734) : 25-29 ; มกราคม, 2550.

วัฒน ภูไท. (2550) “ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม,” *มวยไทย*. 2(1734) : 25-29 ; มกราคม, 2550.

วาสนา โล่ห์สุวรรณ. (2558). การปฏิบัติการสร้างตัวตนของนักมวยไทย. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม* ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 ปีการศึกษา 2558. หน้า 316.

อารีย์ นัยพินิจ ภทรพงษ์ เกริกสกุล และธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร (2557). การปรับตัวภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์.

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2557. หน้า 1-10.

การสัมภาษณ์

ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ ศิริวรรณ บรรจง เป็นผู้สัมภาษณ์ อาคารศูนย์มวยไทยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาเขตกาแพงแสน เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2561.

พิทักษ์ ทองแผ้ว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ ศิริวรรณ บรรจง เป็นผู้สัมภาษณ์ ห้องประชุม 1 อาคารมวยไทยสถาบันการพลศึกษาวิทยา

เขตอ่างทอง เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2560 ,

ภราดร สักกรแก้ว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ ศิริวรรณ บรรจง เป็นผู้สัมภาษณ์ เมื่อ ยินเษยม 2 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต

วันที่ 28 มกราคม 2561.

การตัดสินใจสมัครสอบ TCAS สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
TCAS Admission in Social Studies, Nakhon Pathom Rajabhat University

จิตรภณ สุนทร¹

วัลลี นวลหอม²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการตัดสินใจในการสมัครสอบ TCAS สาขาวิชาสังคมศึกษา โดยมีสมมติฐานของการวิจัย คือ 1) ระยะทางจากภูมิลำเนาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจสมัครสอบ TCAS 2) ปัจจัยด้านบัณฑิตเป็นความต้องการของตลาดแรงงาน ส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครสอบ TCAS มากที่สุด กลุ่มประชากรศึกษาคือนักเรียนผู้สมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษาจำนวน 102 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามระหว่างที่นักเรียนรอสอบสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) ระยะทางจากภูมิลำเนาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจสมัครสอบ TCAS เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ระยะทางจากภูมิลำเนาที่เพิ่มขึ้นจะมีจำนวนนักเรียนมาสมัครสอบน้อยลง โดยนักเรียนร้อยละ 33.33 ที่มาสมัครสอบนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในรัศมี 12 กิโลเมตรรอบมหาวิทยาลัย ในขณะที่นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมีระยะทางเฉลี่ยมายังมหาวิทยาลัยอยู่ที่ 84.7 กิโลเมตรนั้น มีจำนวนผู้มาสมัครสอบที่น้อยกว่า คิดเป็นร้อยละ 24.51 2) ปัจจัยจากผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษามากที่สุดซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าปัจจัยด้านบัณฑิตเป็นความต้องการของตลาดแรงงาน

คำสำคัญ: TCAS สังคมศึกษา การตัดสินใจ

Abstract

This research aims to study the decision pattern in Social Studies TCAS admission, has 2 assumption which are 1) distances from the students' hometown to the university are affecting to the number of applicants. 2) demands from the employers are the factor that impacted applicants' decision. Population of this research are 102 students who apply to studying in this curriculum. The data collected by questionnaires during the applicants waiting for the interview. Results of the research, 1) distances from the students' hometown to the university are affected to the number of applicants in the way of the increasing distances will be decreasing the number of applicants. 33 percentages of students who apply to this curriculum are living within 12 kilometers around the university. On the other hand, students who live in Suphan Buri Province, 84.7 kilometers to the university, apply to this curriculum about 24.51 percentages. 2) demands from employers factor are not the most influence factor for the applicants' decision because the applicants decided to apply from the perception of the university's ranking factor.

Keywords: TCAS, Social Studies, Decision

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

บทนำ

ในช่วงระยะเวลา 50 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของสภาพสังคมอยู่เสมอ โดยระบบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ ระบบกลางหรือแอดมิชชัน (Admissions) มีการใช้มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 – 2560 เป็นไปตามการพิจารณาของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีหลักเกณฑ์ที่ปรับเปลี่ยนจากระบบสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (Entrance Examination) เป็นระบบการรับเข้า (Admissions)

โดยพิจารณาจากผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และหลักเกณฑ์การสอบเพิ่มเติม หรือหากมีการสอบเพิ่มเติมกำหนดให้ไม่เกิน 3 วิชา โดยกำหนดองค์ประกอบ ดังนี้ GPAX ร้อยละ 10, GPA (กลุ่มสาระ) ร้อยละ 20, O-NET ร้อยละ 35-70, A-NET และวิชาเฉพาะไม่เกิน 3 วิชา ร้อยละ 0-35 เมื่อดำเนินการใช้ระบบกลางไปได้สักระยะหนึ่งจึงมีการปรับการกำหนดองค์ประกอบของระบบการสอบคัดเลือก Admissions อีกครั้งในปีการศึกษา 2553 ดังนี้ GPAX ร้อยละ 20, O-NET (8 กลุ่มสาระ) ร้อยละ 30, GAT (General Aptitude Test) ร้อยละ 10-50 และ PAT (Professional Aptitude Test) ร้อยละ 0-40 อย่างไรก็ตามระบบการสอบคัดเลือก Admissions ส่งผลให้มีการสอบซ้ำซ้อนหลายครั้ง ทำให้นักเรียนเสียค่าใช้จ่ายที่มากเกินไป และระบบทำให้นักเรียนสามารถสอบได้หลากหลายมหาวิทยาลัย นำไปสู่การกันสิทธิ์ที่นั่งภายในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำเป็นอย่างมาก

จากปัญหาที่พบบนนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มอบหมายให้ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ทำการพิจารณา รูปแบบการรับเข้าศึกษาในรูปแบบใหม่ เพื่อสร้างความเท่าเทียมกันของระบบการคัดเลือก โดยนำการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาใหม่ (Thai university Central Admission System : TCAS) มาเริ่มใช้ปีการศึกษา 2561 เป็นต้นไป ทั้งนี้ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ และที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้เข้าร่วมตามแนวทางใหม่นี้ด้วย โดยรูปแบบการรับบุคคลเข้าศึกษา ระบบ TCAS นั้นมีหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ 1) นักเรียนควรอยู่ในห้องเรียนจนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2) ผู้สมัครแต่ละคนมีเพียง 1 สิทธิ์ ในการตอบรับในสาขาวิชาที่เลือก และ 3) สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จะเข้าระบบ Clearing House เพื่อบริหาร 1 สิทธิ์ของผู้สมัคร

สำหรับระบบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษา TCAS ในปีการศึกษา 2561 นั้น แบ่งออกเป็น 5 รอบ คือ รอบที่ 1 การรับด้วยแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) โดยไม่มีการสอบข้อเขียน รอบที่ 2 การรับแบบโควตาที่มีการสอบปฏิบัติและข้อเขียน รอบที่ 3 การรับตรงร่วมกัน รอบที่ 4 การรับแบบ Admission และรอบที่ 5 การรับตรงแบบอิสระ (สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย, 2561)

ในกรณีของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมนั้น ได้มีนักเรียนสมัครสอบเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สาขาวิชาทางด้านครุศาสตร์ เมื่อมีการปรับเปลี่ยนระบบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษา ทางด้านมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมก็ได้มีการดำเนินการคัดเลือกนักศึกษาโดยผ่านระบบกลาง TCAS ในปีการศึกษา 2561 เช่นกัน โดยเริ่มรับคัดเลือกแบบการยื่นแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) รอบที่ 1 ในวันที่ 6 ธันวาคม 2560 จำนวนรับนักศึกษา 3,180 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2560)

จากประเด็นข้างต้น ทางสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่ทำการผลิตบัณฑิตครูออกสู่ตลาดแรงงานอย่างต่อเนื่อง และเป็นสาขาวิชาที่มีนักเรียนเลือกสมัครสอบเข้าศึกษาเป็นจำนวนมาก จึงต้องการที่จะศึกษารูปแบบการตัดสินใจของนักเรียนในการสมัครสอบ TCAS เพื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สังคมศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการรับสมัครและเตรียมพร้อมในการรับนักศึกษาใหม่เข้ามาเรียนในหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษารูปแบบการตัดสินใจในการสมัครสอบ TCAS สาขาวิชาสังคมศึกษา

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ระยะทางจากภูมิลำเนาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจสมัครสอบ TCAS
2. ปัจจัยด้านบัณฑิตเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครสอบ TCAS มากที่สุด

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม จากนักเรียนที่เข้าสอบสัมภาษณ์ TCAS สาขาวิชาสังคมศึกษารอบที่ 1 เท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

การศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่เข้าสอบสัมภาษณ์ TCAS ครั้งที่ 1 สาขาวิชาสังคมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 102 คน

2. แบบสอบถาม

การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเบื้องต้นผู้สมัครสอบในลักษณะเลือกตอบ ได้แก่ เพศ โรงเรียน แผนการเรียน เป็นต้น

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครสอบ ในลักษณะการให้คะแนน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

5 คะแนน มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด

4 คะแนน มีผลต่อการตัดสินใจมาก

3 คะแนน มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง

2 คะแนน มีผลต่อการตัดสินใจน้อย

1 คะแนน มีผลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด

โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามระหว่างการรอเรียกสอบสัมภาษณ์ ทั้งนี้การเก็บแบบสอบถามนั้นไม่มีการบันทึกรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามและไม่มีผลต่อคะแนนสอบแต่อย่างใด

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์

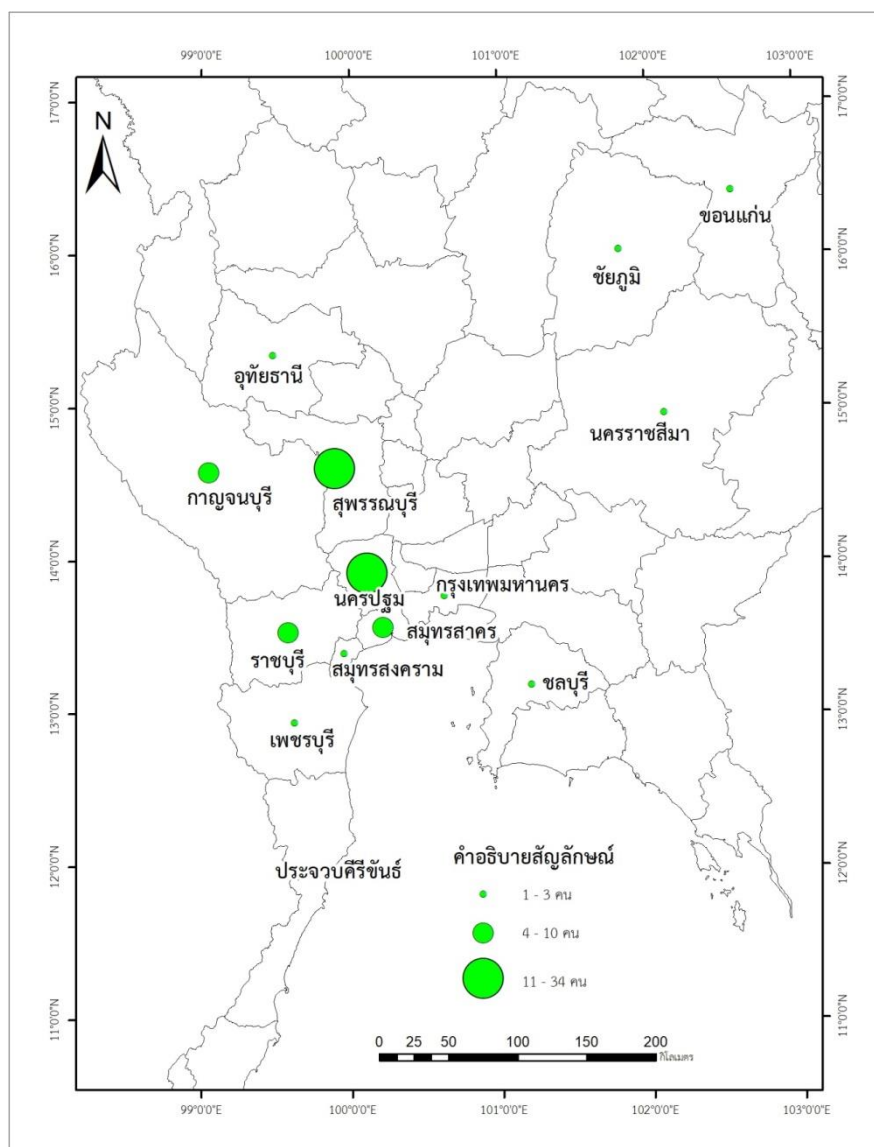
ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 : แสดงภูมิลำเนาของนักเรียนที่มาสมัครสอบ

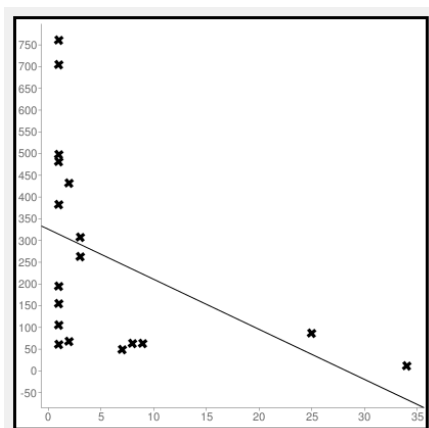
ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ระยะทาง (ก.ม.)
นครปฐม	34	33.33	12.3
สุพรรณบุรี	25	24.51	87.4
กาญจนบุรี	9	8.82	64.1
สมุทรสาคร	8	7.84	62.8
ราชบุรี	7	6.86	49.5
นครราชสีมา	3	2.94	308
ประจวบคีรีขันธ์	3	2.94	262
ชุมพร	2	1.96	433
สมุทรสงคราม	2	1.96	68.5
เชียงใหม่	1	0.98	704
เพชรบุรี	1	0.98	106
กรุงเทพมหานคร	1	0.98	60.8
ขอนแก่น	1	0.98	498

ภูมิสำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ระยะทาง (ก.ม.)
ชลบุรี	1	0.98	154
ชัยภูมิ	1	0.98	383
นครศรีธรรมราช	1	0.98	761
สุรินทร์	1	0.98	482
อุทัยธานี	1	0.98	195
รวม	102	100.00	

จากตารางที่ 1 และภาพที่ 1 พบว่านักเรียนที่มาสมัครสอบ TCAS สาขาวิชาสังคมศึกษาจำนวน 102 คนนั้น ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครปฐมและจังหวัดสุพรรณบุรี คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 24.51 ตามลำดับ ซึ่งรวมกันได้มากถึงร้อยละ 57.84 ลำดับที่ 3 คือ จังหวัดกาญจนบุรีมีจำนวนนักเรียนที่มาสมัครสอบคิดเป็นร้อยละ 8.82 ลำดับถัดมาคือจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดราชบุรี มีจำนวนนักเรียนที่มาสมัครสอบคิดเป็นร้อยละ 7.84 และ 6.86 ตามลำดับ โดยจะเห็นได้ว่ากลุ่มจังหวัดที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดนครปฐมที่เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมทั้งสิ้น ซึ่งมีความสะดวกต่อการเดินทาง จึงน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่เอื้อต่อการตัดสินใจของนักเรียนในการเข้ามาสมัครสอบครั้งนี้

ภาพที่ 1 : แผนที่ภูมิลำเนาของนักเรียนที่มาสมัครสอบ

ภาพที่ 2 : แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนา กับจำนวนผู้สมัครสอบ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนา กับจำนวนผู้สมัครสอบนั้น ทำการวิเคราะห์โดยใช้ระยะทางจากศาลากลางของแต่ละจังหวัดมายังมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมเป็นตัวแทนของระยะทางจากภูมิลำเนาของนักเรียน โดยอาศัยค่าระยะทางที่ใกล้ที่สุดจากโปรแกรมกูเกิ้ลแมป (Google Map) ผลการคำนวณค่าสหสัมพันธ์ได้ค่า $r = -0.452$ ซึ่งหมายความว่า มีค่าสหสัมพันธ์ทางลบ ดังภาพที่ 2 เมื่อระยะทางระหว่างภูมิลำเนาของนักเรียนกับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมเพิ่มขึ้น จำนวนนักเรียนที่จะมาสมัครสอบจะมีจำนวนที่ลดลง

ตารางที่ 2 : แสดงจำนวนประชากรตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	25	24.51
หญิง	77	75.49
รวม	102	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนที่ให้ความสนใจในการสมัครสอบ TCAS ประจำปีการศึกษา 2561 เพื่อเข้าศึกษาในสาขาวิชาสังคมศึกษา 3 ใน 4 ของนักเรียนที่ตอบได้ทำการแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 102 คน นั้นเป็นนักเรียนเพศหญิงร้อยละ 75.49 ขณะที่นักเรียนเพศชายมีจำนวนทั้งสิ้นเพียงร้อยละ 24.51 เท่านั้น

ตารางที่ 3 : แสดงแผนการศึกษาของนักเรียนและผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม

แผนการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ	ผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม
วิทย์-คณิต	31	30.39	3.06
ศิลป์-คำนวณ	20	19.61	2.95
ศิลป์-ภาษา	18	17.65	3.01
ศิลป์-สังคม	14	13.73	3.17
อื่น ๆ	19	18.63	3.03
รวม	102	100.00	3.04

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับแผนการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนผู้สมัครสอบจากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มาสมัครสอบนั้นส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในแผนกวิทย์-คณิต มากที่สุดจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30.39 ของจำนวนนักเรียนผู้สมัครสอบทั้งหมด รองลงมาคือกลุ่มนักเรียนที่เรียนแผนกศิลป์-คำนวณ จำนวนทั้งสิ้น 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.61 ของจำนวนนักเรียนผู้สมัครสอบทั้งหมด ลำดับที่ 3 คือนักเรียนที่เรียนแผนกศิลป์-ภาษา มีจำนวนทั้งสิ้น 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 ของจำนวนนักเรียนผู้สมัครสอบทั้งหมด ในขณะที่นักเรียนที่เรียนแผนกศิลป์-สังคม นั้นอยู่ในลำดับที่ 4 มีจำนวนทั้งสิ้น 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.73 ของจำนวนนักเรียนผู้สมัครสอบทั้งหมด ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า สาขาวิชาสังคมศึกษานั้นเป็นสาขาวิชาทางด้านสายศิลป์-สังคม แต่จากข้อมูลแบบสอบถามนั้นปรากฏว่านักเรียนที่มาสมัครสอบส่วนใหญ่ไม่ได้มาจากกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในแผนกศิลป์-สังคม

ทั้งนี้เมื่อทำการพิจารณาผลการศึกษาเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่มาสมัครสอบ พบว่าค่าเฉลี่ยของผลการศึกษาเฉลี่ยสะสมของนักเรียนทั้งหมดอยู่ที่ 3.04 โดยนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในแผนกศิลป์-สังคม มีค่าเฉลี่ยของผลการศึกษาเฉลี่ยสะสมสูงที่สุด อยู่ที่ 3.17 รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในแผนกวิทย์-คณิต มีค่าเฉลี่ยของผลการศึกษาเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 3.06 ในขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีค่าเฉลี่ยของผลการศึกษาเฉลี่ยสะสมน้อยที่สุด คือนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในแผนกศิลป์-คำนวณ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.95

ตารางที่ 4 : แสดงเหตุผลในการเลือกสมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เหตุผลในการเลือกสมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชื่อเสียงของหลักสูตร	23	22.55
อาชีพในอนาคต	54	52.94
หลักสูตรตรงตามความสนใจ	98	96.08
คำแนะนำของครูอาจารย์	17	16.67
คำแนะนำของครอบครัว	11	10.78
คำแนะนำของเพื่อน	3	2.94
อื่น ๆ	1	0.98

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มนักเรียนที่เลือกสมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 96.08 นั้นตัดสินใจเลือกสอบเพราะหลักสูตรของสาขาวิชาสังคมศึกษาตรงตามความสนใจ ในขณะที่เหตุผลที่มีนักเรียนเลือกลำดับรองลงมาคือ เหตุผลทางด้านอาชีพในอนาคตหลังจากสำเร็จการศึกษามีจำนวนร้อยละ 52.94 ซึ่งต่างจากลำดับที่ 1 มากถึงร้อยละ 43.14 ลำดับที่ 3 คือเหตุผลเกี่ยวกับชื่อเสียงของหลักสูตร มีนักเรียนเลือกอยู่ร้อยละ 22.55 ในขณะที่กลุ่มนักเรียนที่ให้คะแนนเหตุผลจากการแนะนำของบุคคลรอบตัว ได้แก่ ครูอาจารย์ ครอบครัว และเพื่อน ๆ ของนักเรียนอยู่ที่ร้อยละ 16.67, 10.78 และ 2.94 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากสถิติเบื้องต้น จะเห็นได้ว่าการตัดสินใจของนักเรียนในการเลือกสมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษานั้น อ้างอิงเหตุผลมาจากปัจจัยภายในที่ผู้สมัครประเมินด้วยตนเองมากกว่าปัจจัยภายนอกที่ผู้อื่นแนะนำแก่ผู้สมัคร

ตารางที่ 5 : แสดงช่องทางในการรับทราบข่าวสารการสมัครสอบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ช่องทางในการรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย	73	71.57
กิจกรรม Road Show	3	2.94
สื่อออนไลน์	27	26.47
ป้ายประกาศ	10	9.80

ช่องทางในการรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
การแนะนำจากครูที่โรงเรียน	74	72.55
เพื่อน ๆ ที่โรงเรียน	15	14.71
ศิษย์ปัจจุบัน	13	12.75
อื่น ๆ	1	0.98

จากตารางที่ 5 พบว่าการแนะนำจากครูที่โรงเรียนของนักเรียนยังคงเป็นช่องทางในการเผยแพร่ข่าวสารการรับสมัครสอบ TCAS ให้กับนักเรียนมากที่สุด ร้อยละ 72.55 ในขณะที่เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยก็เป็นช่องทางในการเผยแพร่ข่าวสารที่สำคัญเช่นกันโดยมีค่าคะแนนอยู่ที่ร้อยละ 71.57 ซึ่งน้อยกว่าปัจจัยการแนะนำจากคุณครูที่โรงเรียนอยู่เพียงร้อยละ 0.98 เท่านั้น ส่วนปัจจัยด้านสื่อออนไลน์นั้นสามารถแจ้งข่าวสารการรับสมัครไปยังนักเรียนได้เพียงร้อยละ 26.47 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าช่องทางการแนะนำจากคุณครูที่โรงเรียนและช่องทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยสามารถเผยแพร่ข่าวสารการรับสมัครสอบ TCAS ได้มากที่สุด เนื่องจากการแนะนำของคุณครูนั้นสามารถนำเสนอข้อมูลและย้ำเตือนเกี่ยวกับเรื่องเวลาและเอกสารที่ใช้ในการสมัครสอบให้แก่แก่นักเรียนได้โดยตรง ในขณะที่เว็บไซต์มหาวิทยาลัยก็เป็นช่องทางในการเผยแพร่ข่าวสารสำหรับนักเรียนได้เนื่องจากเป็นการนำเสนอข้อมูลสำคัญทั้งหมดและช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่แก่นักเรียนในการค้นหาข้อมูลได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 6 : แสดงหมวดวิชาที่นักเรียนมีความถนัด จำแนกตามเพศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

หมวดวิชาที่ถนัด	เพศชาย	ร้อยละ (ชาย)	เพศหญิง	ร้อยละ (หญิง)	รวม	ร้อยละ
ภูมิศาสตร์	6	24.00	25	32.47	31	30.39
ประวัติศาสตร์	16	64.00	35	45.45	51	50.00
ปรัชญาและศาสนา	4	16.00	19	24.68	23	22.55
รัฐศาสตร์	2	8.00	7	9.09	9	8.82
เศรษฐศาสตร์	4	16.00	12	15.58	16	15.69
กฎหมาย	0	0.00	5	6.49	5	4.90
คณิตศาสตร์	1	4.00	4	5.19	5	4.90
ภาษาต่าง ๆ	1	4.00	2	2.60	3	2.94
อื่น ๆ	0	0.00	2	2.60	2	1.96

จากตารางที่ 6 พบว่านักเรียนที่สมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษาทั้งหมดนั้น ส่วนใหญ่มีความถนัดในวิชาหมวดประวัติศาสตร์มากที่สุดร้อยละ 50.00 รองลงมาคือหมวดวิชาภูมิศาสตร์ร้อยละ 30.39 ส่วนลำดับที่ 3 คือ หมวดวิชาปรัชญาและศาสนา ร้อยละ 22.55 ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามเพศจะพบว่า เพศชายมีความถนัดในวิชาหมวดประวัติศาสตร์มากที่สุดร้อยละ 64.0 รองลงมาคือหมวดวิชาภูมิศาสตร์ร้อยละ 24.00 และหมวดวิชาปรัชญาและศาสนาอยู่ในลำดับที่ 3 ร้อยละ 16.00 ในขณะที่เพศหญิงมีความถนัดในวิชาหมวดประวัติศาสตร์มากที่สุดร้อยละ 45.45 รองลงมาคือหมวดวิชาภูมิศาสตร์ร้อยละ 32.47 และหมวดวิชาปรัชญาและศาสนาอยู่ในลำดับที่ 3 ร้อยละ 24.68 ในขณะที่หมวดวิชาทางด้านภาษาต่าง ๆ นั้น ทั้งนักเรียนชายและหญิงมีความถนัดรวมกันเพียงร้อยละ 2.94 เท่านั้น

ตารางที่ 7 : แสดงปัจจัยส่งเสริมด้านอื่น ๆ ในการมาสมัครสอบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัจจัยส่งเสริมด้านอื่น ๆ	มี (คน)	ร้อยละ	ไม่มี (คน)	ร้อยละ
มีญาติที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	49	48.04	53	51.96
มีเพื่อนมาสมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษา	42	41.18	60	58.82
มีเพื่อนมาสมัครสอบสาขาวิชาอื่น ๆ	30	29.41	72	70.59

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนที่มาสมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษานั้นร้อยละ 48.04 หรือกล่าวได้ว่าเกือบครึ่งหนึ่งของผู้สมัครสอบทั้งหมดต่างมีญาติที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมทั้งสิ้น ในขณะที่นักเรียนที่มาสมัครสอบร้อยละ 41.18 ต่างก็มีเพื่อนมาสมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษาด้วย ส่วนกลุ่มนักเรียนที่มีเพื่อนมาสมัครสอบในสาขาวิชาอื่น ๆ นั้นมีเพียงร้อยละ 29.41 เท่านั้น

ตารางที่ 8 : แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ดีที่สุด อันดับ 2 ของประเทศไทย	4.47	0.61	ส่งผลมาก
ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	4.15	0.65	ส่งผลมาก
คุณวุฒิและจำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชา	4.30	0.61	ส่งผลมาก
บัณฑิตที่จบจากหลักสูตรสังคมศึกษา เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	4.10	0.74	ส่งผลมาก
การมีงานทำของศิษย์เก่า	4.06	0.74	ส่งผลมาก
ความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	4.14	0.83	ส่งผลมาก
ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตร	3.88	0.74	ส่งผลปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลการตัดสินใจสมัครสอบเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามนั้น ปัจจัยเรื่องผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยจาก webometrics ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ดีที่สุด อันดับ 2 ของประเทศไทยส่งผลต่อการตัดสินใจมากเป็นลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.47 คะแนน รองลงมาคือปัจจัยเรื่องคุณวุฒิและจำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30 คะแนน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลำดับที่ 3 ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.15 คะแนน ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรส่งผลต่อการตัดสินใจในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.88 คะแนน

สรุปและอภิปรายผล

1. ระยะทางจากภูมิลำเนาของนักเรียนมีผลต่อการตัดสินใจสมัครสอบ TCAS เป็นไปตามสมมติฐาน โดยเป็นความสัมพันธ์เชิงลบ กล่าวคือ เมื่อระยะทางเพิ่มขึ้นจำนวนผู้สมัครสอบก็จะลดลง ทั้งนี้เนื่องจากในพื้นที่ที่ห่างไกลออกไปนั้นจะมีแรงดึงดูดจากมหาวิทยาลัยแห่งอื่นเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเลือกไปสมัครสอบ ณ มหาวิทยาลัยแห่งนั้นแทนหรือที่เรียกว่าขอบเขตบริการนั่นเอง ซึ่งเมื่อสังเกตจากกรณีของนักเรียนจากจังหวัดสุพรรณบุรีที่แม้ว่าจะมีระยะทางจากภูมิลำเนาที่ไกลกว่าจังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัดราชบุรีแต่กลับมีจำนวนนักเรียนที่มาสมัครสอบมากกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นไม่มีมหาวิทยาลัยหลักไปตั้งอยู่ทำให้ขอบเขตบริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมสามารถขยายเข้าไปในพื้นที่ได้นั่นเอง

2. ช่องทางการรับข่าวสารการเปิดรับสมัครสอบ TCAS ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดยังคงเป็นช่องทางแบบดั้งเดิมคือการแนะนำของครูแนะแนวและเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย โดยการแนะนำของครูแนะแนวนั้นเป็นช่องทางที่เข้าถึงนักเรียนได้ค่อนข้างมากและตรงตามความสนใจของนักเรียน ส่วนเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยนั้นถือเป็นช่องทางพื้นฐานในการนำเสนอข้อมูล เมื่อนักเรียนมีความต้องการค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสมัครสอบมักจะค้นหาข้อมูลทางเว็บไซต์ แต่ช่องทางสื่อ

ออนไลน์ประเภทอื่น ๆ นั้นยังไม่สามารถเข้าถึงนักเรียนได้ดีเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะว่าสื่อออนไลน์นั้นมีปริมาณข้อมูลที่ค่อนข้างมากและไม่มีการจัดหมวดหมู่ให้เป็นระบบระเบียบ ทำให้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลได้ดีเท่าที่ควร ดังนั้นในทางทางสาขาวิชาต้องการนำเสนอหรือเผยแพร่ข้อมูลหลักสูตร จึงควรนำเสนอผ่านทางช่องทางของครูแนะแนวประจำโรงเรียนและเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยและสาขาวิชาให้เต็มที่เสียก่อน จากนั้นค่อยพยายามเผยแพร่ผ่านทางช่องทางอื่น ๆ

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครสอบสาขาวิชาสังคมศึกษามากที่สุดคือ ปัจจัยจากผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่นักเรียนและผู้ปกครองรับรู้ผ่านทางช่องทางต่าง ๆ จึงส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครสอบมากที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า ปัจจัยด้านบัณฑิตเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครสอบมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าปัจจัยด้านบัณฑิตเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานนั้นมีลักษณะที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นผลได้ชัดเจนจากมุมมองของนักเรียน และประเด็นเรื่องการมีงานทำยังเป็นประเด็นในอนาคตจึงเป็นปัจจัยที่ไม่ค่อยส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครสอบมากนัก

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรรวบรวมข้อมูลผู้สมัครสอบ TCAS ให้ครบทั้ง 5 รอบ เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มในการตัดสินใจสมัครสอบ และขอบเขตบริการของสาขาวิชานักเรียนที่สนใจเข้าศึกษาต่อนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดใดบ้าง และควรทำการเก็บรวบรวมข้อมูลอีกครั้งเมื่อนักเรียนสอบผ่านและทำการรายงานตัวเข้าศึกษา เพื่อวางแผนในการเตรียมความพร้อมในการเรียนต่อไป

ส่วนประเด็นด้านสื่อออนไลน์นั้น ทางสาขาวิชาสังคมศึกษาควรทำการเผยแพร่ข้อมูลของหลักสูตร ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งภาพการปฏิบัติงานของบัณฑิต ลงบนเว็บไซต์ของสาขาวิชา รวมทั้งควรเพิ่มช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ในการนำเสนอข้อมูลด้วย เนื่องจากเป็นช่องทางที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่สนใจเข้าศึกษาต่อกับทางด้านสาขาวิชา

เอกสารอ้างอิง

บทความในวารสาร

- สมบูรณ์ วัฒนะ. (2558). ความพึงพอใจต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศาสนศึกษา. วารสารบัณฑิตศึกษา, ปีที่ 12 (ฉบับที่ 56 มกราคม – มีนาคม 2558), 1-10.
- อุษา น้อยทิม, ไตรภพ สุวรรณศรี, และ วลัยลักษณ์ อมรสิริพงศ์. (2558). ทักษะและการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของบุคลากร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. งานประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 7 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, (30-31 มีนาคม 2558), 216-225.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (2561). ระบบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษา TCAS ปีการศึกษา 2561. สืบค้นจาก <http://tcas.cupt.net/about.php>
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (30 ตุลาคม 2560). รับสมัครนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ประจำปีการศึกษา 2561 สืบค้นจาก http://news.npru.ac.th/u_news/detail.php?news_id=8631&ref_id=PR
- Giorgio Arcidiacono (2018). Correlation Coefficient. สืบค้นจาก <http://www.alcula.com/calculators/statistics/correlation-coefficient/>
- Ranking Web of Universities (2017). สืบค้นจาก <http://www.webometrics.info/en/Asia/thailand>